

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2004

ABCHÁZSKO

- 16.2. země zastavila svou účast na jednání s Gruzíí o ukončení konfliktu, které se konalo v Ženevě
- 26.2. gruzínský prezident Saakašvili prohlásil, že jeho vláda je ochotna jednat o plné autonomii separatistického Abcházska
- 16.3. předsedou exilové Nejvyšší rady zvolen Temur MŽAVIJA
- 30.8. úřad předsedy vlády začal vykonávat za MP Chadžimbu Astamur Borisovič TARBA
- 30.9. úřad předsedy exilové vlády nastoupil Irakli ALASANIJA
- 3.10. prezidentské volby, ve kterých podle prohlášení Ústřední volební komise ze 6.10. Sergej Vasiljevič BAGAPŠ se 46 % získaných hlasů porazil dosavadního premiéra Raula Džumkoviče Chadžimbu s 38 %; ten 5.10. označil volby za zmanipulované a požádal o jejich opakování
- 6.10. Ústřední volební komise nařídila opakování prezidentských voleb 17.10. pouze v provincii Gali (prezident Ardzinba označil toto rozhodnutí za protizákonné)
- 6.10. odstupující prezident Ardzinba odvolal premiéra Chadžimbu z funkce a novým předsedou vlády jmenoval Nodara Vladimiroviče CHAŠBU
- 11.10. Ústřední volební komise zrevidovala své oznámení z 6.10. v tom smyslu, že vítězný kandidát Bagapš získal 50,3 % proti 35 % pro Chadžimbu a že tedy II. kolo se již konat nemusí
- 28.10. na žádost Ústřední volební komise Nejvyšší soud potvrdil její prohlášení z 11.10. a prohlásil vítězem prezidentských voleb Sergeje Bagapše
- 29.10. po té, co Chadžimbovi příznivci zaútočili na budovu Nejvyššího soudu, tento svůj výrok změnil, prohlásil volby za neplatné a nařídil jejich opakování do dvou měsíců
- 30.10. přes tuto změnu rozhodnutí Nejvyššího soudu a následný dekret prezidenta Ardzinby o konání nových voleb, oznámil Sergej Bagapš, že 6.12. proběhne jeho inaugurace
- 1.11. prezident vypsál v duchu usnesení Nejvyššího soudu nový termín pro konání prezidentských voleb (XII/04)
- 26.11. Lidové shromáždění (35 čl.) uznalo na rozdíl od prezidenta Ardzinby vítězství opozičního kandidáta Bagapše v říjnových prezidentských volbách (6.12. inaugurace nového prezidenta)
- 6.12. v den ohlášené inaugurace prezidentem se Sergej Bagapš dohodl se svým oponentem Raulem Chadžimbou na společné kandidatuře v nových volbách, a to Bagapš na funkci prezidenta a Chadžimba na funkci viceprezidenta
- 8.12. poté, co Lidové shromáždění přijalo ústavní zákon o pravomocích viceprezidenta v nastávajícím funkčním období prezidenta, bylo oznámeno dosažení dohody vlády a opozice o konání nových prezidentských voleb 12.1.2005

ADYGSKO

- 17.11. úřadujícím předsedou vlády jmenován Šatby VOROKOV
- 30.12. předsedou vlády se stal Asfar CHAGUR

ADŽARSKO

- 4.1. zrušen výjimečný stav vyhlášený 24.11.2003 v souvislosti se státním převratem v Gruzii
- 8.1. parlament potvrdil rozhodnutí prezidenta o obnovení výjimečného stavu a uzavření hranic s Gruzii
- 14.3. Gruzie dala Adžarsku 24-hodinové ultimátum, aby se podřídilo ústřední moci v Tbilisi, jinak mu budou vyhlášeny hospodářské sankce a blokáda Batumi (nabyla účinnosti 15.3.)
- 15.3. prezident Abašidze vyhlásil v zemi opět výjimečný stav a zákaz nočního vycházení
- 17.3. rozhovory v Batumi mezi předsedkyní gruzínského parlamentu Nino Burdžanadzeovou a předsedou Nejvyšší rady Abašidzem o urovnání sporů
- 18.3. na základě dohody mezi gruzínským a adžarským prezidentem v Batumi byla zrušena hospodářská blokáda Adžarska, jakož i výjimečný stav vyhlášený místními úřady
- 28.3. parlamentní volby do Nejvyšší rady s 30 členy
- 6.4. novým předsedou vlády jmenován Rostom DŽAPARIDZE
- 13.4. neúspěchem skončily rozhovory s Gruzii o odzbrojení proruských milicí
- 24.4. v odpovědi na hospodářské sankce gruzínské vlády zavedl prezident Abašidze v zemi výjimečný stav
- 27.4. prezident nařídil mobilizaci vojenských záloh
- 2.5. ze strachu před vpádem gruzínských vojsk, cvičících při hranici s Adžarskem, na své území vyhodilo Adžarsko tři mosty spojující zemi s Gruzii
- 2.5. gruzínský prezident dal Adžarsku ultimátum, aby do 10 dní odzbrojilo své vojenské milice a podřídilo se ústavě Gruzie, jinak Gruzie obsadí republiku, sesadí Abašidzeho, zruší autonomii Adžarska a vypíše nové volby do parlamentu
- 5.5. poté, co gruzínský prezident vyhlásil svou přímou správu nad Adžarskem, odstoupil prezident Aslan Abašidze a odletěl s rodinou do Ruska
- 6.5. gruzínský prezident vyhlásil konání nových parlamentních voleb do Nejvyšší rady na 20.6.2004
- 7.5. moci nad zemí se ujala Prozatímní rada (předseda Levan VARŠALOMIDZE)
- 20.6. volby do Nejvyšší rady s 30 členy
- 1.7. parlament Gruzie potvrdil na mimořádném zasedání zákon o statutu Adžarska, podle kterého nebude mít Adžarsko vlastní ústavu, ale jen tzv. základní zákon
- 20.7. ustavující schůze Nejvyšší rady zvolila svým předsedou a hlavou státu Micheila MACHARADZE-ho a předsedou vlády Levana VARŠALOMIDZE-ho

AFGHÁNISTÁN

- 4.1. Velká rada (*Loya Jirga*) schválila novou ústavu Islámské republiky Afghánistán
- 26.1. prezident Karzái podepsal novou ústavu, čímž tato vstoupila v platnost
- 26.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1536 (2004) prodlužující mandát mise UNAMA o dalších 12 měsíců
- 28.3. prezident oznámil, že prezidentské volby plánované na červen se z bezpečnostních důvodů odkládají na září 2004 a budou se konat spolu s volbami nového parlamentu
- 6.5. dosavadní část provincie Parwan – okres Panjšer – se oficiálně stal samostatnou provincií
- 6.7. úřad prezidenta oznámil, že zářijové prezidentské a parlamentní volby se budou konat v rozdílných termínech

- 9.7. Ústřední volební komise oznámila konání prezidentských voleb 9.10.2004 a parlamentních voleb do Sněmovny lidu s 249 členy až v dubnu či květnu 2005
- 17.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1563 (2004), která prodloužila mandát mise ISAF do 13.10.2005
- 9.10. prezidentské volby
- 13.10. po vyřešení protestů na neregulérnost hlasování bylo zahájeno oficiální sčítání hlasů z prezidentských voleb s tím, že hlasy ze sporných okrsků budou vyčleněny a spočítány jako poslední
- 3.11. vítězem prezidentských voleb byl předsedou Národního volebního výboru úředně vyhlášen Hamíd KARZÁÍ, který získal 55,37 %, před Júnisem Kánuním (16,28 %), Hadžím Mohammedem Mohaqiqem (11,66 %), Abdulem Rašídem Dóstumem (10,03 %), Abdulem Latífem Pedramem (1,37 %), Masúdou Ďžalálovou (1,14 %), Sajjídem Išhakem Gíláním (1,0 %) a ostatními 11 kandidáty (každý méně než 1,0 %) s celkem 3,09 % odevzdaných hlasů (ústavou předepsaný slib složil 7.12.)
- 7.12. svůj úřad nastoupili s prezidentem Karzáím i viceprezidenti Ahmad Zía Masúd a Karim Chalíí)
- 24.12. slib složila nová vláda prezidenta Karzáího, jmenovaná den předtím (MZV Dr. Abdalláh ABDALLÁH)

ALŽÍRSKO

- 13.2. poté, co koncem ledna ztroskotala jednání o rovnoprávnosti jejich jazyka s arabštinou, oznámili kabyľští Berbeři, že budou bojkotovat prezidentské volby, které se konají 8.4.
- 8.4. v prezidentských volbách zvítězil Abdelaziz BOUTEFLIKA (84,99%) před Alim Benflisem (6,42%), Saadem Abdallahem Djaballahem (5,02%), Saidem Sadim (1,94%), Louizou Hanouneovou (1,00%) a Alim Fawzim Rebainem (0,63%)
- 19.4. při nástupu funkce slíbil prezident Bouteflika zasadit se o národním usmíření s Berbery
- 26.4. prezident jmenoval novou vládu (MP Ahmed OUYAHIA, MZV Abdelaziz BELKHADEM)

AMERICKÁ SAMOA

- 20.9. zemřel předseda Senátu Lutu F. Fuimaono
- 2.11. ve volbách guvernéra získal Togiola Tulafono 50,7 % odevzdaných hlasů před Afoou Mogeá Lutem (39,4 %) a Teo Fuavaim (12,2 %)
- 2.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 18 členy a Senátu s 18 členy
- 17.11. ve II. kole guvernérských voleb zvolen stávající guvernér Togiola TULAFONO a jeho zástupce Aitofele SUNIA s 56 % odevzdaných hlasů a porazili tandem Afoa Moega Lutu / Taeaofua Dr. Meki Solomona, který získal 44 % odevzdaných hlasů (inaugurován 3.1.2005)

ANGOLA

- 4.2. vláda vyzvala k dialogu se separatistickou Frontou pro osvobození enklávy Kabinda (FLEC) o urovnání situace na tomto území
- 6.5. Angola se dohodla s Kongem (DR) na podmínkách repatriace 67.000 ilegálních konžských uprchlíků ze země

- 24.8. vláda předložila opoziční straně UNITA k vyjádření návrh časového rozvrhu příprav prvních poválečných voleb na jaře 2006, který předpokládá revizi ústavy v období říjen 2004-květen 2005
- 2.9. opoziční strany varovaly vládu, že se nezúčastní přípravy voleb, nebude-li zřízena nezávislá volební komise
- 8.9. v Johannesburgu došlo ke sloučení Fronty za osvobození enklávy Kabinda (FLEC) a její frakce Ozbrojené síly Kabindy (FLEC-FAC), aby mohly jednat s ústřední vládou o budoucím autonomním statutu provincie

ANGUILLA

- 29.4. úřad guvernéra dočasně převzal Mark CAPES
- 28.5. guvernérem se stal Alan Edden HUCKLE

ANTIGUA A BARBUDA

- 23.3. všeobecné volby do Poslanecké sněmovny s 19 členy (předsedkyně Gisele ISSAC-ARRINDELL) a Senátu se 17 členy (předseda Edmond Abdo Michael MANSOOR)
- 24.3. novým ministerským předsedou zvolen Baldwin SPENCER a ustavena nová vláda (MZV Harold LOVELL)

ARUBA

- 7.5. úřadu guvernéra se ujal Fredis J. REFUNJOL

AUSTRÁLIE

- 29.8. premiér Howard stanovil datum všeobecných voleb na 9.10.
- 9.10. všeobecné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy a poloviny Senátu se 76 členy
- 16.11. ustavující schůze Poslanecké sněmovny zvolila novým předsedou Davida HAWKER-a, předsedou Senátu zůstává Paul Henry CALVERT
- 23.12. vláda rozhodla o vyslání dalších 100 příslušníků mírových sil na Šalomounovy ostrovy poté, co tam byl 21.12. zabit jeden z nich

AZÁD KAŠMÍR

- 26.10. předseda vlády Sardar Sikandar Hayat požaduje svolání referenda k otázce společné správy území Indií a Kašmírem, resp. změny hranic, jak 25.10. navrhl pákistánský prezident
- 12.12. v nepálském hlavním městě Káthmándú zahájeny rozhovory mezi zástupci politických stran obou částí Kašmíru

ÁZERBAJDŽÁN

- 2.4. poté, co odvolal ministra zahraničí Gulijeva, jmenoval jeho nástupcem prezident Elmara Maharam-oglu MAMMADYAROVA
- 3.5. došlo k rekonstrukci vlády (MP Artur Táhir RAŠIZADE, MZV Elmar Maharram-oglu MAMMADYAROV)

BANGLADÉŠ

- 17.5. Národní shromáždění přijalo změnu ústavy, která vyhrazuje 45 poslaneckých míst ženám a zvyšuje počet členů parlamentu na 345

BARMA

- 16.-22.1. vláda dosáhla dohody o zastavení bojů s představiteli karenského osvobozenického hnutí KNU (Karenský národní svaz), vedenými jeho předsedou generálem Boy Mya-ou
- 30.3. vláda oznámila záměr svolat na 17.5. celonárodní konvent, který má připravit projekt nové ústavy země
- 17.5. přes bojkot opoziční Národní ligy za demokracii byl zahájen za účasti 1076 delegátů Národní konvent o nové ústavě země
- 9.7. oznámeno odročení činnosti Národního konventu na neurčito
- 18.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován genmjr. Nyan WIN
- 19.10. ze zdravotních důvodů odstoupil předseda vlády Khin Nyunt, jeho nástupcem jmenován generálporučík Soe WIN (MZV zůstává genmjr. Nyan WIN)
- 21.10. vláda neočekávaně přerušila jednání s Karenským národním svazem, jedinou osvobozenickou organizací národnostních menšin, s níž uzavřela v lednu 2004 příměří
- 23.11. vláda oznámila, že Národní konvent o budoucí ústavě obnoví svou činnost v únoru 2005

BELGIE

- 20.7. král jmenoval novou vládu (MP Guy VERHOFSTADT, MZV Karel DE GUCHT)
- 20.7. předsedkyní Senátu byla zvolena Anne-Marie LIZIN-ová

BELIZE

- 5.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 18.8. poté, co 16.8. odstoupilo 7 ministrů, provedl premiér Said Musa změny ve své vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

BĚLORUSKO

- 25.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 18.8.-18.11. volby do horní komory parlamentu, Rady republiky s 64 členy
- 7.9. prezident Lukašenko svolal na 17.10., kdy se budou konat parlamentní volby, i referendum o ústavní změně, která mu umožní potřeť kandidovat na prezidentský úřad
- 17.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 110 členy a referendum, v němž 79,42 % oprávněných voličů souhlasilo se změnou ústavy o zrušení limitu počtu období, po něž může jedna osoba vykonávat úřad prezidenta republiky. Tato ústavní změna umožní třetí kandidaturu prezidenta Lukašenka.
- 15.11. Rada republiky se sešla poprvé od voleb a potvrdila ve funkci svého předsedy Henadze Vasiljeviče NAVICKY-ho
- 16.11. na ustavující schůzi Poslanecké sněmovny byl zvolen jejím předsedou Uladzimir Nikolajevič KANAPLJOV

BERMUDY

- 10.12. premiér Alex Scott jmenoval 14-člennou Komisi pro nezávislost Bermud (*Bermuda Independence Commission*), která začne v lednu 2005 posuzovat možnosti přerušit ústavní vazby na Velkou Británii a přípravné práce na referendu o vyhlášení nezávislosti

BHÚTÁN

- 18.8. rotující úřad předsedy vlády převzal ministr obchodu a průmyslu Lyonpo Yeshey ZIMBA (MZV zůstává Lyonpo Khandu WANGCHUK)
- 22.11. král předal k projednání návrh ústavy, jejíž text má být zveřejněn v r. 2005

BOLÍVIE

- 18.2. při jednání s chilskou vládou obnovila Bolívie požadavek na zřízení přístupu k moři formou pozemního koridoru
- 13.4. na protest proti odvolání ministra hornictví odstoupila celá vláda, téhož dne jmenoval prezident vládu novou (MZV Juan Ignacio SILES DEL VALLE))
- 14.10. Kongres rozhodl hlasy 126 poslanců o postavení bývalého prezidenta Sancheze de Lozady pře soud pro korupci

BOSNA A HERCEGOVINA

- 16.1. novou dohlázkou OSN v Brčku vysokým představitelem Bosenské rady pro nastolení míru lordem Patrickem Ashdownem jmenována Susan R. JOHNSON (nástup úřadu 18.1.)
- 28.2. funkci předsedy předsednictva převzal Sulejman TIHIĆ
- 28.10. funkce předsedy předsednictva převzal Borislav PARAVAC
- 22.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1575 (2004), kterou zřídila na 12 měsíců Stabilizační sílu vedenou EU (EU-For) místo dosud působící S-FOR, vedenou NATO
- 2.12. mírové jednotky EUFOR převzaly od vojenské mise USA a NATO SFOR kontrolu nad zemí s tím, že v Bosně rozmístí kolem 7 tisíc vojáků
- 18.12. na protest proti rozhodnutí vysokého představitele OSN lorda Ashdowna z 30.6. odstoupili srbský člen předsednictva Borislav Paravac a ministr zahraničí dr. Mladen Ivanić

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 30.6. pro odmítání spolupráce s Haagským tribunálem pro šetření válečných zločinů v bývalé Jugoslávii odvolal vysoký představitel OSN lord Ashdown řadu funkcionářů Srbské národní strany, mez jinými i jejího předsedu a předsedu Národního shromáždění Dragana Kaliniće
- 17.12. na protest proti odvolání funkcionářů, kteří údajně napomáhali válečným zločincům, odstoupil předseda vlády Dragan Mikerević

BOTSWANA

- 30.10. parlamentní volby do Národního shromáždění (57 z 64 členů) a Sněmovny náčelníků (4 z 15 členů)
- 1.11. nově zvolený parlament znovu zvolil prezidentem Festuse MOGAE-ho (inaugurace 2.11.)
- 8.11. na ustavující schůzi zvolilo Národní shromáždění svým předsedou Patricka BALOPI-ho a ve funkci viceprezidenta potvrdilo generálporučíka Seretse Khama Ian KHAMU
- 9.11. prezident jmenoval novou vládu (MZV generál Mompoti MERAFFE)

BRAZÍLIE

- 25.1. změny ve vládě, umožňující vstup centristického Brazílského demokratického hnutí do kabinetu (MZV Celso Luiz AMORIM zůstává)

- 11.12. z koaliční vlády vystoupila Lidová socialistická strana (PPS), o den později i Strana Brazílské demokratické hnutí (PMDB)

BRITSKÉ ANTARKTICKÉ ÚZEMÍ

I/04 komisařem Jejímho Veličenstva jmenován Anthony CROMBIE

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

I/04 komisařem Jejímho Veličenstva jmenován Anthony CROMBIE

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

26.4. hlavní ministr Dr. Orlando D. Smith jmenoval 9-člennou Ústavní komisi v čele s Gerardem Fararou, která má připravit návrhy na změny ústavy

BRUNEJ

- 15.7. sultán ohlásil významné ústavní a politické změny, mj. i obnovení činnosti Zákodárné rady (rozpuštěné r. 1984), jejíž členové budou nejspíše jmenováni
- 25.9. poprvé od r. 1984 se sešla Zákodárná rada, složená z 21 členů, jmenovaných sultánem;
- 27.9. Zákodárná rada schválila návrh ústavních změn, přednesený sultánem, podle kterého bude zřízen parlament se 45 členy, z nichž 1/3 bude volena a 2/3 jmenovány sultánem
- 29.9. sultán podepsal dodatky k ústavě z r. 1959

BURUNDI

- 6.1. vůdce poslední vzbuřenecké frakce Národních sil osvobození (FNL) Alain Mugabarabona oznámil zahájení rozhovorů s vládou o ukončení bojů
- 19.-20.1. rozhovory mezi prezidentem Ndayizyem a delegací hlavní hutuské opoziční skupiny Palipehutu-FNL, vedenou Agathonem Rwasou, jež se konaly v Nizozemí, skončily bez dohody
- 22.4. poslední aktivní vzbuřenecká organizace FNL vyhlásila jednostranné příměří
- 3.5. zástupci bývalých rebelů z CNDD-FDD odešli z vlády, protože nevěří, že budou realizovány dohody ze 16.11.2003
- 2.6. v zemi rozmístěny mírové jednotky mise OSN ONUB, které na dobu 6 měsíců vyslala RB OSN svou rezolucí č. 1545 (2004) z 21.5.2004
- 18.7. v Pretorii zahájeny rozhovory politických stran o budoucím zastoupení etnických skupin v orgánech země
- 22.7. prezident Ndayizeye oznámil podrobnosti návrhu dohody o národnostním složení Národního shromáždění a vlády (60 % etnických Hutů a 40 % Tutsiů) a Senátu (paritní zastoupení obou etnik), které bude zahrnuto do ústavy země ještě před říjnovými volbami
- 27.7. šest pro-tutsijských politických stran opustilo jednání s hlavním garantem jednání (viceprezident JAR Zuma) o národnostním uspořádání orgánů země, zahájených 26.7.
- 6.8. v Pretorii podepsána pod předsednictvím viceprezidenta JAR Zumy dohoda vlády a představitelů 29 politických stran a skupin (10 z nich ji nepodepsalo) o zastoupení Hutů a Tutsiů ve státních orgánech po skončení přechodného období 31.10.2004
- 18.8. prezidenti JAR, Tanzanie, Mosambiku a Zambie potvrdili v Dar es-Salaamu dohodu o podílu Tutsiů a Hutů na moci z 6.8. a doporučili ji ke schválení OAJ

- 31.8. Přejchodné Národní shromáždění schválilo zákon o zřízení národní komise, která bude řídit volby
- 3.9. ministři za tutsijské politické strany, vedení viceprezidentem Alphonsem Mariou Kadegem, bojkotovali zasedání vlády, které mělo schválit text nové ústavy
- 6.-10.9. první konference 7 zemí oblasti tzv. Velkých jezer (Burundi, Keňa, DR Kongo, Rwanda, Tanzanie, Uganda a Zambie) o míru, bezpečnosti, demokracii, spravedlivé vládě, ekonomickém rozvoji a regionální integraci a humanitárních a sociálních otázkách regionu
- 10.9. bojkot jednání rady ministrů ze strany pro-tutsijských stran zastavil proces přípravy nové ústavy, založený dohodou z Pretorie z 6.8.
- 15.9. prezident podepsal dekret o svolání všelidového referenda k návrhu nové ústavy na 20.10.2004
- 17.9. Senát a Národní shromáždění schválily na mimořádném společném zasedání návrh ústavy; zasedání bojkotovali Tutsiové
- 30.9. zřízen Výbor pro implementaci a monitorování mírové smlouvy z Aruši
- 6.10. prezident stáhl svůj podnět k Ústavnímu soudu přezkoumat návrh ústavy, která byla přijata za bojkotu Tutsiů
- 15.10. v Nairobi zahájen regionální summit prezidentů zemí tzv. oblasti Velkých jezer, tj. Ugandy, Burundi, Rwandy, Keni a Somálska o budoucím vývoji v Burundi, kde má k 31.10.2004 skončit přechodné období; summit navrhl jeho prodloužení o 6 měsíců a odložení voleb plánovaných na 1.11.2004
- 16.10. Národní nezávislá volební komise oznámila prodloužení funkčního období dosavadních institucí přechodné vlády o 6 měsíců, odložení referenda k ústavě na 26.11.2004 a voleb na příští rok s tím, že parlamentní proběhnou 9.3. a prezidentské 22.4.2005
- 20.10. prezident podepsal novou prozatímní ústavu země poté, co ji na společném zasedání znovu schválily Senát a Národní shromáždění; účinností nabude 1.11.2004 za předpokladu, že ji 26.11. schválí plebiscit
- 1.11. 6 tutsijských politických stran odvolalo svůj nesouhlas s novou prozatímní ústavou a tak umožnilo její vstoupení v platnost
- 10.11. pro otevřený nesouhlas s novou ústavou odvolal prezident Ndizeye svého zástupce Alphonse Marie Kadegeho
- 11.11. na místo odvolaného Kadegeho byl novým viceprezidentem zastupujícím tutsijské obyvatelstvo zvolen NS i Senátem Frédéric NGENZEBUHHORO ze strany UPRONA
- 17.11. Nezávislá národní nezávislá volební komise odložila termín konání referenda o nové ústavě z 26.11. na 22.12.2004
- 1.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1577 (2004), podle které byl mandát mise OSN ONUB prodloužen do 1.6.2005
- 14.12. protože není dokončena registrace voličů, rozhodla Nezávislá volební komise o třetím odložení referenda o nové ústavě
- 31.12. prezident podepsal zákony o zřízení nové národní armády a národní policie, zahrnující všechny dosavadní vládní jednotky a všechny vzbouřenecké skupiny kmene Hutů, s výjimkou jediné

COOKOVY OSTROVY

- 7.9. všeobecné a parlamentní volby do Parlamentu s 25 členy; kvůli 13 protestům bylo oficiální vyhlášení konečných výsledků a následné sestavení vlády odloženo do prosince 2004

- 14.11. premiér Robert Woonton oznámil vytvoření „vlády jednoty“ své Demokratické strany se Stranou Cookových ostrovů Sira Geoffreya Henryho, což vedlo k několika rezignacím v jeho vlastním táboře
- 16.11. vláda doplněna o dva zástupce dosavadní opozice
- 13.12. poté, co vláda ztratila po soudem nařízených opakovaných volbách na ostrově Manihiki parlamentní podporu, premiér Robert Woonton a jeho vláda odstoupili
- 14.12. Parlament zvolil na ustavujících schůzi svým předsedou Normana GEORGE
- 15.12. Parlament zvolil 14 hlasy proti 9 novým premiérem Jima MARURAI-e
- 19.12. oznámeno složení nové vlády (MZV Tom MARSTERS)

ČAD

- 2.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 26.5. parlament schválil dodatek k ústavě o zrušení omezení počtu mandátů prezidenta republiky, který umožní prezidentu Debymu potřetí usilovat o zvolení hlavou státu
- 11.7. prezidenti Čadu a Súdánu se dohodli na vytvoření společných policejních hlídek na hranicích obou zemí v oblasti Darfúru
- 23.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 31.7. Francie souhlasila s rozmístěním 200 svých vojáků na východní hranici Čadu se Súdánem, aby pomohla čelit ilegální migraci súdánského obyvatelstva z Darfúru (rozmístování zahájeno 2.8.)

ČEČENSKO

Správní rozdělení: 15 okresů (*rajon*) a distrikt hlavního města

- 16.3. prezident Kadyrov odvolal předsedu vlády Anatolije Popova a novým jmenoval Sergeje ABRAMOV-a
- 9.5. při atentátu zabiti mj. prezident Achmad Kadyrov a předseda Státní rady Chusejn Isajev
- 9.5. po zavraždění prezidenta Kadyrova převzal jeho pravomoci až do zvolení nového prezidenta (nejpozději 9.9.) předseda vlády Sergej Abramov
- 11.5. na funkci předsedy Státní rady nominován Taus DŽABRAILOV
- 29.8. prezidentské volby vyhrál generálmajor Alu ALCHANOV, který již v 1. kole získal 73,67 % odevzdaných hlasů, před Movsurem Chamidovem (8,4 %), Abdulem Bugajevem (4,7 %) a dalšími třemi kandidáty (prezidentem prohlášen oficiálně 1.9., nástup 5.10.)
- 14.10. prezident jmenoval předsedou vlády opět Sergeje ABRAMOV-a
- 4.11. prezident vydal dekrety o jmenování dalších členů vlády (ministrem vnějších styků jmenován Movsur Muslijevič IBRAGIMOV)

ČERNÁ HORA

- 29.7. parlament schválil jmenování Miodraga VLAHOVIĆ-e ministrem zahraničí

ČESKO

- 8.4. ustaven Parlament Romů v České republice
- 14.4. novým ministrem zdravotnictví jmenován MUDr. Jozef KUBÍNYI
- 15.6. prezident přijal rezignaci ministra spravedlnosti Karla Čermáka, výkonem funkce dočasně pověřil předsedu vlády Špidlu

- 1.7. předseda vlády Vladimír Špidla podal rezignaci své vlády do rukou prezidenta, který ji pověřil výkonem funkce do ustavení nové vlády a následujícího dne požádal úřadujícího předsedu ČSSD a ministra vnitra Stanislava Grosse, aby zahájil jednání o vytvoření nové vlády
  - 26.7. poté, co mu předložil podpisy 111 poslanců ochotných podpořit vznik nové většinové vlády, jmenoval prezident JUDr. Stanislava GROSSE předsedou vlády a požádal jej o předložení návrhu na její složení
  - 4.8. prezident jmenoval novou koaliční vládu (MZV JUDr. Cyril SVOBODA)
  - 24.8. parlament vyslovil důvěru nové vládě S. Grosse
  - 5.-6.11. parlamentní volby do třetiny Senátu s 81 členem (II. kolo 12.-13.11.)
  - 15.12. předsedou Senátu v jeho částečně obměněné podobě byl zvolen MUDr. Přemysl SOBOTKA
- prezident Svazu průmyslu a dopravy ČR Ing. Jaroslav MÍL, prezident Svazu podnikatelů Ing. Stanislav KÁZECKÝ, CSc.

ČÍNA

- 14.3. parlament schválil 13 změn ústavy, které zaručují ochranu soukromého vlastnictví a lidských práv
- 29.3. v Delhi zahájeny indicko-čínské rozhovory o sporném příhraničním území
- 6.4. Stálý výbor VČSLZ potvrdil svou rezolucí, že ČLR si ponechává kontrolu nad ústavním a politickým vývojem v Hong-Kongu
- 26.7. zahájeny dvoudenní čínsko-indické rozhovory o řešení dlouhodobého hraničního sporu
- 13.10. vláda odmítla výzvu tchajvanského prezidenta z 10.10. k mírovým rozhovorům a ukončení hrozby silou, jakož i varovala Tchajvan před kroky směrem k nezávislosti ostrova

ČUVAŠSKO

- 23.4. úřadujícím předsedou vlády jmenován Sergej Anatolijevič GAPLIKOV (potvrzen 27.4.)

DAGESTÁN

- 13.10. úřadujícím předsedou rady ministrů jmenován Ataj ALIJEV (14.10. potvrzen parlamentem)

DÁNSKO

- 2.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

DOMINICA

- 6.1. zemřel předseda vlády Pierre Charles, úřadujícím MP se stal ministr zahraničí Osborne RIVIERE
- 7.1. vládnoucí Labour Party nominovala do funkce premiéra dosavadního ministra školství Roosevelta SKERRIT-a (jmenován 8.1.)
- 9.1. jmenována nová vláda, MZV zůstává Osborne RIVIERE

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 16.5. v prezidentských volbách vyhrál minulý prezident Leonel Antonio FERNÁNDEZ REYNA s 57,1 % hlasů nad dosavadním prezidentem Hipolitem Mejíou (33,6 %), Eduardem Estrellou (8,6 %) a ostatními kandidáty (0,6 %) – nástup 16.8.2004

- 16.8. inaugurován prezident Leonel Antonio FERNÁNDEZ REYNA a jeho vláda (MZV Carlos MORALES TRONCOSO)

EGYPT

- 11.3. během svých rozhovorů v Káhiře připustil izraelský ministr zahraničí Šalom úplné stažení izraelských vojsk z pásma Gazy
23.5.-19.6. doplňující volby o Poradní rady (*Majlis as-Shoura*)
VI/04 předsedou Poradní rady zvolen Muhammad Safwat ŠARÍF
9.7. odstoupila vláda Atífa Muhammada Ubajda
10.7. prezident Mubarak jmenoval novým předsedou vlády Ahmada Mahmúda Muhammada NAZÍF-a a požádal jej o sestavení nové vlády
14.7. složením slibu do rukou prezidenta se funkce ujala nová vláda (MZV Ahmad Alí Abú al-GHAJT)

EKVÁDOR

- 4.11. opozice vznesla požadavek k Národnímu kongresu na zahájení procesu odvolání prezidenta Gutierreze z funkce z důvodů údajné korupce a zneužití veřejných prostředků ve volbách v r. 2002
10.11. poté, co někteří poslanci stáhli své podpisy na odvolací petici a opozice nezískala dostatečnou podporu 51 členů kongresu, stáhli její představitelé návrh na odvolání prezidenta
10.12. slib složili členové nového Nejvyššího soudu poté, co Kongres 8.12. odvolal 27 z 31 členů stávajícího NS

ERITREA

- 12.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1531 (2004) o prodloužení mandátu mise UNMEE do 15.9.2004
14.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1560 (2004), prodlužující mandát mise UNMEE do 15.3.2005
7.12. prezident Afewerki odmítl návrh etiopské strany na vyřešení hraničního sporu v duchu rozhodnutí mezinárodní hraniční komise

ETIOPIE

- 25.9. vláda oznámila konání voleb do federálního parlamentu 15.5.2005 (výsledky mají být oznámeny do 8.6.2005)
13.11. vláda vyzvala ozbrojené opoziční skupiny z OLF (Oromo Liberation Front), EPRP (Ethiopian People's Revolutionary Party) a ESM (All-Ethiopian Socialist Movement), aby se vzdaly ozbrojeného boje a zúčastnily se nadcházejících všeobecných voleb
25.11. vláda předložila parlamentu návrh na přijetí rozhodnutí mezinárodní hraniční komise z r. 2002 o průběhu hranic s Eritrejí v okolí města Badme

FAERSKÉ OSTROVY

- 20.1. parlamentní volby do Lagtingu se 32 členy
31.1. jmenován novým předsedou vlády Jóannes EIDESGAARD
3.2. úřadu se ujala nová vláda

FIDŽI

- 9.7. předseda Nejvyššího soudu Daniel Fatiaki oznámil, že Nejvyšší soud neuspěl při řešení problému s vytvořením koaliční vlády na multietnickém principu a uložil vládní straně Soqosoqo Duavata Lewenivanua, reprezentující domorodé Fidžany, a opoziční Fiji Labour Party, reprezentující indické přistěhovalce, aby se dohodly na principu politického vyjednávání; ve svém rozhodnutí Nejvyšší soud umožňuje doplnit vládu 4 bezpartijními poslanci, pokud opoziční FLP odmítne na mnohonárodnostní vládě participovat
- 21.7. předsedou Velké rady náčelníků zvolen Ratu Ovini BOKINI
- 5.8. Vysoký soud uznal viceprezidenta Ratu Jope Seniloliho, místopředsedu parlamentu Rakuitu Vakalalabureho a další 3 vládní úředníky vinnými z účasti na svržení legální vlády v r. 2000
- 24.11. Fiji Labour Party přerušila bezvýsledná jednání o své zapojení do multietnické vlády a přešla do přímé opozice
- 26.11. na příkaz ministra spravedlnosti byl propuštěn z vězení viceprezident Ratu Jope Seniloli, který se 29.11. vzdal úřadu
- 14.12. Velká rada náčelníků schválila jmenování viceprezidentem Ratu Joni MADRAIWIWI-ho, kterého do funkce navrhl prezident

FILIPÍNY

- 10.-14.2. jednání zástupců vlády a komunistických vzbouřenců z Národní demokratické fronty a její bojové složky Nové lidové armády v Oslo vedla k přijetí společných opatření k ukončení bojů
- 10.5. prezidentské volby a parlamentní volby do Poslanecké sněmovny (236 čl., předseda José DE VENANCIA Jr.) a poloviny Senátu s 24 členy (předseda Franklin M. DRILON)
- 20.6. výbor Kongresu zveřejnil oficiální výsledky prezidentských voleb, ve kterých byla znovu zvolena Maria Gloria Macaraeg MACAPAGAL ARROYO se 40 % odevzdaných hlasů. Ostatní kandidáti získali následující počty odevzdaných hlasů – Fernando Poe Jr. -36,5 %, Panfilo Lacson -10,9 %, Raul Roco -6,4 % a Eduardo Villanueva -6,2 %.
- 22.-25.6. v Oslu proběhlo další kolo mírových rozhovorů mezi vládou a komunistickými vzbouřenci z Národní demokratické fronty o reformách veřejného života a hospodářství země
- 24.6. Kongres oficiálně vyhlásil dosavadní prezidentku Marii Glorii Macaraeg Macapagal Arroyovou vítězkou prezidentských voleb z 10.5. (inaugurace 30.6.)
- 5.7. oznámeno dosažení dohody mezi armádou a ozbrojenými skupinami separatistické Islámské osvobozené fronty Morů (MILF) o spolupráci proti únosům organizovaným Jemaah Islamiah a vyděračskými gangy
- 23.7. poražený kandidát Fernando Poe se obrátil na Nejvyšší soud se žádostí o anulování vítězství Arroyové v prezidentských volbách a požádal o přepočítání cca 60 % hlasů, údajně zmanipulovaných; ve stejném smyslu se obrátil na NS i jeho spolukandidát na úřad viceprezidenta Loren Legarda proti zvolení Noli de Castro
- 19.8. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí jmenován Alberto ROMULO)

FRANCIE

- 30.3. po prohraných regionálních volbách odstoupila vláda, ale její předseda Jean-Pierre Raffarin byl vzápětí pověřen sestavením vlády nové

- 31.3. prezident jmenoval novou vládu (MP Jean-Pierre RAFFARIN, MZV Michel BARNIER)
- 26.9. volby do třetiny Senátu, počet jehož členů byl zvýšen na 331
- 29.11. v souvislosti se zvolením do čela vládního Svazu pro lidové hnutí (UMP) odstoupil ministr hospodářství, financí a průmyslu Nicolas Sarkozy, jeho nástupcem jmenován Hervé GAYMARD (novým ministrem zemědělství, výživy, rybolovu a záležitostí venkova se stal Dominiquir BUSSEREAU, ministrem sociální solidarity, zdravotnictví a rodiny Philippe DOUSTE-BLAZY, ministrem drobných a středních podniků, obchodu, řemesel, volných živností a spotřebitelských záležitostí Christian JOB, ministrem delegovaným pro rozpočet a rozpočtovou reformu Jean-Francois COPÉ /mluvčí vlády/ a ministryně pro evropské záležitosti Claudie HAIGNER,

FRANCOUZSKÁ GUAYANA

- 4.4. předsedou Generální rady zvolen Pierre DÉSSERT

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 14.1. francouzské Národní shromáždění schválilo nový statut, rozšiřující autonomii tohoto území (Senátem schválen v prosinci 2003)
- 13.2. francouzská Ústavní rada přijala zákon o samosprávě Francouzské Polynésie, jejíž status byl ze zámořského území povýšen na zámořskou zemi v rámci Francouzské republiky
- 27.2. prezidentem zvolen Gaston FLOSSE
- 2.4. francouzská ministryně pro zámořská území odsouhlasila rozpuštění Územního shromáždění v souvislosti se změnou ústavního statutu, termín voleb do nového Zákonodárného Územního shromáždění
- 23.5. volby do Zákonodárného Územního shromáždění s 57 členy
- 3.6. předsedou Zákonodárného Územního shromáždění zvolen Antony GÉROS
- 15.6. Územní shromáždění zvolilo 30 proti 27 hlasům novým prezidentem Oscara TEMARU-a
- 16.6. prezident Temaru oznámil sestavení nové 9-členné vlády (viceprezident Jacqui Drollet)
- 10.10. po přeběhnutí několika vládních poslanců k opozici byla 29 poslanci Územního shromáždění vyslovena nedůvěra vládě prezidenta Temarua; do dvou týdnů se parlament sejde znovu, aby zvolil nového prezidenta. Temaru se odvolal k francouzské vládě, aby se konaly nové volby, což však ministryně pro zámořská území Brigitte Girardinová dne 15.10. odmítla.
- 20.10. svržený prezident Temaru se odvolal k soudu proti procedurálním nelegitimitě svého odvolání z funkce
- 23.10. hlasy 29 poslanců byl novým prezidentem zvolen Gaston FLOSSE; ale protože byli přítomni jen poslanci opozice, prohlásil předseda Zákonodárného Územního shromáždění volbu za neplatnou
- 26.10. nový prezident Flosse jmenoval svou 17-člennou vládu (viceprezident Edouard FRITCH); svržený prezident Temaru se obrátil se stížností ke Státní radě do Paříže a zahájil hladovku
- 29.10. delegace Temaruových příznivců zahájila ve Francii jednání o rozpuštění stávajícího parlamentu ; bude jednat i v Evropském parlamentu

- 15.11. Státní rada Francie zrušila platnost voleb z 23.5. ve volebních obvodech na ostrovech Tahiti a Moorea, což znamenalo odvolání 37 z 57 členů Územního shromáždění
- 18.11. zbývající zákonodárci zvolili novým předsedou Územního shromáždění Hiro TEFAARARE-ho
- 25.11. v Paříži zahájeny rozhovory Oscara Temarua a Gastona Flosse s ministryní pro zámořská území o opakování voleb do Územního shromáždění, resp. požadavku G. Flosse na okamžité konání opakovaných voleb ve 37 obvodech, kde byly výsledky zrušeny, s tím, že do zbývajících by se konaly po 18 měsících. Protože Temaru trval na opakování voleb ve všech obvodech najednou v pozdějším termínu, Flosse jednání 29.11. opustil.

GABON

- 5.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GAMBIE

- 14.10. novým MZV jmenován Sidi Morro M. SANNEH (nástup funkce 19.10.)

GHANA

- 7.12. v prezidentských volbách zvítězil dosavadní prezident John A. KUFUOR, který získal 52,54 % odevzdaných hlasů, před Johnem Evansem Atta Millsem (44,64 %), Edwardem Mahamou (1,92 %) a Georgem Aggudeyem s 1 % odevzdaných hlasů; současně probíhaly volby do Národního shromáždění s 230 členy
- 10.12. předseda Volební komise prohlásil novým prezidentem Johna A. Kufuora

GIBRALTAR

- 8.12. ve Velké Británii zahájena britsko-španělská jednání o budoucnosti této kolonie
- 16.12. Velká Británie a Španělsko se shodly na zastoupení představitelů Gibraltaru na novém kole jednání o budoucnosti kolonie, které má být zahájeno v lednu 2005

GRENADA

- 3.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GRÓNSKO

- 1.4.2002 úřad nového vysokého komisaře nastoupil Peter LAURITZEN

GRUZIE

- 4.1. v prezidentských volbách zvolen novou hlavou státu Micheil Nikolozis dze SAKAŠVILI s 96,94 % před Teimurazem Šašiašvilim s 1,87 % odevzdaných hlasů (inaugurován 25.1.)
- 4.1. složením slibu nového prezidenta se Nino BURDŽANADZE-ová vrátila do funkce předsedkyně parlamentu
- 11.2. prezidenti Gruzie a Ruska se dohodli na konání rozhovorů o řešení otázky separatistického Abcházska
- 17.2. mimořádné zasedání Parlamentu obnovilo post předsedy vlády a schválilo návrh prezidenta ze 16.2. na složení nové vlády (předseda vlády Zurab ŽVANIA, ministr zahraničí Tedo DŽAPARIDZE)
- 26.2. prezident Saakašvili prohlásil, že jeho vláda je ochotna jednat o plné autonomii separatistického Abcházska

- 11.3. prezident Saakašvili oznámil, že novou ministryní zahraničí se stane Salomé ZURABIŠVILI-KAŠIA
- 14.3. Gruzie dala Adžarsku 24-hodinové ultimátum, aby se podřídilo ústřední moci v Tbilisi, jinak mu bude vyhlášena hospodářská blokáda (nabyla účinnosti 15.3.)
- 17.3. rozhovory v Batumi mezi předsedkyní gruzínského parlamentu Nino Burdžanadzeovou a předsedou Nejvyšší rady Abašidzem o urovnání sporů
- 19.3. na základě dohody mezi gruzínským a adžarským prezidentem v Batumi byla zrušena hospodářská blokáda Adžarska, jakož i výjimečný stav vyhlášený místními úřady
- 28.3. všeobecné volby do Parlamentu Gruzie s 235 členy skončily vítězství koalice Národního hnutí a Demokratické fronty, která získala všech 150 mandátů, o nichž se hlasovalo (zbývajících 85 bylo obsazeno při volbách v listopadu 2003)- předsedkyní zvolena Nino BURDŽANADZE
- 2.5. ze strachu před vpádem gruzínských vojsk, cvičících při hranici s Adžarskem, na své území vyhodilo Adžarsko tři mosty spojující zemi s Gruzii
- 2.5. prezident Saakašvili dal Adžarsku ultimátum, aby do 10 dní odzbrojilo své vojenské milice a podřídilo se ústavě Gruzie, jinak Gruzie obsadí republiku, sesadí Abašidzeho, zruší autonomii Adžarska a vypíše nové volby do parlamentu
- 31.5. na hranicích s Jižní Osetií rozmístila vláda vojenské jednotky, které mají údajně zabránit pašování; pod jejich ochranou se o vstup na území separatistické republiky neúspěšně pokusila manželka prezidenta Saakašviliho
- 2.6. v jihoosetinském Cchinvali zahájeny rozhovory o zmírnění napětí mezi Gruzii a separatistickou republikou
- 1.7. parlament potvrdil na mimořádném zasedání zákon o statutu Adžarska, podle kterého nebude mít Adžarsko vlastní ústavu, ale jen tzv. základní zákon
- 8.7. srážky mezi Gruzii a Jižní Osetií ze 6.7. nabyly ozbrojeného charakteru
- 15.7. Gruzie, Jižní Osetie a Rusko dosáhly v Moskvě dohody o nepoužití zbraní při řešení vzájemných sporů
- 20.7. prezident Saakašvili pohrozil odstoupením Gruzie od mírové dohody s Jižní Osetií z r. 1992
- 3.8. prezident Saakašvili varoval Rusko, že gruzínská armáda začne střílet na všechny lodi, které ilegálně vstoupí do gruzínských výsostných vod odpadlické oblasti Abcházka
- 9.8. v Moskvě byly zahájeny rozhovory o snížení napětí kolem dvou separatistických útvarů na gruzínském území – Abcházka a Jižní Osetie
- 13.8. parlament schválil rezoluci žádající ukončení mandátu ruských mírových sil v Jižní Osetii a jejich stažení a nahrazení mezinárodním kontingentem
- 18.8. po opakovaném porušení příměří ze 13.8. bylo opětovně dohodnuto zastavení palby mezi gruzínskými a jihoosetinskými jednotkami
- 19.8. Gruzie začala se stahováním svých vojsk z hraniční oblasti s Jižní Osetií a předáváním dobytých pozic mírovým silám, sestaveným ze zástupců Ruska, Jižní Osetie a Gruzie
- 14.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GUADELOUPE

- 28.3. parlamentní volby do Oblastní rady se 41 členem
- 2.4. předsedou Oblastní rady byl zvolen Victorin LUREL
- 17.8. úřad prefekta nastoupil Paul GIROT DE LANGLADE

GUATEMALA

- 14.1. inaugurace nového prezidenta Óscara José Rafaela BERGER-a PERDOMO a jeho vlády (MZV Jorge BRIZ ABULARACH)

GUERNSEY

- 1.5. do nové zřízené funkce hlavního ministra nastoupil Laurence „Laurie“ Charles MORGAN

GUINEA

- 19.1. na další sedmileté funkční období inaugurován prezident generál Lansana CONTÉ
- 23.2. prezident odvolal ministerského předsedu Lamine Sidimeho a jeho nástupcem jmenoval dosavadního ministra zahraničí Françoise Lonseny FALL-a
- 1.3. jmenována nová vláda (MZV Mamadi CONDÉ)
- 29.4. svou demisi předložil prezidentovi premiér François Fall, kterému se nedařilo prosazovat politické a hospodářské reformy v zemi (3.5. emigroval z Guineje)
- 9.12. novým předsedou vlády byl jmenován Cellou Dalein DIALLO (MZV zůstává)

GUINEA – BISSAU

- 28.3. parlamentní volby do Národního lidového shromáždění se 102 členy byly z administrativních důvodů prodlouženy o jeden den
- 7.5. ustavující schůze zvolila předsedou Národního lidového shromáždění Franciska BENANTE-ho
- 10.5. předsedou vlády jmenován Carlos GOMES JÚNIOR
- 12.5. jmenována nová vláda (MZV Soares SAMBU)
- 6.10. vojáci, revoltující proti pozastaveným platům, se vzbouřili a zavraždili velitele ozbrojených sil generála Verissima Seabre Correiu
- 10.10. podepsána dohoda vlády se vzbuřenci, která jim slíbila beztrestnost, doplacení dlužných platů a jmenování nového velení (28.10. prozatímním náčelníkem GŠ jmenován generál TAGME Na Wai)
- 22.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1580 (2004) o prodloužení mandátu mise OSN UNOGBIS o další rok

HAITI

- 12.1. protože většině členů parlamentu skončil mandát, začal prezident Aristide vládnout pomocí dekretů
- 14.1. prezident Aristide slíbil v odpovědi na lidové nepokoje uspořádání nových parlamentních voleb do 3 měsíců
- 5.2. v ozbrojené povstání opozice za svržení prezidenta Aristida přerostla srážka nespokojenců s policií v městě Gonaives, jehož výsledkem bylo obsazení severní části země
- 18.2. pod tlakem rostoucího vlivu vzbuřenců v zemi se premiér Neptune znovu obrátil na mezinárodní společenství s výzvou o vyslání mezinárodních vojenských jednotek
- 19.2. vůdce Fronty za osvobození Artibonitu Buteur Metayer vyhlásil jednostrannou nezávislost departmentu Gonaives pod názvem „Nezávislý stát Artibonite“, ovládaný vzbuřenci z tzv. Armády kanibalů
- 21.2. prezident Aristide přijal plán USA na řešení politické krize cestou zastoupení opozice ve vládě a okamžitého vypsání parlamentních voleb

- 23.2. opozice odmítla plán USA na svou účast v koaliční vládě a trvá na odstoupení prezidenta Aristida z funkce
- 29.2. prezident Aristide odstoupil z funkce a opustil zemi, jeho úřad začal vykonávat v souladu s ústavou předseda Nejvyššího soudu Boniface ALEXANDRE
- 29.2. RB OSN schválila rezoluci č. 1529 (2004) umožňující vyslání mezinárodních jednotek do nepokojí zmítaného Haiti, na jejím základě rozhodl prezident USA o rozmístění amerických ozbrojených sil
- 1.3. uprchlý prezident Aristide odvolal svou rezignaci z 29.2. s tím, že se stal obětí převratu, který zosnovaly USA
- 5.3. ustavena 7-členná Rada moudrých, která má místo nefunkčního parlamentu vybrat nového premiéra a nahradit zaniklý parlament
- 8.3. ústavní slib složil Boniface ALEXANDRE a stal se prozatímním prezidentem
- 9.3. Rada moudrých jmenovala prozatímním předsedou vlády Gérarda LATORTUE
- 17.3. prozatímní prezident jmenoval novou vládu s 13 členy (MZV Yvon SIMÉON)
- 4.4. premiér Latortue oznámil, že všechny politické strany s výjimkou FL bývalého prezidenta Aristideho souhlasí s ústavním doplňkem, požadujícím svolání voleb do 90 dní od rezignace prezidenta republiky
- 25.6. kontrolu mírových operací ceremoniálně převzala od mnohonárodních sil, vedených USA, stabilizační mise OSN na Haiti (MINUSTAH), zřízená 1.6.
- 12.7. premiér Latortue vyzval ozbrojené skupiny, které svrhly prezidenta Aristida, aby do 15.9. odevzdali své zbraně policii nebo misi OSN MINUSTAH
- 3.10. pro podezření z účasti na vraždě 3 policejních důstojníků byl mj. zatčen i předseda Senátu Yvon Fuille, který to označil za nezákonné a za porušení imunity
- 22.11. provedeny změny ve vládě a vytvořeny nové rezorty (MP i MZV zůstávají)

HONGKONG

- 9.-20.2. jednání hlavního sekretáře Donalda Tsanga s čínskými ústředními orgány nevedla k výrazným změnám v ústavním uspořádání správy území
- 6.4. Stálý výbor čínského parlamentu rozhodl, že ČLR má právo veta ke stanovení ústavního způsobu ustanovení správce a parlamentu této zvláštní oblasti ČLR
- 15.4. správce navrhl čínské straně změnu způsobu přechodu ke všeobecnému hlasování po r. 2007
- 26.4. Stálý výbor VČSLZ vyloučil přímou volbu správce v r. 2007 a všech 60 členů Legislativní rady v r. 2008 s tím, že politické reformy budou v této oblasti ČLR prováděny postupně
- 11.5. vláda zveřejnila návrh minimálních změn volebního systému, který by mohl získat podporu čínské vlády
- 14.6. čínská vláda navrhla svým kritikům jednání o dalším vývoji v této oblasti
- 12.9. parlamentní volby o Zákonodárné rady s 60 členy
- 6.10. na ustavující schůzi Zákonodárné rady zvolena její předsedkyní již potřetí Rita FAN HSU Lai-tai

CHAKASKO

- 26.12. hlavou státu a gubernátorem znovu zvolen Alexej LEBEĎ, který získal 59,15 % hlasů

CHILE

- 29.9. při změnách ve vládě jmenován novým ministrem zahraničí Ignacio WALKER PRIETO

- 7.10. Senát zrušil některá nedemokratická ustanovení ústavy, zavedená v r. 1980 Pinochetovou juntou, zrušil instituci jmenovaných doživotních senátorů a obnovil právo prezidenta odvolat velitele ozbrojených sil

INDIE

- 6.1. na závěr jednání regionálního seskupení Jižní Asie SARC bylo oznámeno, že Indie a Pákistán se dohodly na konání přímých rozhovorů o řešení kašmířského problému
- 8.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 27.1. vláda rozhodla o rozpuštění parlamentu k 6.2. a o vypsání předčasných parlamentních voleb
- 6.2. prezident rozpustil Sněmovnu lidu s tím, že předčasné volby se uskuteční v dubnu 2004
- 18.2. zástupci Indie a Pákistánu se na jednáních v Islamábádu, zahájených 16.2., dohodli na harmonogramu jednání o míru v Kašmíru, která mají vyvrcholit v srpnu schůzkou ministrů zahraničí
- 28.2. nejvyšší volební komise oznámila, že všeobecné volby se budou konat ve 4 kolech (20.4., 26.4., 5.5. a 10.5.) a se sčítáním hlasů se započne 13.5.
- 29.3. v Delhi zahájeny indicko-čínské rozhovory o sporném příhraničním území
- 13.5. na základě výsledků voleb do Sněmovny lidu s 542 členy odstoupil premiér Atal Biháří Vádžpejí a jeho vláda
- 17.5. prezident zahájil jednání o sestavení nové vlády s předsedkyní parlamentní skupiny INC Soniou Maino Gándhiovou
- 19.5. sestavením nové vlády pověřen Manmóhan SINGH
- 22.5. slib složila nová vláda (MP Manmóham SINGH, MZV K. Natvar SINGH)
- 4.6. ustavující zasedání Sněmovny lidu zvolilo jejím předsedou Somnatha ČATTERDŽÍ-ho
- 21.6. ve 14 státech proběhly volby do Rady států na obsazení 65 uvolněných mandátů (předsedou Rady států zůstal Bhairon SINGH SHEKHAWAT)
- 27.-28.6. jednání mezi zástupci Indie a Pákistánu v New Delhi o sporných problémech (Kašmír, posílení vzájemných diplomatických zastoupení apod.)
- 13.7. Indie a Pákistán oznámily konání série 6 kol plánovaných rozhovorů na různé úrovni, které se uskuteční v Dillí a Islamábádu během následujících 6 týdnů
- 21.7. ministři zahraničí Indie a Pákistánu zahájili v Islamábádu další etapu rozhovorů o urovnání sporů mezi oběma zeměmi
- 26.7. zahájeny dvoudenní indicko-čínské rozhovory o řešení dlouhodobého hraničního sporu
- 10.8. s odvoláním na ústavu přerušila vláda jednání s umírněnými kašmířskými separatisty, kteří podmiňují charakter dialogu, započatého přecházející vládou vedenou BJP, označili 9.8. za nepřijatelný
- 5.9. v New Delhi zahájeny dvoudenní rozhovory mezi ministry zahraničí Indie a Pákistánu o řešení sporu o Kašmír a pokroku v dalších otázkách
- 24.9. první fáze jednání s Pákistánem o budoucím statutu Kašmíru byla zakončena, když se v New Yorku sešel premiér Manmóhan Singh s pákistánským prezidentem Mušarafem
- 17.11. vláda odmítla pákistánský návrh na úpravu vzájemných hranic v oblasti Kašmíru
- 17.11. začalo stahování části indických ozbrojených jednotek ze svazového státu Džammú a Kašmír

- 24.11. v New Delhi se sešli premiéři Indie a Pákistánu k projednání sporných otázek, především kašmírské otázky
- 27.11. novým náčelníkem Generálního štábu jmenován k 31.1.2005 genpor. Joginder Jaswant SINGH
- 10.12. Sjednocená osvobozenecá fronta Assámu odmítla nabídku vlády na zahájení jednání o příměří
- 12.12. v nepálském hlavním městě Káthmándú zahájeny rozhovory mezi zástupci politických stran obou částí Kašmíru
- 27.12. v pákistánském Islamabádu zahájena jednání zástupců ministrů zahraničí Indie a Pákistánu o řešení kašmírské otázky

INDONÉSIE

- 12.2. Nejvyšší soud očistil předsedu Národního shromáždění lidových zástupců Akbara Tandjunga od nařčení ze zneužití veřejných finančních prostředků
- 5.4. všeobecné a parlamentní volby do Rady lidových zástupců s 550 členy
- IV/04 při příležitosti oslav 54. výročí vzniku separatistické Republiky Jižních Moluk 25.4.1950 vypuklo na ostrově Ambon ve východních Molukách sektářské násilí, z něž obvinil místní vojenský velitel křesťanskou Frontu osvobození Moluk (FKM)
- 18.5. po roce bylo zrušeno stanné právo v provincii Aceh, v níž byl vyhlášen výjimečný stav a vládu převzal o vojska civilní guvernér Abdullah Puteh
- 5.7. I. kolo prezidentských voleb (generál v.v. Sušilo Bambang Yudhoyono – 33,6 %, Megawati Sukarnoputri – 26,6 %, generál Wiranto – 22,2 %, Amien Rais – 14,6 %, Hamzah Has – 3 %)- II. kolo 20.9.
- 20.9. II. kolo prezidentských voleb vyhrál a prezidentem se stal armádní generál v.v. Sušilo Bambang YUDHOYONO s 60,62 % hlasů před Megawati Sukarnoputri se 39,38 % (oficiální vyhlášení – 5.10., inaugurace – 20.10.)
- 22.9. parlament přijal zákon, kterým byla vyčleněním 5 bývalých regencí provincie Jižní Sulawesi zřízena nová, již 33. provincie Západní Sulawesi (její orgány inaugurovány 16.10.)
- 23.-27.9. pravidelné roční zasedání Lidového poradního shromáždění bylo poslední ve stávající ústavní formě. Od 1.10.2004 již nebude nejvyšší institucí státní moci, ale bude mít statut jen společného zasedání Rady lidových zástupců (DPR) a nově ustavené Rady zástupců regionů (DPD), jež se bude smět vyjadřovat pouze k ústavním otázkám a scházet se minimálně jednou za pět let.
- 2.10. předsedou Rady lidových zástupců zvolen Agung LAKSONO
- 20.10. do úřadu nastoupil prezident Sušilo Bambang YUDHOYONO
- 21.10. oznámeno složení nové vlády (MZV Noer Hasan WIRAYUDHA)
- 17.11. parlament schválil prodloužení výjimečného stavu v Acehu, zavedeného v březnu 2003, o dalších 6 měsíců; příslušný dekret vydal prezident 18.11.

INGUŠSKO

- 6.4. prezident Zjazikov vyvázl z pokusu o atentát

IRÁK

- 1.1. funkci předsedy PVRI na měsíc leden 2004 převzal Adnan Murahím PAČAČÍ
- 2.2. funkce předsedy PVRI na měsíc únor převzal Mohsín Abd al- HAMÍD
- 25.2. kurdští aktivisté předali americké okupační správě petici 1,7 mil. obyvatel kurdské autonomní oblasti, která požaduje konání referenda o její budoucnosti

- 29.2. PVRI schválila návrh základního zákona o ústavním uspořádání země, který mj. předpokládá zachování dosavadní autonomie pro Kurdy (8.3. jej podepsali americký civilní správce a členové PVRI) – přijetí ústavy umožní předání svrchovaností Iráčanům do 30.6.2004
- 1.3. funkci předsedy PVRI na měsíc březen převzal Muhammad Bahr al-'ULÚM
- 28.3. předáním prvního z 25 ministerstev (ministerstva zdravotnictví) iráckému ministrovi začal proces postupného předávání úřadů prozatímní irácké správě
- 1.4. funkci předsedy PVRI na měsíc duben převzal Massúd Mustafa al-BARZÁNÍ
- 1.5. funkci předsedy PVRI na měsíc květen převzal Izzadín SÁLIM (vl. jm. Abdaz Záhír Usmán MUHAMMAD)
- 17.5. předseda PVRI Izzadín Sálím zavražděn při ozbrojeném útoku, jeho nástupcem se stal Ghazí Mašál Adžil JAVAR (Ghazi Mashal Ajil al-YAWER), který bude funkci vykonávat až do předání moci iráckým orgánům, plánovaného do 30.6.
- 28.5. PVRI rozhodla o jmenování dr. Ijáda ALLÁVÍ-ho předsedou 33-členné vlády, která 30.6. převezme moc od okupační správy
- 1.6. PVRI zvolila jednomyslně novým prezidentem Iráku svého předsedu Ing. Ghazího Mašála Adžila JAVAR-a (nástup úřadu 30.6.) a ukončila svou činnost; viceprezidenty zvoleni Ibráhím DŽAAFARÍ a Rodž Núrí ŠAUajs, předseda kurdského autonomního parlamentu
- 2.6. premiér Alláví oznámil jména prvních 28 členů své vlády (MZV Hošjar ZIBARÍ)
- 8.6. RB OSN schválila rezoluci č. 1546 (2004), která definuje přechodné politické uspořádání v zemi a formu mezinárodní vojenské přítomnosti do r. 2006. Ukončuje okupaci mezinárodními vojenskými jednotkami k 30.6.2004 a předpokládá uspořádání přímých demokratických voleb do Prozatímního Národního shromáždění nejpozději do 31.1.2005; toto PNS bude odpovídat za zformování prozatímní vlády a za vypracování návrhu definitivní ústavy, která povede k ústavně zvolené vládě do 31.12.2005.
- 28.6. americký civilní správce Bremer rozpustil svůj úřad, předal jeho pravomoci irácké prozatímní vládě a odletěl z Iráku; země se stala opět formálně suverénním, svrchovaným a nezávislým státem
- 12.7. Irák a Sýrie dosáhly dohody o společné kontrole na pouštní hranici, kterou do země infiltrují zahraniční povstalci
- 23.7. jmenován zvláštní velvyslanec OSN Ašraf Džehángír KÁZÍ (nástup 13.8.)
- 29.7. na žádost OSN došlo k odsunu termínu (z 1.8. na 15.8.) zahájení celonárodní konference téměř tisíce delegátů z celého Iráku o politické budoucnosti země, která by měla mj. zvolit i Národní radu se 100 členy, jež má dohlížet nad činností prozatímní vlády
- 12.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1557 (2004) o prodloužení mandátu mise UNAMI o dalších 12 měsíců
- 15.-18.8. za účasti 1300 delegátů z celé země zahájen Irácký národní kongres - celonárodní konference o politické budoucnosti země; má k 19 členům bývalé PVRI vybrat dalších 81 osob, které zasednou v Národní radě – prozatímním parlamentu Iráku
- 19.8. oznámeno ustavení Národní rady Iráku se 100 členy
- 30.8. zahájena ustavující schůze Národní rady, která zvolila jejím předsedou Fuada MASSOUM-a
- 19.9. premiér Alláví potvrdil, že přes útoky teroristů se parlamentní volby budou konat do 31.1.2005

- 30.9. oznámeno, že tři na ropu nejbohatší jihoirácké provincie – Basra, Missan a Dhiqar – zvažují plán na autonomní jižní oblasti, podobné kurdské autonomii na severu
- 5.11. viceprezident Džafarí oznámil konání parlamentních voleb do prozatímního parlamentu s 275 členy dne 27.1.2005
- 7.11. premiér Alláví vyhlásil zavedení výjimečného stavu v celé zemi s výjimkou kurdské autonomie, a to na 60 dní
- 21.11. mluvčí Nezávislé volební komise Farid Ajar oznámil, že parlamentní volby se budou konat 30.1.2005

ÍRÁN

- 10.1. Rada dohlížitelů oznámila vyloučení 2.033 reformistických představitelů (z toho 80 současných poslanců Medžlísu) z celkem 8.200 kandidátů přihlášených do parlamentních voleb 20.2., což vyvolalo velký odpor politických sil v zemi
- 14.1. ajatolláh Chameneí vyzval Radu dohlížitelů k revizi svého rozhodnutí z 10.1.
- 20.1. Rada dohlížitelů zrušila své záporné stanovisko v případě cca 200 kandidátů
- 21.1. několik členů vlády podalo na protest proti rozhodnutí Rady dohlížitelů demisi, kterou však prezident Chatámí nepřijal
- 25.1. parlament schválil změnu volebního zákona, která měla usnadnit kandidaturu reformních představitelů (Rada dohlížitelů však zákon též dne vetovala)
- 30.1. Rada dohlížitelů potvrdila vyřazení třetiny ze 3.600 zbývajících kandidátů do parlamentních voleb
  - 1.2. 117 poslanců Medžlísu rezignovalo na protest proti rozhodnutí Rady dohlížitelů o vyloučení řady reformních kandidátů z účasti na parlamentních volbách
  - 2.2. reformistická Fronta islámské účasti oznámila odstoupení z parlamentních voleb, nebudou-li svobodné a rovné
  - 5.2. poté, co nejvyšší duchovní autorita země ajatolláh Alí Chameneí odmítl 4.2. podpořit jejich požadavek na odklad parlamentních voleb, přes 80 poslanců Medžlísu ukončilo bojkot, který vyhlásilo na protest proti rozhodnutí Rady dohlížitelů
  - 14.2. 550 reformistických kandidátů odstoupilo z voleb a vyzvalo veřejnost k jejich bojkotu
  - 20.2. přes bojkot reformistů se konaly parlamentní volby do Medžlísu s 290 členy
  - 18.4. parlament podpořil plán na rozdělení provincie Chorasán na tři provincie
  - 7.5. II. kolo parlamentních voleb do Medžlísu, v němž bylo obsazeno 57 volných mandátů
  - 29.5. Gholám Alí HADDÁD-ADEL byl zvolen předsedou Medžlísu v průběhu jeho ustavující schůze, započaté 27.5.

IRSKO

- 14.9. prezidentka Mary McAleeseová ohlásila záměr ucházet se o druhý sedmiletý mandát; nebude-li do 1.10. ohlášena jiná kandidatura, bude znovu ustavena do úřadu dne 10.11.
- 29.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Dermot AHERN
- 1.10. prezidentka Mary Patricia Leneghan McALEESE-ová byla znovu zvolena bez protikandidáta hlavou státu na další sedmileté funkční období (inaugurace 11.11.)

ISLAND

- 26.6. prezidentem na nové funkční období zvolen opět Ólafur Ragnar GRÍMSSON s 85,6 %, který porazil oba své vyzyvatele (Baldur Agustsson – 12,3 %, Thore Magnusson – 1,9 %)
- 22.7. úřadujícím předsedou vlády se stal MZV Halldór ÁSGRÍMSSON
- 15.9. dosavadní premiér Davíd Oddsson předal funkci premiéra Halldóru Ásgrímssonovi a stal se ministrem zahraničí jeho vlády (změna ve funkci předsedy vlády je součástí koaliční dohody po parlamentních volbách v květnu 2003)

ITÁLIE

- 25.3. Senát schválil ústavní reformu, která znamená jeho přetvoření na reprezentativní orgán 20 oblastí země, jejichž ústavní postavení bude legislativně posíleno
- 6.7. odstoupil ministr financí a hospodářství Giulio Tremonti, jehož funkci bude prozatímně vykonávat premiér Berlusconi
- 16.7. novým ministrem financí a hospodářství jmenován Domenico SINISCALCO
- 19.7. v souvislosti se zvolením do Evropského parlamentu odstoupil ministr pro vládní reformy a předseda Ligy severu Umberto Bossi
- 15.10. Poslanecká sněmovna schválila zákon o ústavní reformě, která má rozšířit pravomoci prezidenta i premiéra a posílit vliv oblastí na státní správu ve zdravotnictví, školství a policii; předseda vlády má být napříště volen přímo ve všelidových volbách s právem jmenovat i odvolávat celou vládu i jednotlivé její členy.
- 18.11. po schválení nominace svého předchůdce Frattiniho do Evropské komise, byl novým MZV jmenován Gianfranco FINI

IZRAEL

- 12.7. zahájeny formální rozhovory vlády s opozicí o vytvoření koaliční vlády
- 11.10. Knesset odmítl plán vlády na stažení okupačních sil z Gazy
- 26.10. Knesset schválil 67 hlasy proti 45 při 7 abstencích plán na zrušení všech 21 osad v Gaze a 4 v severní části okupovaného Západního břehu Jordánu
- 1.12. premiér Šaron odvolal ministry za náboženskou stranu Šinuj, která nepodpořila při hlasování v Knessetu vládní návrh rozpočtu na r. 2005, a tak naznačil pád své vládní koalice
- 1.12. začala jednání s opoziční Stranou práce o jejím vstupu do nové vládní koalice
- 17.12. dosaženo dohody mezi blokem Likud a opoziční Stranou práce o vytvoření vlády národní jednoty (30.12. dohodnuto rozdělení funkcí v nové koaliční vládě Likudu se Stranou práce)

JAPONSKO

- 11.7. volby poloviny Sněmovny rádců s 242 členy
- 30.7. předsedkyní Sněmovny rádců zvolena Chikage OGI
- 27.9. změny ve vládě (novým MZV jmenován Nobutaka MAČIMURA)
- 16.11. ruská vláda vyslovila připravenost předat Japonsku dva ze čtyř sporných Kurilských ostrovů, Šikotan a Habomai
- 27.12. vláda rozhodla o zřízení 10-členné poradní komise, která má posoudit možnost nástupnictví na císařský trůn i po ženské linii

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 6.2. prezident Mbeki oznámil konání všeobecných parlamentních voleb 14.4.
- 14.4. volby do Národního shromáždění se 400 členy
- 23.4. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho novou předsedkyni (Baleka KGOSIETSI-MBETE) a jednomyslně i prezidenta republiky (Thabo MBEKI), který složil slib 27.4.
- 23.4. předsedkyní Národní rady provincií zvolena Joyce KGOALI
- 28.4. prezident jmenoval svou novou vládu (MZV Nkosazana DLAMINI-ZUMA)

JIŽNÍ OSETIE

- 2.6. v Cchinvali byly zahájeny rozhovory o zmírnění napětí s Gruzii, k němuž došlo po vyslání gruzínských vojsk na společnou hranici
- 6.7. po incidentu mezi gruzínskými a ruskými vojsky na hranicích došlo 7.7. k přerušení rozhovorů o řešení 12 let trvajícího sporu o nadvládu nad oblastí
- 8.7. srážky mezi Jižní Osetií a Gruzii ze 6.7. nabyly ozbrojeného charakteru
- 10.7. Státní дума Ruska vyzvala ozbrojené síly, aby zůstaly v Jižní Osetii a prohlásila, že Jižní a Severní Osetie, rozkládající se po obou stranách hranice Ruské federace, tvoří jedinou entitu od r. 1774
- 15.7. Jižní Osetie, Gruzie a Rusko dosáhly v Moskvě dohody o nepoužití zbraní při řešení vzájemných sporů
- 20.7. gruzínský prezident Saakašvili pohrozil odstoupením Gruzie od mírové dohody s Jižní Osetií z r. 1992
- 29.7. prezident Kokoiti protestoval proti útoku gruzínských ozbrojených sil na hlavní město Cchinvali a další místa republiky
- 13.8. v gruzínském Tbilisi zahájeny rozhovory s prezidentem Saakašvilim a za účasti Ruska o jeho odchodu ze země, která žádá o připojení k Ruské federaci – dohodnuto zastavení palby
- 13.8. gruzínský parlament schválil rezoluci žádající ukončení mandátu ruských mírových sil v Jižní Osetii a jejich stažení a nahrazení mezinárodním kontingentem
- 14.8. představitelé Gruzie, Jižní a Severní Osetie a Ruska podepsali dohodu o klidu zbraní, demilitarizaci zóny konfliktu a vytvoření nárazníkového pásma
- 18.8. po opakovaném porušení příměří ze 14.8. bylo opětovně dohodnuto zastavení palby mezi gruzínskými a jihoosetinskými jednotkami
- 19.8. obnoveny vzájemné boje a střelba ze strany Gruzie, která získala významné strategické pozice
- 19.8. Gruzie začala se stahováním svých vojsk z hraniční oblasti s Jižní Osetií a předáváním dobytých pozic mírovým silám, sestaveným ze zástupců Ruska, Jižní Osetie a Gruzie
- 15.9. prezident Kokoiti vyzval ke sjednocení se Severní Osetií, jejíž prezident Dzasochov by se stal hlavou sjednocené Osetie
- 22.9. ministr zahraničí Murat Džiojev kategoricky odmítl nové návrhy na řešení konfliktu s Gruzii, které den předtím přednesl gruzínský prezident na Valném shromáždění OSN s tím, že jeho země se za žádných okolností nestane součástí Gruzie

JORDÁNSKO

- 24.10. provedeny změny ve vládě, novým ministrem zahraničí jmenován Dr. Hani Fawzi al-MULKI

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 2.2. úřadujícím předsedou rady ministrů se stal Gennadij Sergejevič GUBIN (3.2. potvrzen)

KAJMANSKÉ OSTROVY

- XI/04 parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění a vytvoření vlády v čele s hlavním ministrem McKeovou BUSH-em

KAMBODŽA

- 10.1. král oznámil, že na základě požadavku předsedy Senátu Chea Sima prodlužuje o rok mandát horní komory, aby se vyhnul ústavní krizi z důvodu nefunkčnosti nově zvoleného Národního shromáždění od jeho poslední schůze 15.12.2003
- 26.6. po 11 měsících od voleb dosáhly vládnoucí Kambodžská lidová strana (CPP) a royalistická FUNCINPEC dohody o rozdělení moci v nové vládě, kde bude mít CPP 60 % křesel – 30.6. podepsána dohoda o koaliční vládě, která bude mít 207 členů
- 6.7. král Norodom Sihanouk oznámil svůj záměr v krátké době abdikovat
- 13.7. poté, co pověření předsedy CPP Hun Sena sestavením nové vlády odmítl král Norodom Sihanouk, úřadující hlava státu a předseda Senátu Chea Sim odcestoval do zahraničí, aniž by koho pověřil tímto úkolem
- 15.7. Národní shromáždění schválilo Hun Sena do funkce předsedy vlády, do které ho 14.7. jmenoval král, a zvolilo prince Norodoma RANARIDDHA svým předsedou
- 4.10. Národní shromáždění ratifikovalo dohodu vlády s OSN o zřízení zvláštního tribunálu OSN, který bude soudit 10 vůdců hnutí Rudých Khmerů za zločiny z období 1975-1979 a zákony umožňující jeho vytvoření a působení na území Kambodže
- 6.10. král Norodom Sihanouk abdikoval na funkci hlavy státu, kterou bude podle ústavy do jmenování nového krále vykonávat předseda Senátu Chea Sim
- 8.10. Národní shromáždění přijalo zákon o nástupnictví a volbě nového krále, kterou má do 7 dní od úmrtí či rezignace přecházejícího krále provést tzv. Královská trůnní rada s 9 členy (11.10. zákon schválil i Senát)
- 10.10. poté, co král Norodom Sihanouk potvrdil princi Ranariddhovi své rozhodnutí odstoupit, navrhl premiér Hun Sen jeho nástupcem prince Norodoma Sihanonihho, kterého by měla Královská trůnní rada potvrdit do 14.10.
- 12.10. prozatímní hlava státu a předseda Senátu Chea Sim podepsal zákon o zřízení Královské trůnní rady, jejichž 9 členů má vybrat příštího krále
- 14.10. Královská trůnní rada jednomyslně jmenovala novým králem Jeho královskou výsost prince Samdech Preah Boromneath Norodoma Sihanonihho (korunovace 29.10.)

KAMERUN

- 31.1. prezidenti Kamerunu a Nigérie podepsali v Ženevě dohodu o společném policejním patrolování na sporném úseku vzájemné hranice
- 14.7. Kamerun a Nigérie si v dalším kroku při urovnávání hraničního sporu vyměnily 3 pohraniční vesnice
- 13.9. vláda oznámila, že prezidentské volby se budou konat 11.10.
- 15.9. nedošlo k plánovanému převzetí poloostrova Bakassi od Nigérie z důvodů technických potíží při stanovení nových hranic
- 11.10. prezidentské volby posunuty o 14 dní

- 22.10. rozhovory v Abuji mezi Kamerunem a Nigérií o odstranění překážek pro formální předání poloostrova Bakassi Kamerunu skončily bez dohody
- 25.10. vítězem prezidentských voleb úředně vyhlášen dosavadní prezident Paul BIYA, který získal 70,8 % odevzdaných hlasů, před Ni Johnem Fru Ndim (17,4 %), Adamou Ndamem Njoyou (4,4 %) a Garga Haman Adjim (3,7 %); ost. Kandidáti získali dohromady 3,7 %
- 8.12. prezident jmenoval novým premiérem Ephraima INONI-ho a provedl další změny ve vládě (novým MZV jmenován Laurent ESSO)

KANADA

- 23.5. premiér Martin vyhlásil konání všeobecných voleb na 28.6.
- 28.6. předčasné parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 308 členy (předsedou zvolen Peter Andrew Stewart MILLIKEN)
- 20.7. nástup nové vlády (MP Paul MARTIN, MZV Pierre PETTIGREW)
- náčelník generálního štábu ozbrojených sil admirál Ray HENAULT

KAPVERDY

- 3.4. provedeny změny ve vládě José Maria Nevese, novým ministrem zahraničí jmenován Victor Manuel BARBOSA BORGES

KATAR

- 8.6. emír podepsal a úředně vyhlásil první písemnou ústavu země, zavádějící částečně volený zákonodárný orgán – Poradní radu se 45 členy; ústava, schválená v národním referendu 29.4.2003, vstoupí v platnost rok po svém publikování v úředním věstníku, tedy v r. 2005, kdy také dojde k prvním parlamentním volbám v historii země

KAZACHSTÁN

- 10.3. novým předsedou Senátu zvolen Nurtaj ABYKAJEV poté, co jeho předchůdce Oralbaj Abdugarimov odstoupil z funkce z důvodu svého jmenování státním tajemníkem
- 5.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.9. parlamentní volby do dolní komory parlamentu, Sněmovny (*Mazhilis*) se 77 členy a 67 přímo volenými mandáty
- 3.10. II. kolo voleb do Sněmovny ve 22 ze 67 volebních obvodů
- 3.11. předsedou Sněmovny zvolen na jejím ustavujícím zasedání Oral MUCHAMEDŽANOV

KEŇA

- 12.1. zahájena jednání speciální komise pro přípravu nové ústavy (předsedou komise je prof. Yash Pal Ghai)
- 2.3. prezidenti Keni, Tanzánie a Ugandy podepsali v tanzanském městě Arusha protokol o vytvoření celní unie
- 15.3. ústavní konference 600 delegátů odmítla vládní návrh na zachování výkonných mocí prezidenta a v souladu se závěry speciální komise navrhla zřídit funkci předsedy vlády a posílit i pravomoci Národního shromáždění; novou úpravu musí ještě schválit parlament
- 16.3. vládní zástupci opustili jednání ústavní konference na protest proti záměru omezit pravomoci prezidenta

- 23.3. přes rozhodnutí soudu o zastavení procesu schvalování nové ústavy, předal předseda speciální komise Ghai její návrh generálnímu prokurátorovi Amosu Wakovi
- 25.3. Vrchní soud rozhodl o tom, že nová ústava musí být schválena v referendu
- 30.3. při zahájení parlamentní debaty o nové ústavě slíbil prezident Kibaki, že ústavní reforma bude provedena co nejdříve
- 30.6. marně uplynula lhůta pro implementaci nové ústavy, schválené v prosinci 2002
- 1.7. zapojením představitelů politické opozice z KANU a FORD-People rekonstruoval prezident Kibaki svou „vládu národní jednoty“ (novým MZV jmenován Chirau Ali MWAKWERE)
- 24.12. poté co prezident podepsal příslušný zákon, bylo oznámeno, že v říjnu 2005 se bude konat všelidové referendum o nové ústavě země

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 30.7.2003 úřadujícím správcem Ray STONE
- 1.11.2003 správcem australské vlády se stal Evan John WILLIAMS

KOLUMBIE

- 3.1. Národní volební rada oznámila, že v říjnovém referendu schválili voliči pouze jeden z 15 předložených reformních návrhů – doživotní zákaz činnosti politiků odsouzených za korupci
- 10.6. vláda nabídla zastavení vojenských operací proti Národní osvobozené armádě (ELN), pokud tato na příměří přistoupí (zastavení bojů nabídla ELN již 4.6.)
- 1.7. zahájeny rozhovory mezi vládou a ozbrojenci pravicových Spojených sil sebeobraný Kolumbie (AUC) a zastavení jejich aktivit
- 20.7. největší povstalecká organizace, Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC), vyloučila mírové rozhovory s vládou, pokud bude ve funkci prezident Uribe

KOMORY

- 14.3. I. kolo parlamentních voleb do regionálních parlamentů ostrovů Grande Comore (20 čl.), Anjouan (25 čl.) a Mohéli (10 čl.)
- 21.3. II. kolo parlamentních voleb do regionálních parlamentů
- 18.4. I. kolo parlamentních voleb do Svazového shromáždění s 33 členy
- 25.4. II. kolo parlamentních voleb do federálního parlamentu
- 27.5. pro politické neshody odložil prezident konání ustavující schůze Svazového shromáždění
- 4.6. zahájena ustavující schůze Svazového shromáždění
- 11.6. Svazové shromáždění zvolilo svým předsedou Saida Dhoifira BOUNOU-a VII/04 prezident Azali jmenoval první federální vládu (MZV Soefou Mohamed EL-AMINE)

KONGO (K)

- 12.3. RB OSN přijala rezoluci č. 1533 (2004) o prodloužení pobytu vojsk OSN ve východokonzských provinciích Ituri, Severní a Jižní Kivu
- 28.3. síly loajální bývalému prezidentovi Mobutu Sese Sekovi se pokusily o státní převrat
- 31.3. vláda oznámila, že přes ozbrojený pokus o svržení vlády z 28.3. je nadále odhodlána uspořádat všeobecné volby v r. 2005, jak předpokládá dohoda z 2.4.2003

- 6.5. Kongo se dohodlo s Angolou na podmínkách repatriace 67.000 ilegálních konžských uprchlíků z Angoly
- 30.5. v Bukavu obnoveny vzájemní boje mezi znesvářenými vojáky konžské armády
- 2.6. v Bukavu podepsána pod patronátem mise OSN MONUC dohoda o příměří mezi bojujícími vojenskými jednotkami; proti dohodě se postavila část armády pod velením brigádního generála Laurenta Nkundy z RCD, jehož jednotky v zájmu ochrany etnické skupiny Banyamulenge (tzv. konžští Tutsiové) převzaly kontrolu nad Bukavu
- 6.6. vzbouřenecké jednotky se po jednání se zástupci OSN a centrální vlády stáhly z Bukavu; 9.6. město obsadila vojska loajální ústřední vládě
- 11.6. neúspěchem skončil pokus o státní převrat, při kterém vzbouřenci obsadili hlavní televizní stanici země a prohlásili prezidenta Kabilu za sesazeného
- 25.6. v Nigérii došli prezidenti Konga a Rwandy k dohodě o dodržení podmínek mírové smlouvy z r. 2002
- 12.7. změny ve vládě (novým MZV jmenován Raymond RAMAZANI BAYA)
- 27.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1552 (2004), která do 31.7.2005 prodlužuje podmínky embarga na území provincií Severní a Jižní Kivu a Inturi
- 29.7. RB OSN schválila rezoluci č. 1555 (2004) o prodloužení mandátu mise MONUC do 1.10.2004
- 23.8. viceprezident Azarias Ruberwa Manywa oznámil vystoupení bývalého vzbouřeneckého hnutí RCD-Goma z koaliční vlády z důvodu potřeby přehodnotit mírový proces a na protest proti genocidě konžských Tutsiů (Banyamulengů) v uprchlické táboře Gatumba 13.8. (27.8. politici z RCD-Goma svůj postoj přehodnotili a 1.9. se do vlády vrátili)
- 1.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1565 (2004) o prodloužení mandátu své mírové mise MONUC do 31.3.2005 a o zvýšení počtu jejích účastníků o 5 900 osob
- 23.11. prezident Kabila přislíbil velvyslancům z RB OSN uspořádat parlamentní volby do konce června 2005
- 22.12. začalo rozmisťování mírových sil OSN ve východokonžské provincii Kivu na linii mezi vládním vojskem a ozbrojenými rebely z RCD-Goma, kteří minulý týden obnovili boje

KOREA – JIŽNÍ

- 15.1. pro rozpory s prezidentem ohledně politiky v korejsko-amerických vztazích rezignoval MZV Yu Yong-kwan
- 16.1. novým ministrem zahraničí jmenován PAN Ki-mun (BAN Ki-moon)
- 10.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.3. 159 poslanců NS podpořilo návrh na zahájení procesu odvolání prezidenta Ro pro porušení volebního zákona
- 12.3. prezident Ro Mu-hjon byl rozhodnutím parlamentu zbaven funkce pro porušení zásady neutrality, když veřejně vyslovil podporu straně, jež jej kandidovala, v dubnových parlamentních volbách; rozhodnutí parlamentu musí do 180 dní potvrdit Ústavní soud
- 12.3. úřadující hlavou státu se stal předseda vlády Ko Kun
- 18.3. Nejvyšší soud zahájil jednání o rozhodnutí parlamentu sesadit prezidenta
- 15.4. parlamentní volby do Národního shromáždění s 299 členy
- 14.5. Ústavní soud zrušil rozhodnutí Národního shromáždění z 12.3. o odvolání prezidenta Ro Mu-hjona z funkce a tak umožnil jeho reinstalaci do úřadu
- 24.5. svou demisi nabídl předseda vlády Ko Kun, úřadujícím předsedou vlády se 25.5. stal LEE Hun-jai

- 5.6. novým předsedou Národního shromáždění zvolen na jeho ustavující schůzi KIM Won-Ki
- 29.6. Národní shromáždění schválilo nominaci I He-čhana na funkci předsedy vlády
- 30.6. nástup nové vlády (MP I He-čchan /LEE Hae-chan/, MZV PAN Ki-mun)
- 11.8. předseda vlády I He-čchan oznámil, že vláda rozhodla o vybudování nového hlavního města Yeongi-Kongju mezi roky 2007-2030
- 21.10. Ústavní soud zastavil platnost rozhodnutí vlády o přesídlení hlavního města do doby, než o něm rozhodne lidové referendum; stejně tak prohlásil za neústavní zákon z r. 2003, který byl k vybudování nového hlavního města přijat

KOREA – SEVERNÍ

- 3.9.2003 předsedou Nejvyššího lidového shromáždění zvolen ČCHE Tche-pok (CHOE Thae Bok)

KOSOVO

- 3.3. úřadující předsedkyní Srbské národní rady Kosova a Metohije zvolena Rada TRAJKOVIĆ
  - 4.3. zahájeny rozhovory mezi srbskou a kosovskou vládou o řešení dalšího statutu této provincie
  - 17.3. vypukly ozbrojené srážky mezi Albánci a Srby, které vedly k dalším etnickým čistkám srbského a romského obyvatelstva
  - 31.3. vedoucí mise OSN UNMIK Holkeri vyhlásil plán OSN na obnovu míru a stability v zemi, který však byl odmítnut Srbskem, jež je považuje za přiblížení Kosova k nezávislosti
  - 25.5. z funkce vedoucího mise OSN UNMIK odstoupil Harri Holkeri
  - 16.6. generální tajemník OSN jmenoval novým šéfem prozatímní správy OSN v Kosovu (UNMIK) dánského diplomata Sörena JESSEN-PETERSEN-a (nástup funkce 16.8.)
  - 23.9. srbská vláda jmenovala prefektem provincie Srdjana VAŠIĆ-e (nástup 28.9.)
  - 23.10. parlamentní volby do Sněmovny se 120 členy
  - 31.12. parlament zvolil prezidentem na druhé funkční období Ibrahima RUGOVU, svým předsedou znovu Nexhata DACI-ho a novým předsedou vlády Ramushe HARADINAJ-e
  - 8.12. srbská vláda požádala správu OSN v Kosovu UNMIK, aby sesadila premiéra Haradinaje kvůli jeho zločinecké minulosti v době kosovské války (šéf UNMIK to odmítl)
- šéf bělehradského Koordinačního centra pro Kosovo Nebojša ČOVIĆ, předseda Srbské národní rady Milan IVANOVIĆ

KOSTARIKA

- 13.9. změny ve vládě vynucené sérií odchodů po rezignaci ministra financí 30.8. (MZV zůstává)

KRYM

- 29.4.2002 předsedou Nejvyšší rady zvolen Boris Davydovyč DEJČ
- 23.3. před nadcházejícím 60. výročím nucené deportace Tatarů z Krymu přerostly etnické nepokoje mezi Krymskými Tatary a Ukrajinci v ozbrojené srážky

KUVAJT

- 16.5. rada ministrů schválila zákon o aktivním a pasivním volebním právu žen při parlamentních volbách do Národního shromáždění

KYPR

- 13.2. prezidenti obou částí Kypru dosáhli v New Yorku zásadní dohody o usmíření, která má umožnit referendum o sjednocení ostrova k 1.5.2004
- 19.2. pod patronátem OSN zahájeny v Nikosii rozhovory prezidentů obou komunit o opětovném sjednocení ostrova
- 24.3. ve švýcarském letovisku Bürgenstock zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o sjednocení ostrova mezi zástupci obou komunit, Řecka a Turecka (28.3. se připojili ministerští předsedové Řecka a Turecka a generální tajemník OSN)
- 31.3. protože nebylo dosaženo dohody vlád obou komunit o přijetí plánu OSN na opětovné sjednocení ostrova (kyperští Řekové jej prohlásili za nedostatečný), zveřejnil jej generální tajemník OSN na závěr jednání v Bürgenstocku; plán OSN bude předmětem referenda v obou částech ostrova 24.4.; zatímco Turecko plán OSN podpořilo, Řecko vyjádřilo své výhrady
- 7.4. kyperský prezident Tassos Papadopoulos vyzval řecké voliče k hlasování proti přijetí plánu OSN
- 24.4. ve všelidovém referendu 75,83 % hlasujících odmítlo plán OSN na sjednocení Kypru
- 11.6. RB OSN svou rezolucí č. 1548 (2004) prodloužila mandát mírových sil OSN (UNFICYP) do 15.12.2004
- 22.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1568 (2004) prodloužující mandát mise UNFICYP do 15.6.2005

KYRGYZSTÁN

- 6.2. parlament schválil na návrh prezidenta řadu změn ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.3. Zákodárné shromáždění potvrdilo změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LESOTHO

- 18.11. při změnách ve složení vlády jmenován novým ministrem zahraničí Monyane MOLELEKI

LIBANON

- 28.8. vláda schválila návrh ústavního zákona, který prodlužuje funkční období prezidenta Lahúda, kterému končí 6-letý mandát v listopadu t.r., o 3 roky
- 29.8. RB OSN přijala rezoluci č. 1553 (2004) o prodloužení mandátu ozbrojených sil OSN v jižním Libanonu (UNIFIL) do 31.1.2005
- 2.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1559 (2004) požadující stažení zahraničních vojsk z území Libanonu a svobodné volby prezidenta podle ústavních zásad
- 3.9. parlament schválil 96 hlasy proti 29 změnu ústavy, která prodlužuje mandát prezidenta Lahúda o další 3 roky
- 6.9. na protest proti změně ústavy odstoupili 3 ministři Haríriho vlády za Pokrokovou socialistickou stranu a 1 maronita
- 9.9. vláda oznámila svůj záměr odstoupit po svém posledním zasedání 20.9.
- 23.9. na nátlak mezinárodního společenství podle rezoluce RB OSN začala Sýrie stahovat svá vojska z Libanonu

- 19.10. v duchu své rezoluce č. 1559 (2004) z 2.9.2004 RB OSN vyzvala Sýrii ke stažení zbytku vojenských sil z Libanonu
- 20.10. premiér Harírí a jeho vláda odstoupili z funkce, novým předsedou vlády 21.10. jmenován Oumar KARAMI (téhož dne jej schválilo Národní shromáždění)
- 26.10. jmenována nová vláda (MZV Mahmoud HAMMOUD)
- 6.11. Národní shromáždění vyjádřilo důvěru nové vládě
- 18.12. zahájena druhá etapa stahování syrských jednotek, požadovaného RB OSN

LIBÉRIE

- 26.1. vůdcové rebelských frakcí MODEL (Thomas Nimely-Yaya) a LURD (Sekou Damate Conneh) vyzvali prezidenta Bryanta k demisi
- 24.3. prezident jmenoval novou prozatímní vládu s 22 členy (MZV Thomas NIMELY-YAYA)
- 15.4. zahájen proces odzbrojování příslušníků LURD
- 31.5. Zvláštní soud Sierra Leone rozhodl, že bývalý liberijský prezident Taylor může být obžalován z válečných zločinů spáchaných na území Sierry Leone
- 17.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1549 (2004), která sestavila panel expertů, dohlížející na práci civilní vlády na úseku plnění podmínek pro zrušení sankcí, jež byly zavedeny v prosinci 2003 na období 12 měsíců
- 1.9. vedení mise OSN potvrdilo, že program odzbrojování vzbouřeneckých sil bude ukončen 30.10.2004
- 17.9. RB OSN schválila rezoluci č. 1561 (2004), kterou prodloužila mandát mise UNMIL do 19.9.2005
- 1.10. Vysoký komisař OSN pro uprchlíky zahájil program masivního návratu utečenců ze zemí západní Afriky
- 3.11. oficiálně rozpuštěny tři hlavní frakce, bojující v občanské válce - vládní síly podporující bývalého prezidenta Charlese Taylora, LURD a MODEL
- 14.12. prozatímní parlament schválil volební zákon umožňující uspořádat všeobecné volby, plánované na říjen 2005
- 21.12. RB OSN přijala rezoluci č. 1579 (2004) obnovující sankce na dovoz zbraní, cestování a vývoz dřeva o dalších 12 měsíců a na vývoz diamantů o dalších 6 měsíců

LICHTENŠTEJNSKO

- 15.8. regentem a spoluvládcem prohlášen korunní princ ALOIS Philipp Maria von und zu Liechtenstein, který bude nadále vykonávat knížecí pravomoci

LITVA

- 19.2. parlamentní vyšetřovací komise předložila závěrečnou zprávu svého šetření, v níž ve všech bodech potvrdila obvinění vznesená proti prezidentovi Paksasovi; parlament zprávu přijal 62:11 hlasům
- 20.2. proces sesazení prezidenta byl zahájen prvním jednáním parlamentu za předsednictví předsedy Nejvyššího soudu Vytautase Greičiuse
- 8.3. výslechy svědků zahájil parlament závěrečnou etapu procesu ústavní obžaloby (impeachmentu) prezidenta Paksase
- 15.3. Ústavní soud zahájil šetření o oprávněnosti obvinění, vznesených parlamentem proti prezidentovi
- 31.3. Ústavní soud rozhodl, že obvinění prezidenta Paksase ze zločinů proti ústavnímu pořádku jsou opodstatněná a otevřel tak cestu jeho odvoláním z funkce

- 6.4. Sejm odvolal hlasy 85 poslanců z funkce prezidenta R. Paksase; úřadujícím prezidentem se stal předseda Sejmu Arturas PAULAUSKAS (volby nového prezidenta se uskutečnily 13.6.)
- 4.5. parlament schválil zákon, který znemožňuje ucházet se o nový mandát osobám, které byly funkce zbaveny parlamentní procedurou
- 25.5. Ústavní soud vyloučil možnost, že by odvolaný prezident Paksas mohl kandidovat v červnových prezidentských volbách
- 13.6. z I. kola prezidentských voleb postupují do II.kola 27.6. Valdas Adamkus s 31,14 % a Kazimiera Prunskienė s 21,25 % odevzdaných hlasů. Petras Austrevičius (19,31%), Vilija Blinkėvičiute (16,45%) a Česlovas Juršėnas (11,85%) z dalšího boje o prezidentský úřad vypadli.
- 27.6. ve II. kole zvolen prezidentem Valdas ADAMKUS s 52,65 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidátka Kazimiera Prunskienė získala jen 47,35 % - nástup do funkce 12.7.
- 15.7. zahájen soudní proces s bývalým prezidentem Paksasem
- 16.7. oznámeno konání parlamentních voleb 10.10.
- 10.10. parlamentní volby do Sejmu se 141 členy (předseda Arturas PAULAUSKAS)
- 24.10. II. kolo parlamentních voleb
- 25.10. bývalý prezident Paksas formálně obviněn z prozrazení státního tajemství
- 25.11. parlament schválil nominaci Algirdase BRAZAUSKASE na úřad předsedy nové koaliční vlády (29.11. předal prezidentovi návrh jejího složení)
- 10.12. prezident jmenoval novou vládu (MP Algirdas Brazauskas, MZV Antanas VALIONIS), kterou 17.12. schválil parlament

LOTYŠSKO

- 28.1. vláda ztratila podporu parlamentu, když z ní vystoupila LPP
- 5.2. odstoupila vláda Einarše Repšeho, neboť ztratila většinu v parlamentu
- 20.2. prezidentka požádala vytvořením nové vlády Indulise Emsise
- 9.3. parlament vyslovil důvěru nové menšinové vládě (MP Indulis EMSIS, MZV Rihards PIKS)
- 14.7. po změnách ve vládě se novým MZV stal Artis PABRIKS (Sejm schválil 21.7.)
- 28.10. poté, co parlament odmítl návrh rozpočtu na r. 2005, odstoupila menšinová vláda Indulise Emsise
- 24.11. prezidentka pověřila sestavením nové vlády Aigarse KALVITISE
- 2.12. Sejm schválil novou vládu Aigarse Kalvitise (MZV Artis PABRIKS)

LUCEMBURSKO

- 13.6. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 60 členy (předsedou se stal Lucien WEILER)
- VI/04 sestavením vlády velkovévodou pověřen znovu Jean-Paul JUNCKER
- 20.7. odstoupila ministryně zahraničí Lydie Polferová, její úřad přechodně řídil ministr obrany Charles GOERENS
- 31.7. velkovévoda jmenoval novou vládu (MP Jean-Paul JUNCKER, MZV Jean ASSELBORN), kterou parlament schválil 4.8.

MACAU

- 29.8. správcem zvláštní oblasti znovu zvolen Edmund HO Hau Wah, který získal 296 ze 300 hlasů Volebního výboru

MADAGASKAR

- 4.1. rekonstrukce vlády (MP Jacques SYLLA, MZV gen.mjr. Marcel RANJEVA)
- 5.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MAĎARSKO

- 18.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.8. poté, co u koaličních stran neprosadil svou představu o personálních změnách ve vládě, oznámil premiér Medgyessy svou demisi k 27.8.; odstoupil 25.9.
- 25.8. mimořádný sjezd Maďarské socialistické strany nominoval na úřad předsedy vlády Férance Gyurcsányho
- 28.9. prezident nominoval novým předsedou vlády Férance GYURCSÁNY-ho a pověřil jej sestavením nové rady ministrů (parlament nominaci schválil 29.9.)
- 30.9. jmenována nová vláda (MZV Dr. Féranc SOMOGYI s nástupem 2.11.) – funkce se ujala 4.10.
- 5.12. opozicí vyvolaná referenda o dvojím občanství zahraničních Maďarů (pro 18,77 %) a o zákazu privatizace nemocnic (pro 23,78 %) byla prohlášena neplatnými, protože nebyla splněna ústavní podmínka, že pro jednu z variant se vysloví alespoň 20 % všech oprávněných voličů
- 14.12. Nejvyšší soud prohlásil výsledky referenda o dvojím občanství z 5.12. za neplatné, protože ani pro jednu odpověď se nevyslovalo alespoň 25 % všech oprávněných voličů, přestože 51,55 % hlasujících se vyslovilo pro návrh (při účasti 37,4 %) a v 1139 volebních obvodech nařídil nové sčítání hlasovacích lístků

MAKEDONIE

- 26.2. při leteckém neštěstí v Bosně zahynul prezident Boris Trajkovski, úřadující hlavou státu se stal předseda parlamentu Ljubčo JORDANOVSKI
- 9.3. vláda oznámila, že mimořádné prezidentské volby se budou konat 14.4.
- 14.4. prezidentské volby (Branko Crvenkovski – 42,5%, Saško Kedev – 34,1 %, Gezim Ostreni – 14,8 % a Zudi Xhelili – 8,6 %) – 28.4. II. kolo
- 28.4. ve II. kole zvolen prezidentem Branko CRVENKOVSKI s 60,6 % odevzdaných hlasů; jeho protikandidát Saško Kedev získal 39,4%
- 12.5. nástupem B. Crvenkovského do úřadu prezidenta se úřadující předsedkyní vlády stala její místopředsedkyně Radmila SEKERINSKA
- 14.5. nový prezident Crvenkovski pověřil sestavením nové vlády Hari Kostova
- 3.6. parlament potvrdil ve funkci předsedy vlády Hari KOSTOV-a a jeho vládu (MZV Ilinka MITREVA)
- 10.8. parlament schválil zákon o decentralizaci, který posiluje pravomoci místních orgánů a zvyšuje podíl albánské menšiny na veřejné správě, zavádí albánštinu jako úřední jazyk ve vybraných oblastech a snižuje počet okresů ze 123 na 83, což umožňuje účast Albánců na správě 16 z nich
- 23.8. oponenti zákona o decentralizaci předali petici s 180.000 podpisů požadující svolání všelidového referenda k otázce posílení pravomocí albánské menšiny
- 4.11. USA oficiálně uznaly zemi pod její ústavním názvem, tj. Makedonská republika
- 7.11. referendum o změně hranic občin, vyvolané opozicí, neuspělo pro nižší než zákonem požadovanou minimální účast 26,5 % oprávněných voličů
- 15.11. z důvodů sporů s koaličním partnerem o práva národnostních menšin ohlásil svou demisi premiér Hari Kostov; demisi přijal 18.11. parlament – úřadující předsedkyní vlády se stala Radmila SEKERINSKA

- 26.11. sestavením nové vlády pověřil prezident Vlada BUČKOVSKÉHO, který byl zvolen do čela Sociálně demokratického svazu
- 17.12. poté, co ji schválil parlament, úřad nastoupila nová vláda (MP Vlado BUČKOVSKI, MZV Ilinka MITREVA)

MALAJSIIE

- 7.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.3. premiér Badawi rozpustil parlament a termín nových parlamentních voleb stanovil na 21.3.2004
- 21.3. všeobecné volby do Poslanecké sněmovny s 219 členy (předsedou zvolen Tan Sri Dato Seri DiRaja Rambli Ngah TALIB) i státních parlamentů
- 22.3. premiér Abdulláh Ahmad BADAWI se po vítězství své politické strany v parlamentních volbách znovu ujal funkce předseda vlády
- 29.3. premiér Badawi provedl změny ve vládě (MZV Datuk Seri Syed Hamad bin Džaaфар ALBAR zůstává)

MALAWI

- 23.2. prezident rozpustil vládu a veškeré její pravomoci převedl na svůj úřad
- 14.5. z důvodů nejasností v seznamech voličů posunul Vrchní soud termín konání voleb z 18.5. nejpozději do 25.5.
- 20.5. v prezidentských volbách zvolen hlavou státu Bingu wa MUTHARIKA s 35,9 % odevzdaných hlasů před Johnem Z. Tembem (27,2 %), Gwanda Chakuambou (25,7 %), Brownem James Mpingajirou (8,7 %) a Justinem Malewezim (2,5 %) – inaugurace 24.5.
- 20.5. všeobecné parlamentní volby do Národního shromáždění se 193 členy
- 13.6. prezident představil svou vládu národní jednoty (MZV Dr. George CHAPONDA)
- 28.6. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila svým předsedou Rodwella T.C. MUNYENYEMBE-ho

MALEDIVY

- 28.5. parlamentní volby do Zvláštního Lidového shromáždění (madžlísu) se 42 členy, které je zmocněno změnit ústavu
- 9.6. prezident Gajjúm oznámil program ústavních změn, které mají omezit jeho pravomoci (nejvýše dvě funkční období, zrušení práva jmenovat 8 z 50 členů parlamentu, omezení jeho práv v oblasti výkonu spravedlnosti), oddělit výkonnou a zákonodárnou moc a obnovit občanské svobody
- 15.6. všech 42 zvolených a 8 jmenovaných členů Zvláštního Lidového shromáždění složilo slib
- 19.7. ustavující schůze Zvláštního Lidového shromáždění, které má posoudit novelizaci ústavy a zavést reformy navržené vládou, byla přerušena kvůli sporu o způsob volby jeho vedoucích představitelů (předsedou zůstává Abdulla HAMEED)
- 13.8. prezident vyhlásil výjimečný stav a současně odložil na neurčito plenární zasedání parlamentu, který měl jednat o ústavních změnách od 16.8.
- 1.9. prezident jmenoval v rámci reformy ministry obrany a financí (osu tyto úřady vykonával sám)
- 13.-14.9. další změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.10. vláda poněkud zmírnila podmínky výjimečného stavu
- 10.10. odvolán výjimečný stav vyhlášený 13.8.

- 13.10. obnoveno jednání Zvláštního Lidového shromáždění, přerušené 19.7.
30.12. volební komisař Ibrahim Rashad oznámil odložení parlamentních voleb do Lidového madžlísu s 50 členy, plánovaných na 31.12., z důvodů postižení země ničivými následky vln tsunami; ústava vyžaduje svolání voleb nového parlamentu alespoň 30 dní před skončením funkčního období parlamentu předcházejícího, tj. před 26.2.2005

MALI

- 28.4. na výzvu prezidenta odstoupila vláda premiéra Ag Hamaniho
29.4. novým předsedou vlády jmenován Ousmane Issoufi MAIGA, který byl pověřen sestavením nové vlády
6.5. provedeny změny ve vládě (MZV Moctar OUANE)

MALTA

- 29.2. vládnoucí Nacionalistická strana zvolila svým novým předsedou Lawrence Gonziho, který bude nominován na úřad předsedy vlády
23.3. odstoupil předseda vlády Edward Fenech Adami a novým premiérem jmenován Dr. Lawrence GONZI, který provedl změny ve vládě (MZV John DALLI)
29.3. parlament zvolil novým prezidentem Edwarda Feneche ADAMI-ho (úřad nastoupil 4.4.)
3.7. odstoupil MZV John Dalli, jeho nástupcem se stal Michael FREUDO

MAN

- 14.12. hlavní ministrem se stal Donald James GELLING

MARIJSKO

- 19.12. prezidentem republiky znovu zvolen Leonid MARKELOV, který získal 56,86 % odevzdaných hlasů

MAROKO

- 8.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MARTINIK

- 8.2. novým prefektem se stal Yves DASSONVILLE

MAURICIUS

- 2.1. úřad ministra zahraničí nastoupil Jaya Krishna CUTTAREE
9.7. na jednání s generálním tajemníkem Commonwealthu Donaldem McKinnonem otevřel premiér Berenger otázku svrchovanosti země na Čagoskými ostrovy, resp. ostrovem Diego Garcia, jehož vynětí ze svrchovanosti Mauricia označily soudy za nezákonné již v r. 2000

MAURITÁNIE

- 25.7. restrukturalizace vlády (MP Sghair Ould M'BAREK, MZV Mohamme Vall Ould BELLAL))
11.8. ministr obrany oznámil zmaření pokusu o svržení vlády, na kterém se mělo za podpory Burkiny a Libye podílet 30 důstojníků, zatčených 9.8.
29.9. ministr vnitra oznámil zmaření již 3. pokusu o svržení vlády za posledních 15 měsíců

MAYOTTE

- 2.4. předsedou Generální rady zvolen Saď'd Omar OILI

MOLDAVSKO

- 4.2. novým ministrem zahraničí jmenován Andrei STRATAN
- 16.2. zprostředkovatelé konfliktu s Podněsterskou moldavskou republikou (Rusko, Ukrajina, OBSE) zveřejnili návrh uspořádání vztahů mezi oběma státy – dvoukomorový parlament, federativní uspořádání Moldavska, kde bude Podněstersko subjektem federace s vlastní ústavou a zákonodárným sborem, nad kterým bude mít federální legislatura převahu
- 24.2. v Bruselu byla obnovena jednání zástupců Moldavska a Podněsterské moldavské republiky o ukončení konfliktu
- 24.-25.2. v Bělehradu se zprostředkovatelé sešli, aby projednali reakci vlád obou zemí na svůj návrh. Obě strany namítly, že dohoda pomíjí statut ruštiny, hlavní řeči v Podněstersku, v nové federaci. Podněstersko protestovalo proti malému rozsahu autonomie.
- 30.7. vláda pohrozila zavedením hospodářských sankcí proti Podněsterské moldavské republice, pokud do 1.8. orgány Podněsterska nezruší nařízení o zavírání škol s moldavským vyučovacím jazykem
- 21.12. ministr zahraničí Stratan jmenován náměstkem předsedy vlády

MONGOLSKO

- 8.4. Velký chural rozhodl o konání parlamentních voleb 27.6.
- 27.6. všeobecné a parlamentní volby do Velkého churalu se 76 členy skončily spory o výsledky ve dvou obvodech
- 9.7. prezident otevřel zasedání parlamentu, jež bylo bojkotováno 36 poslanci Mongolské lidové revoluční strany
- 13.8. odstoupil předseda vlády Nambaryn Enchbajár, úřadujícím předsedou vlády se stal Čultem ULAAN
- 17.8. na ustavující schůzi Velkého churalu zvolen jeho předsedou dosavadní premiér Nambaryn ENCHBAJÁR
- 20.8. parlament zvolil novým předsedou vlády Cachjagína ELBEGDORŽ-e
- 25.8. nastoupila nová rada ministrů (MZV Luvsangín ERDENEČULUUN)
- 28.9. Velký chural schválil novou vládu, kde funkci ministra zahraničí zastává Cendín MUNCH-ORGIL

MONTSERRAT

- 2.4. úřadujícím guvernérem se stal Sir Howard A. FERGUS
- 10.5. úřad guvernéřky nastoupila Deborah BARNES- JONES

MOSAMBIK

- 17.2. prezident odvolal premiéra Mocumbiho a novou předsedkyní jmenoval Luisu Dias DIOGO, na jejíž návrh jmenoval novou vládu (MZV Leonardo SIMÃO)
- 16.11. parlament schválil řadu ústavních dodatků, vč. decentralizace moci formou vzniku provinčních shromáždění, od zavedení systému více politických stran v r. 1992; nová ústava také omezuje počet funkčních období prezidenta ze tří na dvě a zřizuje Státní radu jako jeho poradní orgán (dodatky vstoupí v platnost po všeobecných volbách 2.12.)

- 1.-2.12. prezidentské volby (8 kandidátů, Afonso Marceta Macacho Dhlakama za RENAMO, Armando Emílio Guebuza za FRELIMO, Carlos Reis, Yaqub Sibindy) a parlamentní volby do Shromáždění republiky s 250 členy (předseda Eduardo Joaquim MULEMBWE)
- 9.12. protože Národní volební komise odmítá zveřejňovat dílčí výsledky prezidentských i parlamentních voleb (do 17.12. má vyhlásit výsledky oficiální), oznámil kandidát opozice Dhlakama, že bude požadovat opakování všeobecných voleb, ačkoliv mezinárodní pozorovatelé je označili za svobodné a rovné
- 16.12. Národní volební komise oznámila vítězství kandidáta FRELIMO Armanda Emília GUEBUZY v prezidentských volbách, který podle oficiálních výsledků, zveřejněných 21.12., získal 63,74 %, zatímco Afonso Dhlakama 31,74 %, Raul Domingos – 2,73 %, Yaqub Sibindy – 0,91 % a Carlos Reis – 0,87 % odevzdaných hlasů; inaugurace nového prezidenta proběhne v lednu 2005
- 21.12. na protest proti údajné manipulaci ve volbách vyhlásila opoziční strana RENAMO bojkot činnosti nově zvoleného parlamentu.

NAMIBIE

- 26.2. premiér Gurirab ohlásil urychlení pozemkové reformy, která rozdělí státem vykoupenou půdu 4.000 (převážně bílých) farmářů mezi 240.000 černých bezzemků
- 25.5. prezident odvolal ministra zahraničí Hidipo Hamutenyu, který se uchází o kandidaturu SWAPO na úřad prezidenta
- 27.5. novým ministrem zahraničí jmenován Marco HAUSIKU
- 30.5. kandidátem SWAPO na úřad prezidenta do listopadových voleb byl zvolen Hifikepunye Pohamba
- 15.-16.11. parlamentní volby do Národního shromáždění se 72 členy a prezidentské volby, v nichž byl zvolen Hifikepunye Lucas POHAMBÁ se 76,30 % odevzdaných hlasů před Benem Ulengou (7,34 %), Katuutire Kaurou (5,20 %), Kuaimou Rirauko (4,22 %), Justusem Garoebem (3,83 %), Henkem Mudgem (1,95 %) a Kosie Pretoriem (1,16 %) – inaugurace 21.3. 2005
- 24.11. tři opoziční strany podaly k soudu stížnost na volební komisi proti volební podvodům
- 16.12. ustavující schůze Národní rady s 26 členy (předseda Asser kuveri KAPERÉ)
- 16.12. vrchní soud uznal stížnost opozičních politických stran, Kongresu demokratů a Republikánské strany, proti výsledkům prezidentských a parlamentních voleb z listopadu za oprávněnou a nařídil, aby mu volební komise předložila všechny volební dokumenty k prostudování
- 21.12. na základě jednání Vrchního soudu podaly dvě opoziční strany protest proti výsledkům listopadových voleb a požadují jejich zrušení nebo přepočítání 830.000 hlasovacích lístků

NAURU

- 22.6. parlament vyslovil nedůvěru vládě Rene Reynalda Harrise, který odstoupil z funkce
- 23.6. novým předsedou parlamentu zvolen Riddel AKUA
- 26.6. novým prezidentem byl zvolen Ludwig Derangadage SCOTTY, který sestavil novou vládu (MZV David ADEANG)

- 30.9. prezident rozpustil parlament, který nebyl schopen přijmout reformní rozpočet navržený australskými experty, vyhlásil výjimečný stav a stanovil termín příštích parlamentních voleb na 23.10.
- 23.10. všeobecné volby do Parlamentu s 18 členy (předseda Vassal GADOENGIN)
- 26.10. nově zvolený parlament znovu zvolil prezidentem země Ludwiga Derangadage SCOTTY-ho
- 27.10. prezident Scotty jmenoval novou vládu (MZV David ADEANG)
- 16.12. zemřel předseda Parlamentu Vassal Gadoengin, novým zvolen Valdona DOWIYOGO

NEPÁL

- 13.2. mluvčí marxistických vzbouřenců Křišna Bahadur Mahara potvrdil, že jeho strana požaduje zrušení monarchie a vytvoření demokratické republiky s multi-stranickým politickým systémem
- 2.3. premiér Surja Bahádur Thapa provedl změny ve vládě, při nichž se vzdal vedení mj. i ministerstva zahraničí (novým MZV jmenován Bhek Bahádur THAPA)
- 7.5. na svůj úřad rezignoval premiér Surja Bahádur Thapa
- 2.6. král jmenoval novým předsedou vlády Šér Bahádura DEUBU a pověřil jej sestavením vlády
- 3.6. premiér Deuba složil slib do králových rukou
- 10.6. král jmenoval novou vládu, v níž premiér vykonává funkci ministra zahraničí
- 22.6. předseda vlády vyloučil okamžité obnovení mírových rozhovorů s maoistickými rebely
- 5.7. premiér Šér Bahádur Deuba doplnil sestavu nové vlády na 31 členů (státní MZV Prakaš Šaran MAHAT)
- 18.8. maoističtí rebelové zahájili blokádu hlavního města Káthmándú
- 25.8. na výzvu humanitárních organizací byla na jeden měsíc přerušena blokáda hlavního města
- 31.8. vláda oznámila vytvoření Mírového výboru v čele se svým předsedou Deubou, který má zahájit mírové rozhovory s Komunistickou stranou Nepálu – maoisty (CPN-M)
- 1.9. v zemi vyhlášen časově neomezený výjimečný stav
- 2.9. maoističtí vzbouřenci vyloučili mírové rozhovory s vládou premiéra Deuby, připustili však přímá jednání s králem
- 24.9. maoističtí povstalci odmítli výzvu vlády z 22.9. k rozhovorům o ukončení bojů s odvoláním na její nedůvěryhodnost
- 19.10. vláda přijala nabídku maoistických vzbouřenců z 15.10. na vyhlášení dočasného týdenního příměří po období hinduistického svátku Dasain 18.-27.10. (vystoupilo v platnost 20.10.)
- 1.11. maoističtí rebelové obnovili útoky na pozice vládního vojska (armáda podnikla novou ofenzívu 20.11)
- 25.11. premiér Deuba dal rebelům lhůtu do 13.1.2005 k zahájení rozhovorů o zastavení bojů, vč. diskuse o nové ústavě
- 27.11. předseda CPN-M Prachanda ultimátum premiéra Deuby odmítl a trvá na přímém jednání s králem
- 9.12. první zasedání tzv. Mírového výboru (*Raj Parishad*) – poradního králova orgánu - vyvolalo protesty obyvatelstva, obávajícího se transformace země v absolutistickou monarchii poté, co v říjnu 2002 byl rozpuštěn parlament a dosud nebyly vypsány nové volby

- 23.12. ve snaze donutit krále k přímému jednání o mírovém řešení krize obnovili maoističtí rebelové blokádu hlavního města

NĚMECKO

- 29.2. předčasné zemské volby v Hamburku
17.3. nově zvolené městské zastupitelstvo Hamburku zvolilo vládnoucím starostou opět Ole von BEUST-a
21.4. novým prezidentem Spolkové banky byl jmenován Axel WEBER
23.5. spolkovým prezidentem zvolen prof.Dr. Horst KÖHLER s 604 hlasy před prof. Dr. Gesine Schwanovou s 589 hlasy (nástup úřadu 1.7.)
13.6. zemské volby v Duryňsku (MP Dieter ALTHAUS)
5.9. zemské volby v Sársku (MP Peter MÜLLER)
19.9. zemské volby v Braniborsku a Sasku
26.9. zemské volby v Severním Porýní – Vestfálsku (MP Jürgen RÜTTGERS)
13.10. vytvoření vlády Braniborska (MP Matthias PLATZEK)
10.11. zemský premiérem Saska zvolen znovu Georg MILBRADT
velitel pozemních sil generál Ernst LUTZ, Dolní Sasko: předseda Zemského sněmu Jürgen GANSÄUER, předseda zemské vlády Christian WULFF (oba CDU)

NIGER

- 16.11. prezidentské volby vyhrál Mamadou Tandja se 40,67 % odevzdaných hlasů před Mahamadou Issoufou s 24, 6 %, kteří postupují do II. kola 4.12. Ostatní kandidáti skončili v poli poražených s těmito zisky: Mahamane Ousmane – 17,43 %, Amadou Cheiffou – 6,3 %, Moumouni Adamou Djermakoye – 6,1 %, Hamid Algabid – 4,9 %
4.12. ve II. kole zvolen prezidentem znovu Mamadou TANDJA, který získal 65,53 %, zatímco Mahamadou Issoufou 34,47 % odevzdaných hlasů
4.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 113 členy (předseda Ousmane MAHAMANE)
24.12. předsedou vlády znovu jmenován Hama AMADOU
30.12. jmenována nová vláda (MZV Aichatou MINDAOUDOU)

NIGÉRIE

- 31.1. prezidenti Nigérie a Kamerunu podepsali v Ženevě dohodu o společném policejním patrolování na sporném úseku vzájemné hranice
18.5. výjimečný stav byl vyhlášen ve státě Plateau, kde byly zabity stovky lidí v náboženských srážkách mezi křesťany a muslimy
19.5. vyhlášení výjimečného stavu ve státu Plateau potvrdily obě komory NS
2.6. Národní shromáždění přiznalo prezidentu Obasanjovi mimořádné pravomoci k pacifikaci bojů ve státu Plateau
14.7. Nigérie a Kamerun si v dalším kroku při urovnávání hraničního sporu vyměnily 3 pohraniční vesnice
18.8. prezident Obasanjo zahájil ve městě Yelwa mírovou konferenci, která má zabránit etnickému a náboženskému násilí ve středonigerijském státu Plateau
3.9. Poslanecká sněmovna vyzvala ke konání referenda na poloostrově Bakassi před jeho předáním Kamerunu na základě rozsudku mezinárodního soudního dvora z r. 2002
14.9. parlament odmítl předání poloostrova Bakassi bez příslušné ústavní změny
15.9. technické potíže v činnosti hraniční demarkační komise způsobily zpoždění v předání poloostrova Bakassi Kamerunu

- 1.10. vláda uzavřela dohodu o příměří se vzbouřenými etnickými milicemi ve státě Niger Delta, ohrožující těžbu ropy v této oblasti
- 22.10. rozhovory v Abuji mezi Kamerunem a Nigérií o odstranění překážek pro formální předání poloostrova Bakassi Kamerunu skončily bez dohody
- 3.11. Federální Vrchní soud odmítl pokus místních obyvatel žalobou zabránit prezidentovi stáhnout vojska z poloostrova Bakassi
- 17.11. zrušen výjimečný stav ve státu Plateau, moci se znovu ujala civilní správa guvernéra Joshuy Dariyeho
- 20.12. Nejvyšší soud rozhodl o bezdůvodnosti stížností proti výsledkům prezidentských voleb v dubnu 2003, protože žalující straně ANPP se nepodařilo prokázat porušení zákona

NIKARAGUA

- 7.10. Kontrolní úřad požádal Národní shromáždění o zahájení procesu odvolání prezidenta Bolaňose z důvodu, že odmítal vypovídat v kauze údajného zneužívání veřejných prostředků
- 3.12. odvolací soud zrušil rozsudek z prosince 2003 nad bývalým prezidentem Arnoldem Alemánem Lacayo o zneužívání veřejných finančních prostředků

NIZOZEMSKÉ ANTILY

- 6.4. poté, co Národní lidová strana odešla z koaliční vlády, podala demisi její předsedkyně Mirna Louisa-Godettová
- 3.6. novým předsedou vlády jmenován Étienne YS, který ve své vládě zastává i funkci ministra zahraničí
- 12.10. bylo oznámeno, že zvláštní ústavní komise doporučila, aby ostrovy Curacao a St. Maarten získaly autonomní status obdobný postavení Aruby v rámci Nizozemského království, zatímco ostrovy Saba, Bonaire a St. Eustatius mají spadat pod přímou správu Nizozemí. Všech pět ostrovů si však má zachovat některé společné instituce, např. centrální banku. Doporučení komise budou předložena společné ústavní konferenci vlád Nizozemských Antil a Nizozemí, která se má sejít v r. 2005.

NORFOLK

- 30.7.2003 úřadujícím správcem Michael STEPHENS
- 1.11.2003 správcem australské vlády se stal Grant TAMBLING
- 20.10. volby do Zákonodárného shromáždění s 9 členy

NOVÁ KALEDONIE

- 9.5. parlamentní volby do shromáždění tří provincií – Jižní, Severní a Loyaltské ostrovy, která zvolila Kongres s 54 členy
- 21.5. nově zvolený Kongres zvolil svým předsedou Harolda MARTINA
- 10.6. Kongres ustavil tzv. kolegiální vládu všech hlavních politických sil, jak požaduje Nouméská dohoda o ústavě území; proběhla první neúspěšná volba prezidenta Nové Kaledonie
- 24.6. druhá neúspěšná volba prezidenta
- 29.6. napotřetí zvolil Kongres novou prezidentkou Marii-Noëlle THÉMEREAU-ovou (6 hlasů z 11) a viceprezidentem Déwé GORODEY-e (9 z 12 hlasů)

NOVÝ ZÉLAND

24.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

20.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

PÁKISTÁN

- 1.1. prezident Mušaraf získal důvěru federálního i regionálních parlamentů, které legitimizovaly mimořádné pravomoci, předané mu zákonem Národního shromáždění z 29.12.2003
- 6.1. na závěr jednání regionálního seskupení Jižní Asie SARC bylo oznámeno, že Pákistán a Indie se dohodly na konání přímých rozhovorů o řešení kašmírského problému
- 28.1. vláda schválila návrh zákona, který zřizuje Radu národní bezpečnosti jako trvalý orgán řízení země; v jejím čele bude stát prezident
- 18.2. zástupci Indie a Pákistánu se dohodli na jednání v Islamabadu, zahájených 16.2., na harmonogramu jednání o míru v Kašmíru, která mají vyvrcholit v srpnu schůzkou ministrů zahraničí
- 14.4. po Poslanecké sněmovně schválil i Senát zákon o zřízení 13-členné Rady národní bezpečnosti jako poradního orgánu vlády ve věcech bezpečnosti státu (Radě předsedá prezident republiky)
- 26.6. na nátlak prezidenta odstoupil předseda vlády Zafarulláh Chán Džamali, prozatímním premiérem jmenován Čaudhrí Šudžát HUSAJN (Chaudhry Shujaat Hussain)
- 27.-28.6. jednání mezi zástupci Indie a Pákistánu v New Delhi o sporných problémech (Kašmír, posílení vzájemných diplomatických zastoupení apod.)
- 29.6. Národní shromáždění zvolilo novým předsedou vlády Čaudhrí Šudžáta HUSSAIN-a, který složil o den později slib do rukou prezidenta, stejně jako jeho vláda (MZV Charšíd Mahmúd KASÚRÍ)
- 13.7. Pákistán a Indie oznámily konání série 6 kol plánovaných rozhovorů na různé úrovni, které se uskuteční v Dillí a Islamabadu během následujících 6 týdnů
- 21.7. ministři zahraničí Pákistánu a Indie zahájili v Islamabadu další etapu rozhovorů o urovnání sporů mezi oběma zeměmi
- 19.8. v doplňujících volbách zvolen členem Národního shromáždění Šaukát Azíz
- 25.8. odstoupil úřadující premiér Čaudhrí Šudžát Hussain
- 27.8. parlament zvolil novým předsedou vlády Šaukáta AZÍZ-e (nástup úřadu 28.8.)
- 1.9. prezident přijal slib nové vlády (MZV Mian Churšíd Mehmúd KASÚRÍ)
- 5.9. v New Delhi zahájeny dvoudenní rozhovory mezi ministry zahraničí Indie a Pákistánu o řešení sporu o Kašmír
- 16.9. opozice zahájila bojkot jednání parlamentu poté, co předseda NS Čaudhrí Ámir Hussain odmítl vzít na program jednání výzvu vlády, aby si prezident Mušaraf ponechal funkci velitele armády, ačkoliv v souvislosti s návratem země do Commonwealthu přislíbil ji opustit v lednu 2005
- 24.9. první fáze jednání s Indií o budoucím statutu Kašmíru byla zakončena, když se v New Yorku sešel prezident Mušaraf s indickým premiérem Singhem
- 14.10. Národní shromáždění schválilo zákon, který umožní prezidentovi setrvat ve funkci náčelník generálního štábu ozbrojených sil až o r. 2007 (Senát jej schválil 1.11.)
- 25.10. prezident vyzval Indii k definitivnímu vyřešení kašmírského konfliktu buď cestou společné správy nad Kašmírem, anebo dohody o stálých hranicích a příp. parcelaci Kašmíru na menší celky

- 8.11. vláda odmítla nařčení indického ministra vnitra Pátily, že nabádá kašmírské separatisty k bojkotu mírových jednání s Indií
- 24.11. v New Delhi se sešli premiéři Pákistánu a Indie k projednání sporných otázek, především kašmírské otázky
- 30.11. podpisem prezidenta vstoupil v platnost zákon, který mu umožňuje setrvat v čele velení ozbrojených sil (účinnosti nabývá 31.12.2004)
- 12.12. v nepálském hlavním městě Káthmándú zahájeny rozhovory mezi zástupci politických stran obou částí Kašmíru
- 27.12. v Islamabadu zahájena jednání zástupců ministrů zahraničí Pákistánu a Indie o řešení kašmírské otázky

PALAU

- 25.5. oznámeno, že 5 ústavních změn upravujících působnost parlamentu bude předloženo všelidovému referendu v listopadu 2004
- 2.11. prezidentské volby, v nichž byl znovu zvolen Tommy REMENGESAU, Jr. se 6 494 získanými hlasy před Polycarpem Basiliem, který získal 3.268 hlasů
- 2.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 16 členy a do Senátu s 9 členy
- 2.11. v referendu schválili voliči čtyři z pěti ústavních změn, které umožňují dvojí občanství, omezují trvání poslaneckého mandátu na 3 období a dovolují prezidentu a viceprezidentu kandidovat na jedné kandidátce (nebylo schváleno vytvoření jednokomorového parlamentu)

PALESTINA

- 17.7. pro neshody s prezidentem o řízení bezpečnostních sil odstoupil premiér Ahmad Kurája, prezident Arafat však demisi nepřijal
- 21.7. prezident vydal dekret o sloučení bezpečnostních složek a změnách v jejich řízení
- 27.7. premiér Kurája stáhl svou demisi ze 17.7. poté, co došlo k dohodě mezi ním a prezidentem o kontrole nad bezpečnostními silami
- 27.10. z důvodů svého kritického zdravotního stavu jmenoval prezident trojici politiků, kteří budou vykonávat jeho pravomoci v případě, že toho nebude schopen on sám – předseda vlády Ahmad KURÁJA, předseda Výkonného výboru OOP Mahmúd ABBÁS a předseda Palestinské národní rady Salím ZA'ANÚN
- 11.11. úřadujícím prezidentem autonomie se po smrti Jásira Arafata stal předseda parlamentu Rauhí FATTÚH
- 14.11. úřadující prezident vyhlásil volby nového prezidenta na 9.1.2005

PANAMA

- 2.5. v prezidentských volbách zvolen novou hlavou státu Martín Erasto TORRIJOS ESPINO (47,4 %) před Guillermem Enderou Galimanyem (30,9%), José Miguelem Alemánem (16,4 %) a Ricardem Martinellim (5,3 %) – inaugurace 1.9.
- 2.5. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění se 78 členy (předsedou zvolen Jerry Vicente WILSON NAVARRO)
- 1.9. uveden o úřadu nový prezident Martín Erasto Torrijos Espino a jeho vláda (MZV Samuel LEWIS NAVARRO)

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 2.11. parlamentní volby do Senátu s 15 členy

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 20.1. úřad prozatímního generálního guvernéra nastoupil Sir Pato KAKARAYA, protože předseda parlamentu Skate byl obviněn ze zpronevěry veřejných prostředků
- 5.3. poté, co byl Národním soudem očištěn z obvinění ze zpronevěry, převzal předseda parlamentu Bill SKATE opět funkci úřadujícího generálního guvernéra
- 18.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.5. parlament odvolal z funkce svého předsedu Billa Skata (úřad generálního guvernéra po tu obu převzal předseda Nejvyššího soudu Sir Mari KAPI) a novým svým předsedou zvolil Jeffrey NAPE-ho
- 28.5. parlament zvolil novým generálním guvernérem Sira Pauliase MATANE-ho (přecházející volby Sira Pata Kakarayi v prosinci 2003 a Sira Alberta Kipalana v září 2003 byly prohlášeny Nejvyšším soudem za neplatné pro procedurální pochybení) – úřad nastoupil 29.6.
- 30.6. oznámeno, že OSN souhlasí s prodloužením své pozorovatelské mise na ostrově Bougainville (UNOMB) do 31.12.2004
- 15.11. Ústavodárné shromáždění ostrova Bougainville přijalo 76 hlasy z 96 svých členů čtvrtý návrh ústavy, která je hlavní podmínkou k autonomii ostrova
- 17.11. bougainvillský guvernér John Momis předal konečný návrh ústavy ústřední vládě
- 21.11. MZV Sir Rabbie Namaliu oznámil, že volby do zákonodárného sboru ostrova Bougainville se budou konat v dubnu 2005
- 15.12. vláda schválila text ústavy autonomní provincie Bougainville a požádala OSN o prodloužení mise pozorovatelů na tomto ostrově
- 23.12. RB OSN rozhodla o prodloužení mandátu pozorovatelské mise na Bougainville (UNOMB) o dalších 6 měsíců, tj. do 30.6.2005

PERÚ

- 15.2. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

PITCAIRN

- 25.10. starosta Steven Raymond Christian odsouzen za sexuální obtěžování (30.9. rezignoval na svou funkci, úřadující se stala Brenda Vera Amelia LUPTON-CHRISTIAN))
- 8.11. Ostrovní rada zvolila jednomyslně svou předsedkyní a starostkou Brendu Veru Amelii LUPTON-CHRISTIAN-ovou
- 15.12. ve volbách starosty a 4 dalších členů Ostrovní rady (7 členů) byl zvolen novým starostou Jay Calvin WARREN (nástup úřadu 25.12.)

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 6.1. rebelové z New Forces se sice vrátili do vlády, rozhovory o národním usmíření však 8.1. ztroskotaly
- 12.1. ve snaze vyřešit politické spory mezi vládou a vzbouřenci o konání referenda o půdě se sešli prezident Gbagbo a vůdce Nových sil Guillaume Kigbafori SORO
- 4.2. RB OSN přijala rezoluci č. 1527 (2004) prodlužující mandát MINUCI do 27.2.2004

- 28.2. RB OSN schválila rezoluci č. 1528 (2004) o rozmístění mezinárodních ozbrojených jednotek (UNOCI) na období 12 měsíců na hranici dotyku mezi vládou ovládanými jihem a vzbouřenci kontrolovaným severem země, aby 8.3. mohl začít proces odzbrojování rebelů
- 4.3. z koaliční vlády vystoupila nejstarší politická strana v zemi, Demokratická strana Pobřeží slonoviny (PDCI), která ji označila za nefunkční; 7.3. podpořilo tento krok PDCI dalších 5 politických skupin zastoupených ve vládě
- 18.3. parlament zahájil debatu o řešení vnitropolitické krize vzniklé rozpadem koaliční vlády
- 26.3. po krvavých bojích obyvatel hlavního města s ozbrojenými silami vyzval vůdce Nových sil Soro prezidenta k demisi
- 27.3. opozice odmítla výzvu prezidenta Gbagba k jednání o ukončení krvavých srážek v hlavním městě
- 1.4. první jednotky OSN byly rozmístěny na území státu
- 4.4. vůdce Nových sil Guillaume Soro potvrdil v hlavním městě severní části země Bouake, že po zřízení vlastní správní struktury nelze vyloučit oddělení severní části země od Republiky Pobřeží slonoviny
- 5.4. vojska OSN formálně převzala dohled nad odzbrojováním rebelů z Nových sil
- 18.4. opoziční strany vyjádřily souhlas s rozhovory o svém návratu do vlády národní jednoty
- 18.5. prezident odvolal tři ministry, nominované bývalou odbojovou organizací Nové síly
- 21.6. prezidenti Ghany, Nigérie a Toga se na schůzce s prezidentem Gbagbem zavázali zprostředkovat jednání mezi vládou a vzbouřenci ze severu země
- 29.6. v ghanské Akkře zahájen pod patronací OSN dialog vlády s opozičními stranami, který bojkotují bývalí rebelové z Nových sil
- 9.8. v souladu s jednáními v Akkře reinstaloval prezident Gbagbo tři ministry nominované rebelantskými Novými silami – poprvé se po 5 měsících sešla koaliční vláda národního usmíření
- 29.9. parlament nepřijal reformy, které do tohoto data slíbila vláda povstalcům z Nových sil
- 12.10. vůdce Nových sil Guillaume Soro odmítl odzbrojení svých vojsk, jež mělo být zahájeno 16.10., dříve, než vláda a parlament schválí slibované reformy
- 17.10. protože se vládě nepodařilo zajistit zahájení procesu odzbrojování vzbouřeneckých sil, vyzvala Lidová fronta Pobřeží slonoviny bezpartijního premiéra Seydou Diarru k demisi (22.10. premiér výzvu odmítl)
- 28.10. vůdce rebelů Soro odvolal ministry za Nové síly z koaliční vlády a pohrozil odvetou, pokud vláda napadne severní část země kontrolovanou jeho přívrženci a kde byl vyhlášen výjimečný stav
- 4.11. leteckými útoky na města Bouake a Korhogo začala vláda ofenzívu proti vzbouřenému severu země a porušila dohodu o neútočení z r. 2003; náhodné zabití francouzských vojáků detašovaných v zemi zaangažovalo jejich ozbrojené vystoupení proti vládní silám a na ochranu 14 tisíc Francouzů žijících v zemi
- 14.11. předseda AU Olusegun Obasanjo svolal do nigerijské Abují regionální summit Ghany, Burkiny Faso, Mali, Senegalu, Libye a Pobřeží slonoviny o řešení vnitrostátní krize
- 15.11. RB OSN schválila rezoluci č. 1572 (2004) zavádějící okamžité 13-měsíční embargo na vývoz zbraní do země a hrozící dalšími sankcemi, nedojde-li do měsíce k zastavení bojů s rebely a porušování lidských práv

- 6.12. pětidenní mírová mise jihoafrického prezidenta – emisara AU - byla ukončena dosažením dohody všech politických sil země o urychlení mírového procesu z Marcoussis
- 17.12. Národní shromáždění přijalo soubor zákonů, které umožňují plnou aplikaci dohod o příměří mezi vládou a rebely z Nových sil
- 18.12. prezident Gbagbo vyzval ke konání všelidového referenda o těch zákonech, které se dotýkají změn ústavy ještě před volbami v r. 2005

PODNĚSTERSKO

- 16.2. zprostředkovatelé konfliktu s Moldavskou republikou (Rusko, Ukrajina, OBSE) zveřejnili návrh uspořádání vztahů mezi oběma státy – dvoukomorový parlament, federativní uspořádání Moldavska, kde bude Podněstersko subjektem federace s vlastní ústavou a zákonodárným sborem, nad kterým bude mít federální legislatura převahu
- 24.2. v Bruselu byla obnovena jednání zástupců Moldavska a Podněsterské moldavské republiky o ukončení konfliktu
- 24.-25.2. v Bělehradu se zprostředkovatelé sešli, aby projednali reakci vlád obou zemí na svůj návrh. Obě strany namítly, že dohoda pomíjí statut ruštiny, hlavní řeči v Podněstersku, v nové federaci. Podněstersko protestovalo proti malému rozsahu autonomie.
- 30.7. ústřední moldavská vláda pohrozila zavedením hospodářských sankcí, pokud do 1.8. orgány Podněsterska nezruší nařízení o zavírání škol s moldavským vyučovacím jazykem

POLSKO

- 23.1. Polská rolnická strana (PLD) odřekla podporu koaliční vládě SDL-UP
- 17.2. předseda vlády Miller oznámil, že 6.3. odstoupí na sjezdu SDL z funkce jejího předsedy
- 25.3. z vládnoucího Svazu demokratické levice se odštěpila frakce, která založila politickou stranu Sociální demokracie Polska (SDPL)
- 26.3. předseda vlády Miller oznámil, že v důsledku rozštěpení SDL odstoupí k 2.5. z funkce
- 29.3. odstoupil předseda Sejmu Marek Borowski, úřadujícím vicemarášálek Tomasz NAŁĘCZ; novým předsedou byl zvolen 20.4. Józef OLEKSY
- 29.3. prezident jmenoval novým předsedou vlády Marka BELKU
- 5.4. ministr zahraničí Cimoszewicz nabídl svou demisi, která nebyla přijata
- 2.5. odstoupila vláda Leszka Millera a úřad nového předsedy vlády převzal Marek BELKA, který téhož dne představil novou vládu (MZV Włodzimierz CIMOSZEWICZ)
- 14.5. Sejm odmítl 262 hlasy vyslovit důvěru nové vládě premiéra Belky, který vzápětí podal demisi a byl pověřen dočasným výkonem funkce
- 28.5. bezvýsledně vypršel termín pro podání návrhu na předsedu vlády parlamentem
- 11.6. prezident znovu jmenoval předsedou vlády Marka BELKU a pověřil jej sestavením nové vlády
- 24.6. vyslovením důvěry Sejmem se nová vláda premiéra Belky (MZV Włodzimierz CIMOSZEWICZ) ujala funkce

PORTORIKO

- 2.11. ve volbách guvernéra uspěli Aníbal Acevedo Vila (48,38 %) a Pedro Roselló (48,18 %), zatímco Rubén Berrios Martinez získal jen 2,7 % odevzdaných hlasů

- 2.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 51 členem a do Senátu s 28 členy
- 24.12. Nejvyšší soud prohlásil na základě přepočtu všech hlasovacích lístků z guvernérských voleb 2.11. novým guvernérem Aníbala Acevedo VILU, který zvítězil nad Pedrem Roselló o 3 228 (tj. 0,2 %) odevzdaných hlasů – 28.12. nabyl rozsudek právní moci (nástup 2.1.2005)

PORTUGALSKO

- 5.7. v souvislosti s tím, že byl vybrán do čela příští Komise EU, odstoupil z funkce předsedy vlády José Manuel Durão Barroso
- 10.7. prezident republiky odmítl výzvu opozice na vyhlášení mimořádných voleb
- 12.7. nově zvoleného předsedu Sociálně-demokratické strany Pedro Miguela de SANTANA LOPES-e jmenoval prezident premiérem a požádal ho o sestavení nové vlády
- 17.7. složením slibu nastoupila úřad nová vláda (MP Pedro Miguel de SANTANA LOPES, MZV António Vítor MONTEIRO)
- 30.11. prezident oznámil, že rozpustí Shromáždění republiky jakmile mu premiér předloží demisi své vlády
- 10.12. prezident oznámil rozpuštění Shromáždění republiky a vypsání předčasných parlamentních voleb na 20.2.2005
- 11.12. premiér Santana Lopes předložil prezidentu demisi své vlády (přijata 13.12.)

PUNTLAND

- 17.2. Poslanecká sněmovna s 66 členy prodloužila přes negativní stanovisko prezidenta plk. Abdullahi Yusufa Ahmada, který trval na uspořádání řádných voleb v dubnu 2004, mandát místní správy o dva roky
- 22.9. hraniční spory se Somalilandem o oblasti Sool a Sanaag přerostly v ozbrojený konflikt
- X/04 po demisi svého předchůdce, který byl 10.10. zvolen somálským prezidentem, se novým prezidentem stal Mohamed Abdi HASHI

RAKOUSKO

- 25.4. v prezidentských volbách zvítězil Dr. Heinz Fischer s 52,41 % nad Dr. Benitou-Marií Ferrero-Waldnerovou se 47,59 %- nástup úřadu 15.7.
- 6.7. zemřel prezident Klestil a jeho úřadujícím nástupcem se stal předseda Národní rady Dr. Andreas KHOL
- 8.7. úřad prezidenta předčasně nastoupil Dr. Heinz FISCHER, který se složením přísahy ujal funkce a vzápětí odmítl demisi vlády nabídnutou v souladu s ústavou
- 18.10. kancléř oznámil, že novou ministryní zahraničí se v souvislosti s odchodem Benity Ferrero-Waldnerové do Komise EU stane Ursula PLASSNIK (úřad nastoupila složením slibu 20.10.)

REUNION

- 1.4. novou předsedkyní Generální rady zvolena Nassimah DINDAR-MANGROLIA-ová
- 16.8. úřad prefekta nastoupil Dominique VIAN

ROVNÍKOVÁ GUINEA

- 7.3. vláda oznámila, že za pomoci zahraničních služeb (USA, GB, E) a 64 žoldněřů se opozice pokusila provést státní převrat
- 25.4. parlamentní volby do rozšířené Sněmovny lidových poslanců (*Cámara de Repräsentantes del Pueblo*) se 100 členy (předsedou zvolen Salomón NGUEMA OWONO)
- 11.6. odstoupila vláda premiéra Candida Muatelemy Rivase
- 14.6. novým předsedou vlády jmenován Miguel Abia BITEO BORICO
- 15.6. jmenována nová vláda (MZV Pastor Micha ONDO BILÉ)
- 23.8. zahájen proces s 19 účastníky spiknutí proti prezidentovi, řízeného a financovaného ze zahraničí (31.8. proces přerušen)
- 16.11. obnoven proces s iniciátory březnového státního převratu (rozsudek vynesena 26.11.)
- 29.11. vládní poradce pro národní bezpečnost Ruben Maya obvinil bývalou španělskou vládu z podpory březnového pokusu o státní převrat

RUMUNSKO

- 11.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.11. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny (332 čl.) a Senátu (137 čl.)
- 28.11. prezidentské volby, z nichž vedoucí kandidáti Adrian Nastase (40,94 %) a Traian Basescu (33,92 %) postupují o II. kola 12.12.; na dalších místech se umístili Corneliu Vadim Tudor (12,57 %), Marko Bela (5,10 %), Gheorghe Ciuhandu (1,90 %), Gigi Becali (1,77 %), Petre Roman (1,35 %) a Gheorghe Dinu (1,08 %), další 4 získali méně než 1 % odevzdaných hlasů
- 30.11. Ústřední volební komise odmítla stížnosti opozice na zrušení výsledků voleb z důvodů manipulace a zveřejnila jejich oficiální výsledky
- 4.12. Ústavní soud odmítl zrušit první kolo prezidentských voleb pro údajné volební podvody, jak namítala poražená opozice
- 12.12. ve II. kole zvolen prezidentem Traian BASESCU, který získal 51,23 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Adrian Nastase 48,77 % hlasů (nástup do úřadu 21.12.)
- 21.12. odstoupil premiér Nastase, úřadujícím se stal Eugen BEJINARIU
- 22.12. sestavením nové vlády pověřen Calin POPESCU-TARICEANU
- 26.12. premiér jmenoval novou vládu (MZV Mihai Razvan UNGUREANU), kterou 28.12. schválil parlament

RUSKO

- 11.2. prezidenti Ruska a Gruzie se dohodli na konání rozhovorů o řešení otázky separatistického Abcházska
- 24.2. odstoupila vláda, na funkci úřadujícího premiéra designován Viktor Borisovič CHRISTĚNKO
- 1.3. prezident Putin nominoval na funkci předsedy vlády Michaila FRADKOV-a (do funkce jmenován 5.3. po souhlasu Státní dumy)
- 9.3. prezident jmenoval novou vládu (MP Michail Jefimovič FRADKOV, MZV Sergej Viktorovič LAVROV)
- 9.3. prezident jmenoval svým zmocněncem v Severokavkazském federálním okruhu místo gen. Kazanceva Vladimira JAKOVLEV-a

- 14.3. v prezidentských volbách byl hlavou státu znovu zvolen Vladimir Vladimirovič PUTIN se 71,31 % před Nikolajem Charitonovem (13,69 %), Sergejem Glazjevem (4,1 %), Irinou Chakamadovou (3,84 %), Olegem Malyškinem (2,02 %) a Sergejem Mironovem (0,75 %); ostatní (3,46 %) – oficiálně vyhlášen vítězem voleb 15.3., inaugurace 7.5.
- 26.3. prezident podepsal zákon o vytvoření Permského kraje k 1.12.2005, který bude tvořen dosavadní Permskou oblastí a Komisko-permským AO; zákon byl schválen Státní dumou 19.3. a Federální radou 25.3. poté, co v obou subjektech proběhla v prosinci 2003 referenda se souhlasným výsledkem
- 19.7. prezident odvolal náčelníka generálního štábu ozbrojených sil generála Anatolije Kvašnina a novým jmenoval generálplukovníka Jurije BALUJEVSKÉHO
- 9.9. prezident odvolal svého zmocněnce v Sibiřském federálním okruhu Leonida Dračevského a nahradil jej bývalým náčelníkem generálního štábu generálem Anatolijem KVAŠNIN-em
- 13.9. prezident jmenoval svým zmocněncem v Severokavkazském (Jižním) federálním okruhu místo Vladimira Jakovleva Dmitrije KOZAK-a
- 29.9. nejvyšší představitelé dalších 3 sibiřských subjektů Ruské federace – Krasnojarského kraje, Tajmyrského AO a Evenckého AO – podepsali dokument, žádající sloučení jejich regionů do jediného celku. K tomuto záměru se bude 17.4.2005 konat referendum a v kladném případě bude realizován od 1.1.2007.
- 29.10. Státní дума schválila v 1. čtení zákon o změně způsobu volby gubernátorů a ostatních nejvyšších představitelů 89 subjektů Ruské federace z přímé volby na volbu místními parlamenty na návrh prezidenta federace
- 5.11. novým vrchním velitelem pozemních vojsk jmenován genplk. Alexej MASLOV, který v této funkci nahradil gen. Nikolaje Kormilceva
- 15.11. vláda vyslovila připravenost předat Japonsku dva ze čtyř sporných Kurilských ostrovů, Šikotan a Habomai
- 1.12. Státní дума schválila ve 2. čtení zákon, rušící přímou volbu gubernátorů krajů a oblastí, nejvyšších představitelů autonomních okruhů a prezidentů členských republik a její svěřením příslušným parlamentům na návrh, který předkládá prezident RF (3.12. schválen ve 3. čtení)
- 8.12. zákon o volbě gubernátorů a prezidentů schválila Rada federace (účinnosti nabyl 15.12.)
vrchní velitel vojenského námořnictva admirál Vladimir KUROJEDOV

RWANDA

- 24.6. prezident oznámil rozšíření pravomoc tradičních obecních soudů „*gacaca*“ na zločiny genocidy
- 25.6. v Nigérii došli prezidenti Konga a Rwandy k dohodě o dodržení podmínek mírové smlouvy z r. 2002
- 12.7. volby 18.540 členů tzv. zprostředkujících výborů „*abunzi*“
- 28.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.12. po třech týdnech opakovaného vyhrožování intervencí v sousedním východním Kongu přislíbila vláda odzbrojit sobě nakloněné vzbouřence z konžské organizace CRD-Goma

ŘECKO

- 7.1. předseda vlády Simitis odstoupil z vedení PASOK a vyhlásil předčasné volby do parlamentu na 7.3.
- 11.2. prezident rozpustil parlament a umožnil konání předčasných parlamentních voleb 7.3.
- 11.2. z funkce ministra zahraničí odstoupil Jorgos Papandreou, novým se 13.2. stal Tassos GIANNITSIS
- 7.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 300 členy (předsedkyně Anna BENAKI-PSAROUDA)
- 8.3. poté, co přijal demisi dosavadní Simitisovy vlády, pověřil prezident sestavením nové vlády Konstantinose (Costase) Alexandrou KARAMANLIS-e
- 9.3. designovaný premiér Karamanlis představil členy své vlády (MZV Petros MOLYVIATIS) – 10.3. nastoupila do úřadu
- 24.3. ve švýcarském letovisku Bürgenstock zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o sjednocení ostrova mezi zástupci obou komodit, Řecka a Turecka (28.3. se připojili ministerští předsedové Řecka a Turecka a generální tajemník OSN)

SALVÁDOR

- 21.3. v prezidentských volbách zvítězil Elías Antonio SACA GONZÁLES (57,73%) před Schafíkem Jorge Hándalem (35,63 %), Hectorem Silvou Arguello (3,91 %) a Josém Rafaelem Machukou Zelayou (2,73%)
- 1.6. inaugurace nového prezidenta a jeho vlády (MZV Francisco E. LAÍNEZ RIVAS)

SAN MARINO

- 1.4. úřad kapitánů-regentů nastoupili Paolo BOLLINI a Marino RICCARDI a jejich vláda (MZV Dr. Fabio BERARDI)
- 1.10. úřad kapitánů-regentů nastoupili Giuseppe ARZILLI a Roberto RASCHI
- 29.12. změny ve vládě (MZV zůstává)

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 4.8. vláda oznámila, že první celostátní volby do Poradní rady a volby do 178 municipalit ve všech 13 provinciích se budou konat ve třech etapách; začnou v polovině listopadu 2004 po skončení ramadánu a budou pokračovat před a po skončení pouti do Mekky v lednu 2005
- 10.8. vláda uveřejnila zásady účasti v nacházejících listopadových místních volbách, které nevylučují účast žen
- 11.10. ministr vnitra vyloučil možnost, že by se ženy zúčastnily místních voleb

SENEGAL

- 21.4. poté co obdržel jeho demisi, odvolal prezident předsedu vlády Idrissu Secka
- 22.4. novým předsedou vlády byl jmenován Cherif Macky SALL, který téhož dne navrhl novou vládu (MZV Cheikh Tidiane GADIO)
- 3.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 30.12. ministr vnitra Ousmane Ngom za vládu a vůdce separatistického Mouvement des Forces democratiques de Casamance páter Diamacoune Senghor za vzbouřence v provincii Casamance podepsali dohodu o zastavení bojů, odzbrojení rebelů a o jejich začlenění do řádných ozbrojených sil; téhož dne mírovou dohodu podepsal i prezident Wade; nejméně 3 frakce MFDC však mírovou smlouvu odmítly podepsat

SEVERNÍ IRSKO

- 3.2. za účasti Irska a Velké Británie byly obnoveny mnohostranné rozhovory o implementaci Velkopátečních dohod z r. 1998
- 2.5. předsedové vlád Irska a Velké Británie schválili „cestovní mapu“ pro řešení otázky pozastaveného jednání Severoirského shromáždění do října 2004
- 1.9. za účasti představitelů Velké Británie a Irska byla obnovena jednání o revizi mírového procesu a zrušení přímé vlády Británie nad územím
- 18.9. bez dohody ukončena jednání o zrušení přímé správy na úrovni předsedů vlád Británie a Irska (zahájena 16.9.)
- 8.12. nesouhlas IRA s podmínkou odevzdání zbraní se stal důvodem, aby její politické sekce Sinn Féin přerušila jednání o pokračujícím mírovém procesu, jež měl být 25.12. potvrzen dohodou všech stran o volbách do nového severoirského parlamentu

SEVERNÍ KYPR

- 11.1. předseda Republikánské turecké strany (CTP) Talat dosáhl dohody s Demokratickou stranou (DP) Serdara Denктаše o vytvoření koaliční vlády
- 13.1. jmenována nová vláda (MP Mehmet Ali TALAT, MZV Serdar DENKTAŞ)
- 13.2. prezidenti obou částí Kypru dosáhli v New Yorku zásadní dohody o usmíření, která má umožnit referendum o sjednocení ostrova k 1.5.2004
- 19.2. pod patronátem OSN zahájeny v Nikosii rozhovory prezidentů obou komunit o opětovném sjednocení ostrova, která mají skončit 22.3.
- 24.3. ve švýcarském letovisku Bürgenstock zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o sjednocení ostrova mezi zástupci obou komunit, Řecka a Turecka (28.3. se připojili ministerští předsedové Řecka a Turecka a generální tajemník OSN)
- 31.3. generální tajemník OSN předložil na závěr jednání v Bürgenstocku plán OSN na obnovení jednoty ostrova, který bude předmětem referenda v obou částech ostrova 24.4.; zatímco Turecko plán OSN podpořilo, Řecko vyjádřilo své výhrady
- 1.4. prezident Rauf Denктаş odmítl poslední verzi plánu OSN k opětovnému sjednocení Kypru
- 24.4. ve všelidovém referendu 64,91 % hlasujících schválilo plán OSN na sjednocení Kypru
- 26.4. odchodem 2 poslanců ztratila vládní koalice parlamentní většinu
- 17.5. odchodem již třetího poslance vládní koalice do opozice se stala vláda menšinovou a její předseda Talat navrhl svolání mimořádných voleb
- 21.9. parlament odmítl návrh vlády na svolání předčasných voleb na 6.11.2004
- 22.9. premiér Talat ohlásil záměr kandidovat na úřad prezidenta v dubnu 2005
- 20.10. odstoupila vláda Mehmeda Alího Talata, která byla od 26.4. menšinovou
- 21.10. prezident pověřil sestavením nové vlády Dervişe EROGLU (30.10. se tohoto úkolu vzdal)
- 8.11. prezident pověřil Mehmeda Alího TALAT-a vytvořením nové vlády
- 11.11. poté, co se Talatovi nepodařilo vytvořit novou vládu, vyzvala jeho úřadující vláda k vypsání předčasných parlamentních voleb
- 22.11. Mehmed Alí Talat vrátil mandát prezidentovi, který má podle ústavy rozhodnout o tom, zda budou vyhlášeny nové parlamentní volby nebo nikoliv

SEVERNÍ MARIANY

- 10.2. podepsána smlouva s USA o dlouhodobé finanční pomoci

SEVERNÍ OSETIE

- 10.9. odstoupil předseda vlády Michail Šatalov, novým jmenován Alan Georgijevič BORADZOV

SEYCHELY

- 24.2. prezident Rene oznámil svůj záměr odstoupit v průběhu r. 2004 a předat moc viceprezidentovi Michelovi
- 14.4. odstoupil prezident France Albert Rene, novým se stal dosavadní viceprezident James Alix MICHEL

SIERRA LEONE

- 10.3. zahájil činnost národní tribunál pro válečné zločiny
- 30.3. RB OSN schválila rezoluci č. 1537 (2004) o prodloužení mandátu mise UNAMSIL do 30.9.2004
- 3.6. zahájena činnost Zvláštního soudu pro válečné zločiny, spáchané za občanské války v letech 1991-2001
- 5.7. zahájeno řízení tribunálu pro šetření válečných zločinů páchaných Spojenou revoluční frontou (Revolutionary United Front)
- 17.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1562 (2004) o prodloužení mandátu mise UNAMSIL do 30.6.2005
- 19.10. změny ve vládě (novým MZV jmenován Sidi Moro SANNEH)

SINGAPUR

- 31.5. vládnoucí strana doporučila místopředsedu vlády Lee Hsien Loonga na úřad premiéra, až stávající předseda vlády Goh Chok Tong v červenci odstoupí
- 18.7. premiér Goh Chok Tong oznámil svou demisi k 12.8., kdy chce prezidentovi navrhnout jmenovat na své místo Lee Hsien Loonga
- 10.8. odstoupil předseda vlády Goh Chok Tong
- 12.8. slib složila nová vláda (MP Lee Hsien Loong, MZV brig.gen. George Yong-Boon YEO)

SLOVENSKO

- 8.1. předseda Národní rady oznámil konání prezidentských voleb 3.4.
- 13.1. prezident převzal archy petice ke konání předčasných parlamentních voleb s 600 tisíci podpisů
- 3.4. I. kole prezidentských voleb vyhrál Miroslav Mečiar s 32,74 % před Ivanem Gašparovičem s 22,28 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do II. kola 17.4.; ostatní kandidáti získali 22,09 % (Eduard Kukan), 7,43 % (Rudolf Schuster), 6,52 % (František Mikloško), resp. 6,51 % (Martin Bútora)
- 3.4. referendum ke konání předčasných parlamentních voleb bylo s ohledem na nízkou účast (35,73 %) prohlášeno za neplatné
- 17.4. ve II. kole prezidentských voleb zvítězil JUDr. Ivan GAŠPAROVIČ s 59,91 % před Vladimírem Mečiarom (40,09 %) – nástup funkce 15.6.

SLOVINSKO

- 4.4. ve všeobecném referendu odmítli voliči z 94 % návrh Ústavního soudu na obnovu práv národnostních menšin, omezených po vyhlášení nezávislosti země
- 7.4. z vlády vystoupila Slovinská lidová strana, což 19.4. vedlo ke změnám ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 5.7. na žádost premiéra odvolalo Státní shromáždění z funkce ministra zahraničí Dimitrije Rupela
- 6.7. novým MZV byl schválen Ivo VAJGL
- 12.7. novým předsedou Státního shromáždění zvolen Feri HORVAT
- 3.10. parlamentní volby do jednokomorového parlamentu, Státního shromáždění (*Drzavni Sbor*) s 90 členy, jehož předsedou byl zvolen France CUKJATI
- 3.11. funkcí předsedy vlády a jejím sestavením pověřen Janez JANŠA
- 9.11. parlament schválil do funkce premiéra Janeze Janšu a jeho pověření sestavit novou vládu (její složení oznámeno 23.11.)
- 3.12. Státní shromáždění schválilo novou vládu (MZV Dr. Dimitrij RUPEL)

SOMALILAND

- 22.9. hraniční spory s Puntlandem o oblasti Sool a Sanaag přerostly v ozbrojený konflikt
- 30.10. vedení země obvinilo nově zvoleného prezidenta Somálska Yusufa, který byl prezidentem Puntlandu, s nímž má Somaliland hraniční spory, že vede proti Somalilandu regulérní válku

SOMÁLSKO

- 6.1. předseda IGAD a ugandský prezident zahájil konzultace o podpoře mírového procesu po odchodu vedoucích funkcionářů země
- 9.-26.1. mírové rozhovory zástupců jednotlivých frakcí v Keni pokračovaly jednáním o ustavení nového parlamentu a federativním uspořádání země
- 29.1. po intenzivním 18-denním jednání byla v Nairobi podepsána mírová smlouva mezi vůdci 42 válčících frakcí a dohoda o ustavení nového parlamentu, který zvolí nového prozatímního prezidenta; do parlamentu o 275 členech nominuje každá z velkých frakcí po 61 poslancích a koalice malých kmenů 31 poslance; jejich nominaci musí schválit kmenoví náčelníci
- 30.1. prezident Salat Hassan vyhlásil svou připravenost odstoupit ve prospěch kohokoliv, kdo vzejde z procesu zahájeného dohodou z 29.1.
- 10.2. prozatímní premiér Abdi Yusuf Mohammed doplnil vládu jmenovanou v prosinci 2003 o další členy (MZV zůstává)
- 19.7. podle zprávy z jednání IGAD v Nairobi bude Prozatímní federální shromáždění instalováno 30.7.
- 30.7. kvůli problémům s nominací jeho členů v některých kmenech došlo k posunu termínu instalace prozatímního parlamentu (5.8. uvedeno, že k ní dojde 19.8.)
- 22.8. složením slibu 206 svých členů (194 bylo platných) byl v Keni ustaven prozatímní parlament, který nebude zahrnovat delegáty ze Somalilandu, trvajícími na své nezávislosti
- 29.8. 64 dalších poslanců z kmene Darod, obývajících autonomní Puntland, složilo slib a zvýšilo tak počet řádných členů na 258; zbývajících 17 bude jmenováno později
- 2.9. ustavující schůze prozatímního parlamentu přijala slib dalších 5 nominovaných členů a zvolila jeho dočasným předsedou Hersi Bulhana FARAH-a
- 15.9. 267 řádně ustavených členů prozatímního parlamentu zvolilo na zasedání v sousedství keňského hlavního města svým předsedou Shariffa Hassana Shaykha ADAN-a
- 5.10. vedení prozatímního parlamentu vyhlásilo, že bylo evidováno 28 uchazečů o funkci prezidenta, o kterém bude parlament hlasovat 10.10.2004

- 10.10. ve 3. kole zvolilo na svém zasedání v Nairobi Prozatímní federální shromáždění novým prezidentem plukovníka Ahmeda Abdullahi YUSUF-a, který získal 189 hlasů oproti 79 hlasům pro Abdullahi Adowa (inaugurace 14.10.)
- 23.10. nově zvolený prezident požádal Africkou unii o vyslání mise 20.000 vojáků mírových sil do země
- 3.11. prezident jmenoval novým předsedou vlády prof. Ali Mohameda GHEDI-ho
- 1.12. premiér Ali Mohamed GHEDI jmenoval novou vládu s 31 členem (MZV Abdullahi Shaykh ISMAIL)
- 11.12. parlament odmítl 153 hlasy vyslovit důvěru nové vládě, protože v rozporu se čl. 49 prozatímní ústavy nastoupila do úřadu bez předchozího schválení parlamentem
- 12.12. prezident vyhověl hlasování parlamentu, odvolal premiéra Ghediho a zrušil jmenování jeho vlády
- 13.12. prezident Yusuf jmenoval předsedou vlády znovu Ali Mohameda GHEDI-ho a požádal parlament o souhlas s jeho pověřením sestavit novou vládu
- 23.12. parlament schválil novým premiérem Ali Mohameda Ghediho

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 1.11. prezident šajch Zaíd provedl změny ve vládě, při nichž byl státním ministrem zahraničí jmenován šajch HAMDAN bin Zaíd al-Nahaján
- 2.11. zemřel prezident šajch Zaíd ibn Sultán al-Nahaján, novým emírem Abú Zabí se stal jeho syn šajch Chalífa bin Zaíd al-Nahaján a úřadujícím prezidentem SAE dosavadní viceprezident, předseda vlády a emír Dubaje šajch MAKTÚM ibn Rašíd al-Maktúm
- 3.11. Nejvyšší rada Unie, složená z vládců všech sedmi členských států, zvolila novým prezidentem SAE nového vládce emirátu Abú Zabí šajcha CHALÍFU bin Zaíd al-Nahajána

SRBSKO

- 4.2. ustavující schůze Shromáždění zvolila svým předsedou a tak i úřadujícím prezidentem Srbska Dragana MARŠIČANIN-a se 128 hlasy proti Gordaně Pop-Lazićové s 81 hlasem
- 20.2. sestavením nové vlády pověřen Vojislav Koštunica
- 25.2. parlament zrušil požadavek minimálně 50 % účasti voličů při prezidentských volbách, aby mohly být uznány za platné
- 3.3. parlament potvrdil složení nové srbské vlády (MP Vojistav KOŠTUNICA)
- 3.3. z funkce úřadujícího prezidenta odstoupil Dragan Maršičanin, novým úřadujícím prezidentem se stal Vojislav MIHAILOVIĆ
- 4.3. novým předsedou Shromáždění a úřadujícím prezidentem zvolen Predrag MARKOVIĆ
- 4.3. zahájeny rozhovory mezi srbskou a kosovskou vládou o řešení dalšího statutu této provincie
- 4.4. předseda Shromáždění a úřadující prezident Predrag Marković oznámil, že čtvrté volby prezidenta od prosince 2002, kdy skončil mandát poslednímu prezidentovi, se budou konat 13.6.
- 29.4. parlament schválil návrh vlády na rozdělení Kosova na pět autonomních kantonů pro srbskou menšinu; kosovští Albánci však tento plán odmítli

- 13.6. v I. kole prezidentských voleb zvítězil Tomislav Nikolić (30,1%) před Borisem Tadićem (27,3%) a oba postupují do II. kola 27.6., zatímco Bogoljub Karić (19,3 %), Dragan Maršičanin (13.,3%) , Ivica Dačić (3,6%) a ostatní (5,2%) byli z dalšího boje vyřazeni
- 27.6. prezidentem zvolen ve II. kole voleb Boris TADIĆ s 53,7 % odevzdaných hlasů, jeho protikandidát Tomislav Nikolić 45,1 % - nástup funkce 11.7.

SRBSKO-ČERNÁ HORA

- 16.4. novým mistrem zahraničí zvolil parlament Vuka DRAŠKOVIĆ-e

SRÍ LANKA

- 7.1. premiér napadl prezidentku, že její politika ohrožuje smír s Tamilskými Tygry
- 13.1. prezidentka Kumaratungová vystoupila s nárokem na skončení svého druhého mandátu až v prosinci 2006, neboť 2. volba se z jejího podnětu konala rok před ukončením jejího prvního mandátu
- 20.1. prezidentka Kumaratungová podepsala dohodu o vzniku „vlastenecké národní aliance“ mezi její Stranou srílanské svobody (SLFP), opoziční Lidovou aliancí (PAP) a marxistickou Janata Vimukthi Peramuna (JVP) ve snaze zabránit plánům vlády na vznik tamilského separatistického státu pod vedením LTTE
- 7.2. prezidentka rozpustila parlament a vyhlásila předčasné parlamentní volby na 2.4.2004
- 8.2. prezidentka provedla změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.3. oficiální místa povstalecké organizace LTTE potvrdila, že v ní došlo k rozkolu mezi velením severní a východní části tamilského území poté, co velitel východních sil plk. Karuna (Vinayagamoorthi Muralitharan) odmítl poslušnost vůdci LTTE Vellupillai Prabhakaranovi
- 5.3. odštěpenecká frakce LTTE vedená Vinayagamoorthim Muralitharanem nabídla vládě separátní mírovou smlouvu; vláda tuto nabídku odmítla
- 6.3. odštěpenecký velitel Muralitharan byl vyloučen z LTTE a jmenován jeho nástupce ve velení oblasti Batticaloa-Amparai
- 12.3. Lidová aliance prezidentky Kumaratungové, která se již nemůže ucházet o znovuzvolení, přislíbila, že v případě volebního vítězství omezí výkonné moci prezidenta a přeneše veškerou výkonnou moc opět na ministerského předsedu
- 2.4. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 225 členy
- 6.4. novým předsedou vlády jmenován Mahinda RÁDŽAPAKSE
- 10.4. slib složila nová vláda (MZV Lakšman KADIRGAMAR)
- 13.4. velení LTTE oznámilo porážku odpadlíků a obsazení východní části tamilského území, kterou dosud ovládali
- 22.4. na ustavující schůzi zvolilo Národní shromáždění svého předsedu (W.J.M. LOKKUBANDARA) a schválilo novou vládu
- 28.4. vláda doplněna o 4 představitele koaliční marxistické Lidové osvobozené fronty (JPV)
- 9.5. vládnoucí koalice uznala LTTE za jediného představitele tamilské menšiny a vyjádřila ochotu s ním pokračovat v mírových jednáních
- 13.5. vedení LTTE oznámilo, že dosáhlo dohody s novou vládou na obnovení rozhovorů o mírové dohodě koncem června; rozhovory byly přerušeny v dubnu 2003
- 28.6. LTTE odmítla jednat s ozbrojenými silami o příměří s tím, že rozhodnutí patří politickým silám země

- 27.7. prezidentka Kumaratangová vyzvala k obnově přerušovaných jednání s LTTE o zřízení přechodných orgánů autonomie tamilských území
- 29.7. opoziční strana UNP nabídla podporu menšinové vládě v jejích pokusech o znovuzahájení mírových rozhovorů s LTTE (3.8. tuto nabídku odvolala)
- 4.10. LTTE odmítla účast v Národní poradní radě pro mír a smíření, poradním orgánem prezidentky Kumaratangové
- 17.10. LTTE odmítla nové vládní návrhy na obnovení mírových rozhovorů s tím, že trvá na podmínce ustavení přechodné správy v severozápadní části ostrova, obývané Tamily
- 11.11. po rozhovorech s norskými zprostředkovateli v městě Kilinochchi předložila LTTE nové návrhy na oživení mírového procesu v zemi
- 19.11. vláda obvinila LTTE z porušování příměří na východě ostrova
- 27.11. vůdce LTTE Velupillai Prabhakaran pohrozil obnovením války s vládním vojskem, nedojde-li k obnově rozhovorů o návrzích na autonomii tamilského území
- 24.12. LTTE odmítla návrh vlády na obnovení rozhovorů o mírovém procesu, neboť vláda nesouhlasí s ustavením prozatímní samosprávy na území obývaném Tamily

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 12.1. jmenován 8-členný meziministerský výbor, který má připravit proces obnovení demokracie do ledna 2005
- 21.1. vláda zveřejnila harmonogram přechodu k civilní správě, který počítá s referendem o nové ústavě v listopadu 2004 a všeobecnými a prezidentskými volbami v prosinci 2004-lednu 2005
- 23.2. Přechodná národní rada zahájila jednání na přípravě všeobecných voleb
- 1.9. prezident Bozizé odvolal dosavadní vládu a 3.9. jmenoval vládu novou (MP Celestin-LeRoy GAOMBALET, MZV Charles Hervé WÉNÉZOUÏ)
- 11.11. Smíšená volební komise oznámila, že termín referenda o nové ústavě byl posunut z 28.11. na 5.12., přičemž termín prezidentských (30.1.2005) a parlamentních (27.2.2005) voleb zůstává nezměněn
- 5.12. všelidové referendum schválilo 87,2 % odevzdaných hlasů novou ústavu země, platnou v post-transformačním období
- 11.12. prezident nařídil posun prezidentských voleb (kandidáti Francois Bozizé, André Kolingba, Jean-Paul Ngoupande, Jean-Jacques Demafouth, Abel Goumba, Martin Ziguele, Charles Massi, Auguste Boukanga Olivier Gabirault, Fidele Ngouadjika, Henri Pouzere, Josué Binoua, Enoch Derant-Lakoue, Joseph Bendounga) z 30.1. na 13.2.2005 a jejich spojení s parlamentními volbami
- 27.12. prezident vyhlásil novou ústavu země, poté co se pro ni v referendu vyslovilo 87,2 % voličů
- 30.12. Prozatímní ústavní soud připustil k prezidentským volbám pouze třetinu z 15 uchazečů (Bozize, Kolingba, Goumba, Boukanga a Pouzere)

SÚDÁN

- 7.1. v keňském městě Naivasha podepsána dohoda o podílu SPLM a ústřední vlády na využívání bohatství jižního Súdánu; uzavření mírové dohody brání rozpory na správu v těchto územích středního Súdánu: pohoří Nuba, Jižní Modrý Nil a Abeyi

- 13.1. rebelové ze SLA (Sudan Liberation Army), působící v Darfúru na západě země, uzavřeli dohodu s rebely z BC (Beja Congress), působící ve východosúdánské oblasti Beja, která má usnadnit jednání SPLM s vládou, která probíhají v keňském městě Naivasha
- 14.1. na mírových rozhovorech vlády se SPLM v Keni došlo k pokroku o řešení politického uspořádání
- 9.2. prezident oznámil, že po úspěchu vojenských operací započatých 30.1. vláda kontroluje situaci v Darfúru
- 17.2. v keňském městě Naivasha zahájena závěrečná etapa rozhovorů vlády s rebely ze SPLM o mírovém řešení situace na jihu a západě země
- 18.3. předsedové hlavních vzbouřeneckých organizací v Darfúru (dr. Khalil Ibrahim za JEM /Justice and Equality Movement/ a Abd al-Wahid Muhammad Ahmad al-Nur za SLA) potvrdili, že začnou rozhovory rebelů s vládou pod mezinárodním dohledem EU a USA
- 26.3. plánované rozhovory v Čadu o situaci v Darfúru za předsednictví prezidenta Débyho a za účasti mezinárodních pozorovatelů byly odročeny na příští týden
- 8.4. na jednání v čadské Ndjamě uzavřela vláda se dvěma rebelujícími skupinami (SLA a JEM) z Darfúru 45-denní příměří s tím, že do 15 dnů budou zahájeny mírové rozhovory (příměří vstoupilo v platnost 11.4.)
- 22.4. v Čadu zahájeny rozhovory mezi zástupci vlády a dvěma vzbouřeneckými skupinami z Darfúru
- 26.5. parafováním mírové dohody mezi vládou a povstalci ze SPLM/SPLA skončila jednání v keňské Naivashé; dohoda ukončila více než 21 let trvající občanskou válku na jihu země a ve 3 protokolech stanovila podmínky rozdělení politické moci v zemi, jakož i řešení situace v oblasti Abyei, pohoří Nuba a provincie Jižní Modrý Nil – protokol o podílu SPLM na moci předpokládá vytvoření dvoukomorového ústředního parlamentu (NS a Rada států), jmenování vůdce SPLM Dr. Johna Garanga prvním viceprezidentem a předsedou vlády Jižního Súdánu
- 5.6. první viceprezident Ali Osman Muhammad Tahá a velitel SPLA John Garang podepsali v Nairobi rámcovou mírovou dohodu
- 11.6. RB OSN přijala rezoluci č. 1547 (2004) podporující uzavření mírové dohody súdánské vlády se vzbouřenci ze SPLM (SPLA)
- 27.6. v keňském městě Naivasha začala poslední fáze mírových jednání mezi vládou a SPLA, které se mají týkat i situace v Darfúru
- 1.7. až pod tlakem USA a OSN se vláda zavázala účinně zasáhnout proti arabským milicím v Darfúru a umožnit vstup humanitárních organizací
- 3.7. vláda přislíbila generálnímu tajemníkovi OSN, že zahájí odzbrojování milicí, které terorizují obyvatelstvo Darfúru
- 10.7. prezidenti Súdánu a Čadu se dohodli na vytvoření společných policejních hlídek na hranicích obou zemí v oblasti Darfúru
- 15.7. v Addis Abebě zahájeny rozhovory mezi vládou a zástupci SLM/A a JEM o situaci v Darfúru (přerušeny 18.7.)
- 24.7. SPLA potvrdila ozbrojené srážky s vojáky Armády božího odporu (LRA), kteří do jižního Súdánu pronikají z Ugandy
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 1556 (2004), v níž dala vládě Súdánu ultimátum 30 dní na zastavení násilí arabských milicí „džandžavíd“ v Darfúru, jinak budou zavedeny proti Súdánu mezinárodní sankce
- 8.8. ministři zahraničí Arabské ligy odmítli hrozby sankcemi Súdánu a možnost intervence západních sil do země podle rezoluce RB OSN z 30.7.

- 9.8. vláda odmítla návrh Africké unie na vyslání 2.000 příslušníků mezinárodních mírových sil do Darfúru
- 23.8. pod patronátem AU začaly v nigerijské Abuje rozhovory súdánské vlády s povstalcí ze SLA a JEM o řešení krize v oblasti Darfúru
- 1.9. vláda se v Abuji dohodla s povstalcí na umožnění přístupu humanitárních organizací do oblasti Darfúru
- 2.9. vláda a SPLM/A prodloužily dohodu o příměří o další 3 měsíce
- 17.9. neúspěchem skončily rozhovory mezi vládou a darfúorskými rebely, které se konaly v Nigérii
- 18.9. RB OSN přijala rezoluci č. 1564 (2004), v níž se požaduje vytvoření komise pozorovatelů a hrozí ekonomickými sankcemi v případě, že vláda nezastaví genocidu a porušování lidských práv v Darfúru; současně vyzývá všechny strany konfliktu (vládu, JEM a SLM/A), aby pod dohledem AU hledaly východisko z krize (19.9. ji vláda akceptovala)
- 24.9. OSN vyzvala súdánskou vládu k udělení autonomie oblasti Darfúr
- 25.9. vláda obvinila opoziční islamistickou stranu Lidový národní kongres z pokusu o svržení prezidenta Bašíra
- 28.9. vláda oznámila přerušování rozhovorů s darfúorskou organizací JEM pro její napojení na opoziční Lidový národní kongres a jeho pokusy o svržení vlády
- 7.10. v keňské Naiwashe začne nové kolo rozhovorů o trvalém příměří s jižními rebely ze SPLM/A
- 18.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1564 (2004) hrožící sankcemi proti Súdánu, pokud se vládě nepodaří odzbrojit milice v Darfúru
- 18.10. poté, co summit nejvyšších představitelů Nigérie, Libye, Egypta, Čadu a Súdánu odmítl sankce OSN jako řešení krize v Darfúru, přislíbila vláda přiznat této oblasti statut samostatného federálního státu a pokračovat v rozhovorech se vzbouřenci od 21.10.
- 20.10. AU odsouhlasila rozšířit svou pozorovatelskou misi v Darfúru, která sleduje dodržování příměří (rozšiřování začalo 28.10.)
- 26.10. v nigerijské Abuje zahájeny rozhovory vlády s povstaleckými organizacemi z Darfúru o budoucnosti této oblasti
- 1.11. zástupci SLM pohrozili odchodem z mírových jednání o Darfúru v Abuji s odvoláním na trvající útoky milicí proti obyvatelům oblasti
- 19.11. na zvláštním zasedání RB OSN v Keni uzavřela vláda s rebely ze SPLM/A memorandum porozumění o mírovém urovnání vztahů na jihu země do konce roku; OSN pak přiznala zemi mimořádnou hospodářskou pomoc
- 13.12. odchodem zástupců SLM/A a JEM byly v první den přímého jednání se zástupci vlády přerušeny mírové rozhovory o situaci v Darfúru
- 31.12. v keňském městě Naiwasha parafována závěrečná dohoda o míru na jihu země, vč. detailního plánu implementace předcházejících dohod mezi vládou a SPLM/A

SVATÁ HELENÁ

- 15.10. úřad guvernéra nastoupil Michael CLANCY

SVATÁ LUCIA

- 26.10. novým ministrem zahraničí byl jmenován Petrus COMPTON, když jeho předchůdce Julian Hunte převzal post stálého zástupce v OSN

SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS

- 25.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 15 členy (předsedkyně Marcella LIBURD)
- 30.10. slib složila nová vláda (MP Dr. Denzil Llewellyn DOUGLAS, MZV Dr. Timothy Sylvester HARRIS)

SVATÝ TOMÁŠ

- 15.3. změny ve vládě, novým MZV jmenován pplk. Oscar SOUSA
- 15.9. prezident odvolal vládu premiérky Marie das Neves Ceita Baptista de Sousaové a novým předsedou vlády jmenoval 20.9. Damião VAZ D'ALMEIDU (MZV Ovidio Manuel PEQUENO)

SWAZIJSKO

- 4.3. král rozhodl o posunutí zahajovacího ceremoniálu Poslanecké sněmovny poté, co svým předsedou zvolila jeho kritika Marwicka KHUMALA
- 10.3. na výzvu krále odstoupil předseda Poslanecké sněmovny Khumalo, aby umožnil zahájení její činnosti; novým předsedou byl zvolen jeho zástupce Trusty GINA
- 17.3. král zahájil činnost parlamentu, zvoleného v říjnu 2003
- 3.5. právnícké sdružení Národní ústavní shromáždění napadlo u soudu návrh ústavy, který poskytuje králi absolutní moc
- 12.5. novým předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Charles S'gayoyo MAGONGO
- 18.6. s více než ročním zpožděním byl králi předán návrh nové ústavy, který bude rovněž předložen k veřejné diskusi
- 7.7. z důvodů přehodnocení absolutistického postavení krále došlo k přerušení procesu přijímání ústavy
- 17.9. král rozhodl o tom, že novou ústavu projedná a schválí parlament
- 20.9. král svolal národ k tzv. Lidovému parlamentu, aby se mohl vyjádřit k návrhu nové ústavy
- 6.10. Lidový parlament skončil posuzování návrhu ústavy a s doporučením schválit jej postoupil parlamentu k dalšímu projednání
- 12.11. Senát schválil text ústavy, obnovující absolutistickou moc krále

SÝRIE

- 12.7. Sýrie s Irák dosáhly dohody o společné kontrole na pouštní hranici, kterou do Iráku infiltrují zahraniční povstalci
- 4.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.10. RB OSN znovu vyzvala Sýrii k úplnému stažení svých vojsk z Libanonu podle rezoluce č. 1559 z 2.9.2004
- 24.11. prezident Assád vyzval Izrael k obnovení mírových rozhovorů bez jakýchkoliv podmínek

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 27.5. zahájeno nové zasedání Národního parlamentu, které má mj. zvolit nového generálního guvernéra
- 15.6. Národní parlament zvolil novým generálním guvernérem Nathaniela Waenu, který získal 27 hlasů, zatímco jeho protikandidáti Sir Peter Kenilorea (8 hlasů) a Sir John Ini Lapli (6 hlasů) ve volbách neuspěli
- 29.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 7.7. do úřadu generálního guvernéra nastoupil Nathaniel WAENA
- 5.11. premiér Kemakeza předložil k veřejné diskusi první návrh nové federativní ústavy s tím, že závěrečná jednání o ní bude vést parlament v r. 2005

ŠPANĚLSKO

- 9.1. vláda vyhlásila konání parlamentních voleb 14.3.
- 19.1. král dal souhlas s rozpuštěním parlamentu a umožnil tak konání nových parlamentních voleb
- 14.3. parlamentní volby do Kongresu poslanců s 350 členy a Senátu s 259 členy
- 2.4. na ustavující schůzi obou komor zvoleni jejich předsedy Manuel MARÍN GONZÁLES (Kongres poslanců) a Francisco Javier ROJO GARCÍA (Senát)
- 7.4. král pověřil vytvořením nové vlády José Luise RODRÍGUEZE ZAPATERA
- 16.4. parlament schválil novou vládu (MP José Luis RODRÍGUEZ ZAPATERO, MZV Miguel Ángel MORATINOS CUYAUBE)- nástup do úřadu 18.4.
- 20.12. ústavní komise baskického regionálního parlamentu schválila „plán Ibarretxe“, počítající s uspořádáním všelidového referenda o svrchovanosti oblasti v rámci volného přidružení ke Španělsku
- 30.12. baskický regionální parlament schválil vládní návrh zákona k volnému přidružení země ke Španělsku

ŠVÉDSKO

- 21.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
velitel královského letectva generál Jan ANDERSSON

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad spolkového prezidenta nastoupil Joseph DEISS
- 26.9. referendum odmítlo návrh vlády na uvolnění striktních pravidel pro poskytování občanství cizincům (56,8 %) či automatického poskytování občanství jejich vnukům narozeným ve Švýcarsku (51,6 %)
- 1.12. Národní rada zvolila svým předsedou na r. 2005 Jeana-Philippe MAITRE, zatímco předsedou Rady kantonů se na stejné období stal Bruno FRICK
- 8.12. Spolkové shromáždění zvolilo novým prezidentem na r. 2005 Samuela SCHMID-a a viceprezidentem Moritze LEUENBERGER-a

TANZÁNIE

- 2.3. prezidenti Tanzánie, Keni a Ugandy podepsali v tanzanském městě Arusha protokol o vytvoření celní unie
- 26.4. při 40. výročí spojení Tanganiky a Zanzibaru vyzval prezident Mkapa k vytvoření unitárního státu

THAJSKO

- 10.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 28.4. zabitím 100 protestujících muslimů vládními vojáky přerostly ojedinělé srážky mezi buddhisty a muslimy v jižních provinciích (Songkhla, Pattani, Yala a Narathiwat), trvající od ledna 2004, v regulérní povstání muslimského obyvatelstva
- 24.5. předseda vlády Šinavatra vyslovil připravenost vlády k jednání s vůdcem Bersatu (střežové organizace muslimských vzbouřenců na jihu země) Wan Abdulem Kadirem Che Manem

- 9.7. vláda vyhlásila amnestii pro všechny účastníky muslimských nepokojů na jihu země, pokud násilí bylo nebo bude spácháno do 12.7.
- 6.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 1.11. král vyzval vládu, aby se chovala zdrženlivě při obnovování klidu v jižních provinciích, zmítaných muslimským násilím
- 5.11. premiér Šinavatra vyloučil jakékoliv jednání s muslimskými separatisty z PULO (Pattari United Liberation Organization)
- 18.11. král vyzval policii a vojsko, aby společně obnovily mír v jižních oblastech země, obývaných muslimskou menšinou

TCHAJVAN

- 16.1. prezident Čchen ohlásil konání referenda o protiraketových systémech na 20.3., kdy se budou konat i prezidentské volby
- 20.3. prezidentské volby vyhrál rozdílem 29.518 hlasů dosavadní prezident Čchen Šuej-pien (50,11 %) před Lien Čchanem (49,89 %), který prohlásil volby za neregulérní a požádal Vrchní soud o přepočítání hlasů
- 20.3. referendum o vztazích k ČLR skončilo neúspěchem pro malou účast voličů
- 21.3. Vrchní soud dal zapečetit všechny volební urny a zahájil řízení o kontrole vyřazených a neplatných hlasů a o přepočtu odevzdaných hlasů
- 22.3. Vrchní soud jmenoval tři soudce, kteří mají zkontrolovat výsledek prezidentských voleb a rozhodnout o příp. přepočítávání hlasů
- 26.3. Ústřední volební komise formálně vyhlásila Čchen Šuej-piena vítězem voleb
- 26.3. parlament odsouhlasil změnu volebního zákona, která umožní přepočet hlasů v případě, že rozdíl mezi vítězem a druhým v pořadí je menší než 1 % odevzdaných hlasů
- 29.3. podána žaloba k Vrchnímu soudu o přepočet hlasů s poukazem na to, že vinou manipulace s výsledky prezidentských voleb 20.3. byl kandidát Lien Čchan poražen
- 30.3. nově zvolený prezident Čchen Šuej-pien a viceprezidentka Annette Lu obdrželi osvědčení o výsledku voleb – inaugurace 20.5.
- 2.4. Vrchní soud rozhodl o způsobu přepočítávání hlasů z prezidentských voleb
- 7.4. poražený kandidát Lien Čchan zažaloval u Vrchního soudu neplatnost voleb
- 10.4. premiér Jü Si-kchun /Yu Shyi-kun/ přijal demisi ministra zahraničí Eugena Chiena; novým MZV jmenován Mark ČCHEN Tang-sun /Chen Tang-sun/
- 21.4. Vrchní soud oznámil, že přepočet hlasů odevzdaných v prezidentských volbách 20.3. bude dokončen 20.5., kdy má dojít k inauguraci nového prezidenta
- 28.4. Vrchní soud nařídil, že přepočet hlasů odevzdaných v prezidentských volbách začne 10.5.
- 12.5. odstoupila vláda premiéra Jü Si-kchuna
- 18.5. dokončen přepočet hlasů z prezidentských voleb s výsledkem 38 000 sporných hlasů, o nichž může do 29.9.2004 rozhodnout Vrchní soud; sčítání potvrdilo, že rozdíl ve prospěch Čchena byl jen 29.518 hlasů
- 20.5. po inauguraci prezidenta ustavena nová vláda (MP JÜ Si-kchun, MZV Mark ČCHEN Tang-sun)
- 23.8. poslanci schválili návrh ústavní změny, podle které dojde do 3 let ke snížení počet členů Legislativního jüanu z 225 na 113; návrhy na změnu volebního zákona, podle kterého bude 73 poslanců voleno přímo a 34 proporčním systémem, a o konání všelidového referenda o změnách ústavy budou projednány později

- 4.11. Vrchní soud odmítl žalobu opozice proti výsledkům a průběhu březnových prezidentských voleb
- 11.12. parlamentní volby do Zákodárné rady (jüanu) s 225 členy
- 30.12. Vrchní soud zamítl druhý požadavek opozice na zrušení výsledků prezidentských voleb z 20.3., protože se nepodařilo prokázat systematické podvody při hlasování

TOKELAU

II/04 úřad hlavy vlády převzal Ulu-o-Tokelau Patuki ISAAKO

- 11.11. MZV Nového Zélandu a místní Rada pro pokročilou správu (*Council for Ongoing Government*) se dohodli na uzavření dohody o volném přidružení ostrova, jehož nový statut mu umožní přímou účast na činnosti regionálních i mezinárodních organizací

TONGA

- 24.8. provedeny změny ve vládě (předseda vlády se vzdal přímého řízení resortu zahraničních věcí a novým MZV byl jmenován SONATANE Tu'akinamolahi Taumoepeau Tupou) – parlament změny schválil 2.9.
- 2.10. Zákodárné shromáždění schválilo vytvoření výboru pro přípravu zákona umožňujícího konání referenda o přímých volbách všech členů parlamentu (dosud je jich 12 jmenováno králem, 9 voleno šlechtou a 9 občany)
- 10.11. král souhlasil s návrhem premiéra rozšířit vládu na 16 členů, mj. i o dva neurozené ministry z řad poslanců Zákodárného shromáždění po volbách, které se budou konat v březnu 2005, další dva jmenuje král z 9 šlechtou zvolených poslanců; král dosud jmenoval vládu (*Privy Council*) z osob stojících mimo Zákodárné shromáždění *Fale Alea*

TUNISKO

- 14.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 20.3. prezident oznámil, že prezidentské volby se uskuteční 24.10.2004
- 24.10. v prezidentských volbách zvolen počtvrté do čela státu Zín Abidín BIN ALÍ, který získal 94,49 % odevzdaných hlasů (ostatní kandidáti Mohamed Bouchiha – 3,78 % , Mohamed Ali Halouani – 0,95 % a Mohamed Mounir Beji – 0,79 %), v parlamentních volbách zvoleno 189 členů Národního shromáždění (předseda Fouad MEBAZAÂ)
- 10.11. prezident jmenoval po svém opětovném zvolení do čela státu novou vládu (MP Mohammed GHANNOUCHI, MZV Abdelbaki HERMASSI)

TURECKO

- 24.3. ve švýcarském letovisku Bürgenstock zahájeny rozhovory na nejvyšší úrovni o sjednocení ostrova Kypru mezi zástupci obou komodit, Řecka a Turecka (28.3. se připojili ministerští předsedové Řecka a Turecka a generální tajemník OSN)
- 5.5. parlament schválil ústavní dodatky, které mají vyhovět požadavkům EU pro přístup země
- 26.9. parlament schválil reformu trestního zákoníku, odpovídající standardům EU

TURKMENISTÁN

- 22.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 11.-12.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

- 25.10. Lidová rada (*Chalk Maslachaty*) odmítla výzvu prezidenta Nijazova, kterému byl v r. 1999 udělen titul doživotního prezidenta, aby se v r. 2009 konaly prezidentské volby
- 19.12. parlamentní volby do Madžlisu s 50 členy

TURKS A CAICOS

- 19.11. guvernérem byl jmenován Richard TAUWHARE, který se svého úřadu ujme v červenci 2005

TUVALU

- 25.8. parlament vyslovil nedůvěru vládě Saufatu Sopoangy, která tak má již jenom přechodný charakter
- 27.8. když premiér Sopoanga rezignoval na funkci poslance a tak prodloužil proces svého odvolání, byl v čele vlády vystřídán svým místopředsedou, kterým je Maati TOAFA
- 11.10. parlament zvolil 8 hlasy proti 7 novým předsedou vlády Maati TOAFA-u

UDMURTSKO

- 14.3. prezidentem znovu zvolen Aleksandr VOLKOV s 54 % obdržených hlasů

UGANDA

- 2.1. prezident Museveni se vzdal hodnosti generálporučíka a odešel do civilu
- 2.3. prezidenti Ugandy, Tanzánie a Keni podepsali v tanzanském městě Arusha protokol o vytvoření celní unie
- 27.3. zemřel MZV James Wambogo Wapakhabulo, funkci vykonává předseda vlády
- 6.4. při odchodu z činné služby byl prezident a vrchní velitel ozbrojených sil Yoweri Museveni povýšen do hodnosti armádního generála
- 16.4. prezident přislíbil jednostranné zastavení bojů, pokud rebelové z LRA vyjádří souhlas se zahájením mírových jednání
- 27.6. Ústavní soud prohlásil neplatnými výsledky referenda z r. 2000, v němž občané odmítli návrat k politickému systému soutěže politických stran ve volbách
- 2.9. Nejvyšší soud po odvolání vlády zrušil rozhodnutí Ústavního soudu z 27.6. a uznal výsledky referenda z r. 2000 za platné, souhlasí však s tím, že předložení takové věci k referendu bylo protiústavní
- 21.9. vláda ohlásila plán na návrat k systému vlády politických stran s tím, že jeho součástí bude i všelidové referendum
- 14.11. prezident vyhlásil jednostranné týdenní příměří s rebely z Armády božího odporu (LRA), které má umožnit zahájení jednání o ukončení bojů (23.11. skončilo bez konkrétních výsledků)
- 18.11. Ústavní soud zvrátil kontroverzní zákon zakazující politickým stranám účast v parlamentních volbách a stanovil 6-měsíční lhůtu stranám pro registraci k volbám v r. 2006
- 17.12. prezident Museveni jednostranně a přes odpor velení armády prodloužil příměří s rebely z LRA a vyzval je k uzavření dohody o ukončení bojů do 31.12.2004
- 28.12. v severougandském městě Kitgum zahájeny první oficiální rozhovory mezi vládou a vzbouřenci z LRA

UKRAJINA

- 3.2. prezident Kučma vyzval ke stažení návrhu kontroverzního dodatku k ústavě, který by umožnil přímo volbu prezidenta republiky v r. 2006 a tedy jeho třetí kandidaturu; Nejvyšší rada návrh schválila s tím, že navrhla, aby se příští prezidentské volby naposledy konaly formou přímého všelidového hlasování již v říjnu 2004 a z nich vzešlý prezident aby měl jen dvouletý mandát, jeho nástupce již bude v r. 2006 volen parlamentem
- 8.4. parlament neschválil návrh ústavních změn, předběžně odsouhlasených v prosinci 2003, které měly omezit pravomoci prezidenta a převést je na předsedu vlády a parlament
- 18.6. zvláštní vyšetřovací výbor parlamentu podal návrh na odvolání prezidenta z důvodů podezření z účasti na vraždě opozičního novináře
- 25.6. Nejvyšší rada schválila zákon, který obnovuje občanská práva Krymských Tatarů a dalších národnostních skupin, deportovaných z Ukrajiny ve 40. letech
- 31.10. v prezidentských volbách získali nejvíce hlasů Viktor Fedorovyč Janukovyč – 39,32 % a Viktor Andrijovič Juščenko – 39,87 % hlasů, kteří postupují do II. kola 21.11.2004; z ostatních kandidátů získali nejvíce Oleksandr O. Moroz – 5,81 %, Petro M. Symonenko – 54,97 % a Natalija M. Vitrenko – 1,53 % (záporné hlasy 1,98 %).
- 21.11. ohlášení vítězství vládního kandidáta Viktora Fedorovyče JANUKOVYČ-e se 49,46 % odevzdaných hlasů ve II. kole prezidentských vedlo k sérii akcí občanské neposlušnosti a obvinění z manipulace voleb opozicí, jejíž kandidát Viktor A. Juščenko získal podle konečných oficiálních výsledků Nejvyšší volební komise jenom 46,61 %
- 23.11. za neúčasti vládních a komunistických poslanců vyhlásili opoziční poslanci Nejvyšší rady novým prezidentem V. Juščenka, který symbolicky složil ústavní přísahu
- 24.11. Ústřední volební komise oznámila úřední výsledky II. kola prezidentských voleb
- 24.11. poražený kandidát z II. kola prezidentských voleb V. Juščenko se odvolal proti falšování jejich výsledků k Nejvyššímu soudu (30.11. se k podání připojil i V. Janukovyč)
- 25.11. Nejvyšší soud zahájil jednání o protestu a zakázal Ústřední volební komisi dále zveřejňovat oficiální výsledky voleb
- 26.11. poslanci zastupitelského sboru Doněcké oblasti navrhli uspořádat 5.12. referendum o vytvoření autonomní republiky svého regionu spolu s Krymem pro případ, že V. Janukovyč nebude Nejvyšším soudem uznán za vítěze prezidentských voleb
- 27.11. Nejvyšší rada označila výsledky II. kola prezidentských voleb za neplatné a zmanipulované a vyslovila nedůvěru Ústřední volební komisi; jmenovala novou ÚVK
- 28.11. 3 500 poslanců místních rad ze severních a východních okresů Ukrajiny se sešlo v Severodoněcku a prohlásilo se „Celoukrajinským sjezdem lidových zástupců“ s tím, že nebude-li vítězství Janukovyče ve II. kole prezidentských voleb úředně potvrzeno, budou 12.12. organizovat referendum, jež by změnilo „správně územní systém Ukrajiny“
- 28.11. poslanci Rady Doněcké oblasti hlasovali 155 hlasy proti 1 o vypsání oblastního referenda o určení statutu regionu na 5.12.2004, které by dalo oblasti statut republiky v rámci nové ukrajinské federace (30.11. je guvernér Anatolij Blyžňuk odložil na neurčito)

- 29.11. prezident Kučma odmítl výzvy po autonomii východní části země
- 1.12. Nejvyšší rada vyslovila těsnou většinou nedůvěru vládě premiéra Janukovyče, vyzvala ji k podání demise a k vytvoření vlády široké koalice
- 1.12. za účasti prezidenta Kučmy, prezidentů Polska a Litvy a představitelů EU a OBSE došla vláda k dohodě s opozicí o uspořádání nových prezidentských voleb v případě, že Nejvyšší soud prohlásí výsledky II. kola za neplatné
- 3.12. Nejvyšší soud zrušil výsledky II. kola prezidentských voleb a rozhodl o jeho zopakování 26.12.2004
- 7.12. prozatímním zástupcem předsedy vlády jmenoval prezident jejího místopředsedu Mykolu AZAROVA
- 8.12. Nejvyšší rada schválila 402 hlasy proti 21 při 19 abstencím soubor ústavních zákonů, které mají umožnit opakované konání 2. kola prezidentských voleb 26.12. a současně omezit prezidentské pravomoci a provést další politické reformy, posilující moc parlamentu; Nejvyšší rada jmenovala novou Ústřední volební komisi, schválila dohodu obou kandidátů na konání nových voleb a vyhlásila je na 26.12.
- 16.12. Rada Doněcké oblasti rozhodla o zrušení referenda o federalizaci Ukrajiny, které bylo vyhlášeno na 9.1.2005
- 25.12. Ústavní soud označil novelu volebního zákona z 8.12. za protiústavní a zpochybnil tak opakování II. kola prezidentských voleb 26.12.
- 26.12. v opakované II. kole prezidentských voleb zvítězil Viktor Andrijovič JUŠČENKO, který získal 51,99 % odevzdaných hlasů, zatímco Viktor Janukovyč 44,19 %
- 30.12. Nejvyšší soud zamítl všechny 4 stížnosti V. Janukovyče proti průběhu opakovaného II. kola prezidentských voleb
- 31.12. V. Janukovyč odstoupil z funkce předsedy rady ministrů (5.1.2005 prezident Kučma demisi přijal)

URUGUAY

- 31.10. v prezidentských volbách zvolen novou hlavou státu Dr. Tabaré Ramón VÁZQUEZ ROSAS s 50,69 % odevzdaných hlasů, který porazil Jorge Larrañagu (34,1 %) i Guillerma Eduarda Stirlinga (10,3 %) /ostatní kandidáti získali dohromady 2,5 % hlasů / – nástup do úřadu v březnu 2005
- 31.10. v parlamentních volbách zvoleno 31 senátorů (předseda Luis HIERRO LÓPEZ) a 99 členů Poslanecké sněmovny (úřadující předseda Alvaro ALONSO)

USA

- 2.3. po volebním „superúterý“ Demokratické strany byl jediným uchazečem o nominaci do prezidentských voleb vyhlášen John Forbes KERRY
- 3.6. odstoupil ředitel CIA George Tenet (s platností k 15.7.) a jeho místo zaujal dosavadní první náměstek John E. McLAUGHLIN
- 10.8. novým ředitelem CIA jmenoval prezident Portera J. GOSS-e
- 2.11. v prezidentských volbách zvítězil George W. BUSH s 50,7 % odevzdaných hlasů a s 286 voliteli před Johnem F. Kerryem (48,3 %) s 252 voliteli, Ralphem Naderem (0,3 %) a Michaelem Badnarikem (0,3 %) – nástup 20.1.2005
- 2.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 435 členy a třetiny Senátu se 100 členy
- 9.11. odstoupili ministr obchodu Don Evans a ministr spravedlnosti John Ashcroft
- 10.11. na funkci ministra spravedlnosti nominoval prezident šéfa právní kanceláře Bílého domu Alberta GONZALES-e

- 15.11. svou rezignaci ohlásili ministři zahraničí (Colin Powell), zemědělství (Ann Veneman), energetiky (Spencer Abraham) a školství (Rod Paige)
  - 16.11. na úřad státní tajemnice nominována prezidentem Condoleezza RICE
  - 17.11. na funkci ministryně školství nominována Margaret SPELLINGS
  - 29.11. na úřad ministra obchodu prezident nominoval Carlose GUTIERREZE
  - 30.11. odstoupil ministr pro vnitřní bezpečnost Tom Ridge
  - 2.12. demisi podal vedoucí mise USA při OSN John Danforth (s platností od 20.2.2005)
  - 2.12. prezident nominoval Mike JOHANNNS-e na funkci ministra zemědělství
  - 3.12. prezident nominoval Bernarda KERIK-a na funkci ministra pro vnitřní bezpečnost
  - 3.12. na svou funkci rezignoval ministr zdravotnictví Tommy Thompson
  - 8.12. ministr pro záležitosti veteránů Anthony Principi oznámil svou demisi ze 16.11.
  - 9.12. prezident požádal o setrvání ve funkci ministra financí Johna Snowa, ministra dopravy Normana Minetu, ministryni práce Elaine Chaovou, ministryni vnitra Gale Nortonovou a ministra bytové výstavby a rozvoje měst Alphonsa Jacksona
  - 10.12. prezident nominoval Jima NICHOLSON-a na funkci ministra pro záležitosti veteránů a Sama BODMAN-a na funkci ministra energetiky
  - 10.12. na nominaci ministrem vnitřní bezpečnosti rezignoval Bernard Kerik
  - 13.12. prezident oznámil, že novým ministrem zdravotnictví a sociálních služeb bude Michael LEAVITT
- náčelník Štábu pozemních vojsk generál Peter SCHOOMAKER, náčelník Štábu armády generál David BARNO, ministr námořnictva Gordon ENGLAND, náčelník Zpravodajské služby ministerstva obrany (DIA) viceadmirál Lowell JACOBY, úřadující ministr výstavby Alphonse JACKSON, náměstci ministra pro vnitřní bezpečnost Asa HUTCHINSON a Charles McQUEARY, náměstci MZV James KELLY, Robert BRADTKE a Elizabeth JONES (pro evropské a euroasijské otázky), náměstek ministra energetiky Kyle McSLARROW, náměstek ministra obrany pro zpravodajství Stephen CAMBONE, náměstek ministra školství Eugene HICKOK

UZBEKISTÁN

- 26.12. všeobecné a parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění Olij Majlis se 120 členy

VÁNOČNÍ OSTROV

- 30.7.2003 úřadujícím správcem se stal Ray STONE
- 1.11.2003 úřad správce australské vlády nastoupil Evan John WILLIAMS

VANUATU

- 20.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.3. předseda vlády Edward Nipake Natapei Tua Fanua'ariki provedl změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.3. úřadujícím prezidentem se stal předseda parlamentu Roger Thomas ABIUT
- 12.4. Národní shromáždění zvolilo prezidentem Alfreda MASENG NALO, který je v současné době podmíněčně odsouzen za účast na krádeži, což ho zbavuje práva být volen
- 29.4. vzniklou ústavní krizi vyřešila vláda podáním žaloby k Nejvyššímu soudu, aby posoudil legálnost prezidentských voleb
- 10.5. Nejvyšší soud prohlásil volbu prezidenta 12.4. za neregulérní a zbavil jej úřadu, úřadujícím prezidentem se stal předseda NS Roger Thomas ABIUT

- 11.5. poté, co ztratila odchodem řady vládních poslanců do opozice většinu v parlamentu, navrhla vláda úřadujícímu prezidentovi Abiutovi jeho rozpuštění
- 28.5. volební komise oznámila, že mimořádné všeobecné volby se budou konat 6.7.2004
- 6.7. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění s 52 členy, po nichž byla vytvořena přechodná vláda s anglofonních politických stran (MP Ham LINI)
- 29.7. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou a úřadujícím prezidentem Josiase MOLI-ho
- 29.7. novým předsedou vlády zvolen Serge Rialuth VOHOR a schválena jeho vláda (MZV Barak Tamé SOPÉ MAAUTAMATA)
- 16.8. 58 členné volební kolegium zvolilo ze 17 kandidátů novým prezidentem Kalkota MATASKELEKELE-ho
- 19.8. Národní sjednocená strana vstoupila do vládní koalice, která tak 26.8. získala důvěru parlamentu
- 3.11. prezident a ministr zahraničí se postavili proti rozhodnutí premiéra Vohora na navázání diplomatických styků s Tchajvanem, které učinil při své návštěvě Tchajvanu
- 11.11. přes premiérovo ujištění, že nadále budou udržovány styky i s ČLR, vláda odmítla schválit návrh premiéra o navázání styků s Tchajvanem (18.11. tak učinila znovu)
- 16.11. premiér Vohor odvolal ministra zahraničí Baraka Sopeho, který vedl opozici proti jeho záměru navázat diplomatické styky s Tchajvanem; novým ministrem zahraničí jmenován Marcellino PIPITE (29.11. potvrzen parlamentem)
- 11.12. poté, co Národní shromáždění odmítlo (35-14) vyslovit důvěru vládě Serge Vohora, která navázala 3.11. diplomatické vztahy s Tchajvanem, byl novým předsedou vlády zvolen dosavadní místopředseda Ham LINI (
- 11.12. oznámeno vytvoření nové vlády (MZV Sato KILMAN)
- 15.12. zrušeno rozhodnutí předchozí vlády o navázání diplomatických styků s Tchajvanem a obnoveny styky s Čínskou lidovou republikou

VELKÁ BRITÁNIE

- 8.3. Sněmovna lordů schválila zákon o ústavní reformě a vytvoření Nejvyššího soudu, na základě čehož 18.3. vláda stáhla svůj plán na odvolání zbývajících 92 doživotních peerů ze Sněmovny lordů
- 13.7. Sněmovna lordů odmítla 240 proti 208 hlasům návrh zákona o ústavní reformě, který měl zrušit post Lorda-kancléře
- 8.9. po demisi ministra práce a penzí Andrewa Smithe 6.9. provedeny změny, při nichž se novým kancléřem Lancasterského vévodství stal Alan MILBURN a ministrem práce a penzí Alan JOHNSON
- 4.11. referendum v severovýchodní regionu Anglie odmítlo 78 % hlasů proti 22 % návrh vlády na zřízení oblastního shromáždění, jako prvního ze zamýšlených nových samosprávných orgánů v Anglii
- 3.12. ministr pro ústavní otázky a Lord-kancléř lord Falconer of Thoroton potvrdil, že úřad Lorda-kancléře bude patrně zachován a reformován, než aby byl zrušen, jak předpokládal návrh zákona o ústavních změnách, odmítnutý v tomto bodě Sněmovnou lordů v červenci 2004
- 15.12. odstoupil ministr vnitra David Blunkett a řízením ministerstva byl pověřen dosavadní ministr školství Charles CLARKE, kterého v této funkci nahradila Ruth KELLY-ová

náčelník Štábu obrany generál Sir Michael WALKER, velitel námořnictva First Sea Lord) admirál Sir Alan WEST, náčelník generálního štábu (pozemních sil) generál Sir Mike JACKSON a náčelník Štábu letectva vrchní letecký maršál Sir Jock STIRRUP

VENEZUELA

- 13.1. Národní volební rada zahájila proces ověřování podpisů pod peticí žádající vyhlášení referenda k setrvání prezidenta Cháveze v úřadu
- 29.1. novým ministrem zahraničí jmenován Jesús Arnoldo PEREZ
- 2.3. další pokus opozice o vypsání referenda o odvolání prezidenta Cháveze skončil neúspěchem, protože se jí nepodařilo zajistit potřebných 2,4 milionů podpisů (tj. minimálně 20 % elektorátu podle čl. 72 ústavy); Národní volební komise uznala za platné jen 1,8 milionu podpisů, zatímco 840.000 jich odmítla s tím, že mohou být individuálně verifikovány přímo občany; odvolání prezidenta musí být provedeno do 19.8.2004, tj. do vypršení poloviny jeho mandátu, aby se mohly konat nové volby, jinak jej ve funkci nahradí viceprezident José Vicente Rangel, který ve funkci setrvá do konce volebního období svého předchůdce
- 15.3. volební komora Nejvyššího soudu nařídila Národní volební komisi, aby stáhla své výhrady k 1,1 milionu podpisů pod peticí k vypsání referenda, jako platné aby započítala 800.000 sporných podpisů a tak formálně vyhlásila konání referenda; vláda se odvolala k ústavní komoře Nejvyššího soudu, která již 12.3. vyloučila pravomoc volební komory přijmout takové rozhodnutí.
- 21.4. Národní volební rada oznámila, že sporné hlasy mohou být mezi 27. a 31.5. ověřeny ve volebních místnostech, kde byly odevzdány
- 3.6. Národní volební rada oznámila, že analýza předběžných výsledků potvrdila, že bylo shromážděno dostatečné množství hlasů pro vyhlášení referenda o setrvání prezidenta v úřadu
- 8.6. Národní volební rada potvrdila shromáždění 2,54 mil. hlasů pod petici, která se tímto stala platná, a oznámila, že referendum o setrvání prezidenta Cháveze ve funkci se bude konat 15.8.2004; prezidentské volby by se v případě jeho porážky uskutečnily do 30 dní
- 9.7. prezident Chávez prohlásil, že se bude znovu ucházet o funkci prezidenta, pokud referendum 15.8. rozhodne o ukončení jeho mandátu
- 15.8. 58,25 % účastníků referenda se vyslovilo pro setrvání prezidenta Cháveze ve funkci až do konce jeho mandátu
- 21.8. Národní volební rada oznámila, že audit výsledků hlasování, vyvolaný protesty opozice odmítající výsledky referenda z 15.8., nezjistil žádné volební podvody
- 26.8. Národní volební rada potvrdila zveřejněním oficiálních výsledků referenda z 15.8. vítězství prezidenta Cháveze, když se proti jeho odvolání z úřadu vyslovilo 59,25 % odevzdaných hlasů, zatímco pro odvolání jen 40,74 %.
- 21.11. prezident provedl změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Ali RODRIGUEZ ARAQUE

VOJVODINA

- 19.8. předseda parlamentu Nenad Čanak ohlásil konání parlamentních voleb na 19.9.
- 19.9. parlamentní volby do Shromáždění se 120 členy
- 3.10. II. kolo parlamentních voleb
- 30.10. na ustavující schůzi Shromáždění zvolen jeho předsedou Bojan KOSTREŠ a předsedou Výkonné rady Bojan PAJTIĆ

VÝCHODNÍ TIMOR

- 14.5. RB OSN přijala rezoluci č. 1543 (2004) o prodloužení mandátu mise OSN UNMISET do 30.11.2004
- 12.8. země dosáhla dočasné dohody s Austrálií o vedení námořní hranice mezi oběma zeměmi, která umožní větší podíl Timoru na využívání podmořských zásob ropy a zemního plynu
- 16.11. RB OSN přijala rezoluci č. 1573 (2004), kterou prodlužuje mandát mise OSN UNMISET o dalších 6 měsíců do 20.5.2005

WALLIS A FUTUNA

- I/2001 předsedou Územního shromáždění zvolen Patalione KANIMOA
- 21.11.2002 králem království Alo zvolen Tuiagaifo Soane Patita MAITUKU
- 2.3. novým předsedou vlády království Wallis (Uvea) byl jmenován Kivalu Kapaliele FAUPALA
- 10.3. králem království Sigave zvolen Sau Visesio MOELIKU

ZÁPADNÍ SAHARA

- 30.1. Rada bezpečnosti OSN prodloužila mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2004
- 29.4. RB OSN přijala rezoluci č. 1541 (2004) prodlužující mandát mise OSN MINURSO do 31.10.2004
- 15.6. generální tajemník OSN jmenoval svým novým zvláštním představitelem v Západní Saharě Alva de Sota
- 23.6. Alvaro de Soto vyjádřil odhodlání OSN uspořádat referendum o sebeurčení obyvatel tohoto území
- 28.10. RB OSN přijala rezoluci č. 1570 (2004) o prodloužení mandátu mise MINURSO do 30.4.2005

ZIMBABWE

- 10.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 8.6. vláda oznámila svůj záměr znárodnit veškerou produktivní půdu ve vlastnictví soukromých farmářů
- 11.6. Vrchní soud odmítl stížnost opozice proti znovuzvolení prezidenta Mugabeho v r. 2002
- 20.7. prezident Mugabe oznámil záměr volební reformy pro parlamentní volby v březnu 2005
- 25.8. opoziční strana MDC oznámila bojkot parlamentních voleb do doby, než budou provedeny významné demokratizační reformy
- 12.11. Nejvyšší soud potvrdil zákonnost zabírání půdy bílých farmářů na základě programu pozemkové reformy

EVROPSKÁ UNIE

- 9.2. předseda Komise Romano Prodi oznámil jména kandidátů na komisaře z 10 přístupujících zemí, kteří by se 1.5. měli zapojit do práce komise jako asistenti stávajících komisařů : Pavel TELIČKA (Česko) – pro spotřebitelské záležitosti a zdravotnictví, Markos KYPRIANOU (Kypr) – rozpočet a daně, Siim KALLAS (Estonsko) – hospodářské a měnové záležitosti, Péter BALAZS (Maďarsko) – regionální politika a institucionální reformy, Sandra KALNIETE (Lotyšsko) – zemědělství, rozvoj venkova a rybářství, Dalia GRYBAUSKAITE (Litva) – školství a kultura, Joe BORG (Malta) – rozvoj a humanitární

- záležitosti, Danuta HUEBNER (Polsko) – obchod, Ján FIGEL (Slovensko) – průmysl a informační technologie, Janez POTOČNIK (Slovinsko) – otázky rozšíření EU, budou-li schváleni Evropským parlamentem a Radou ministrů EU
- III/04 náhradníky za komisaře, kteří byli jmenováni do ústavních funkcí ve svých zemích, byli s platností do 30.10.2004 ustaveni Joaquín ALMUNIA (Španělsko) – hospodářské a měnové záležitosti, Stavros DIMAS (Řecko) – zaměstnanost a sociální věci a Jacques BARROT (Francie) – regionální politika a institucionální reformy – všichni noví komisaři složili slib 28.6. u Evropského soudního dvora v Lucemburku
- 5.5. Evropský parlament vyslovil souhlas se všemi 10 novými členy Komise EU
- 10.-13.6. občané 25 členských států zvolili 732 poslanců Evropského parlamentu
- 18.6. summit Rady EU schválil znění první evropské ústavní smlouvy
- 29.6. summit Rady EU vybral kandidátem na post předsedy Evropské komise portugalského premiéra José Manuela Durão Barrosa
- 20.7. na ustavující schůzi Evropského parlamentu zvolen jeho předsedou Josep BORRELL FONTELLES
- 22.7. Evropský parlament zvolil novým předsedou Evropské komise José Manuela Durão BARROSA (nástup 1.11.2004)
- 12.8. předseda Evropské komise Barroso zveřejnil svůj návrh na rozdělení pravomocí mezi jednotlivé členy Komise
- 27.10. pro nesouhlas výboru EP s nominací komisaře Buttiglioneho stáhl předseda Evropské komise Barroso předchozí návrh Evropskému parlamentu a požádal o odložení hlasování; po 1.11. tak bude nadále prozatímně ve funkci Komise vedená Romanem Prodim
- 29.10. v Římě podepsali nejvyšší představitelé 25 členských zemí Ústavní smlouvu EU
- 30.10. kandidatury na místo komisaře EU za Itálii se vzdal Rocco Buttiglione
- 2.11. vláda Lotyšska jmenovala novým kandidátem do Evropské komise místo kontroverzní Ingridy Údreové Andrise PIEBALGS-e
- 4.11. Itálie nominovala do Evropské komise dosavadního ministra zahraničí Franka FRATTINI-ho
- 11.11. Sejm Litvy ratifikoval 84 hlasy proti 4 ústavu EU
- 18.11. Evropský parlament schválil 449 hlasy proti 149 při 82 abstencích složení nové Evropské komise, která byla inaugurována 22.11.
- 20.12. Národní shromáždění Maďarska ratifikovalo 322 hlasy proti 12 s 8 abstencemi ústavu EU

Složení Komise EU:

Předseda: José Manuel Durão BARROSO (PT)

Místopředsedkyně a komisařka pro vztahy mezi institucemi a komunikační strategii: Margot WALLSTRÖM (SV)

Místopředseda a komisař pro podnikání a průmysl: Günter VERHEUGEN (DE)

Místopředseda a komisař pro dopravu: Jacques BARROT (FR)

Místopředseda a komisař pro administrativní záležitosti, audit a boj proti korupci: Siim KALLAS (ES)

Místopředseda a komisař pro spravedlnost, občanské svobody a bezpečnost: Franco FRATTINI (IT)

Komisařka pro informační společnost a sdělovací prostředky: Viviane REDING (LUX)

Komisař pro životní prostředí: Stavros DIMAS (EL)

Komisař pro hospodářské a měnové záležitosti: Joaquín ALMUNIA (E)

Komisařka pro regionální politiku: Danuta HÜBNER (PL)
Komisař pro rybolov a záležitosti moře: Joe BORG (MT)
Komisařka pro finanční plánování a rozpočet: Dalia GRYBAUSKAITĚ (LT)
Komisař pro vědu a výzkum: Janez POTOČNIK (SL)
Komisař pro výchovu, vzdělání, kulturu a multilinguistiku: Ján FIGEL (SK)
Komisař pro zdraví a ochranu spotřebitele: Markos KYPRIANOU (CYP)
Komisař pro rozšíření: Olli REHN (FI)
Komisař pro rozvoj a humanitární pomoc: Louis MICHEL (B)
Komisař pro energetiku: Andris PIEBALGS (LV)
Komisařka pro hospodářskou soutěž: Neelie KROES (NL)
Komisařka pro zemědělství a rozvoj venkova: Mariann FISCHER BOEL (DE)
Komisařka pro zahraniční vztahy a politiku sousedských vztahů v Evropě: Benita FERRERO-WALDNER (A)
Komisař pro vnitřní trh a služby: Charlie McCREEVY (IRL)
Komisař pro zaměstnanost, sociální záležitosti a rovné pracovní příležitosti: Vladimír ŠPIDLA (CS)
Komisař pro obchod: Peter MANDELSON (UK)
Komisař pro daně a celní unii: László KOVÁCS (HU)

NATO

5.1. úřad generálního tajemníka převzal Jakob (Jaap) Gijsbert DE HOOP SCHEFFER